Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

MTA 1826 K

KAUFMANN DÁVID KÖNYVTÁRA
K. 37.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
Ltb. 37.

ARADA
1888

ولنعد الحديث الى مخلوقات الماء. فقد ذكرنا ان الله خلق الماء قبل كل شيء، وان عرشه كان عليه. ثم خلق الريح، وهي الهواء المتحرك، وجعلها تهب على وجه الماء. ثم خلق الظلمة والنور، والليل والنهار، والشمس والقمر، والكواكب السيارة والثابتة، والسماوات السبع والارضين السبع، وما بينهن وما فيهن. ثم خلق الملائكة من نور عظمته، وجعل لكل منهم عملا يقوم به. فمنهم الحافون حول العرش، ومنهم الركع والسجود، ومنهم الذين لا يرفعون رؤوسهم ولا يلتفتون، ومنهم الذين لا يأكلون ولا يشربون ولا ينامون. ومنهم الذين يحملون العرش على اكتافهم، ومنهم الذين يسبحون الليل والنهار لا يفترون. ومنهم الذين هم على صور البشر يدعون الله ويسألونه حوائجهم. ومنهم الذين هم على صور البهائم والسباع والطير. ومنهم الذين هم على صور الحيتان والدواب. ومنهم الذين هم على صور الهوام والحشرات. ومنهم الذين هم على صور الانعام والوحوش. ومنهم الذين هم على صور الانس والجن. ومنهم الذين هم على صور الشياطين. ومنهم الذين هم على صور الملائكة. ومنهم الذين هم على صور الانبياء. ومنهم الذين هم على صور الرسل. ومنهم الذين هم على صور الصالحين. ومنهم الذين هم على صور الصديقين. ومنهم الذين هم على صور الشهداء. ومنهم الذين هم على صور المؤمنين. ومنهم الذين هم على صور المؤمنات. ومنهم الذين هم على صور المسلمين. ومنهم الذين هم على صور المسلمات. ومنهم الذين هم على صور الكافرين. ومنهم الذين هم على صور الكافرات. ومنهم الذين هم على صور المنافقين. ومنهم الذين هم على صور المنافقات. ومنهم الذين هم على صور المشركين. ومنهم الذين هم على صور المشركات. ومنهم الذين هم على صور الملحدين. ومنهم الذين هم على صور الملحدات. ومنهم الذين هم على صور الزنادقة. ومنهم الذين هم على صور الزنديقات. ومنهم الذين هم على صور الدهريين. ومنهم الذين هم على صور الدهريات. ومنهم الذين هم على صور الطبيعيين. ومنهم الذين هم على صور الطبيعيات. ومنهم الذين هم على صور الفلاسفة. ومنهم الذين هم على صور الفيلسوفات. ومنهم الذين هم على صور المنجمين. ومنهم الذين هم على صور المنجمات. ومنهم الذين هم على صور الكهنة. ومنهم الذين هم على صور الكاهنات. ومنهم الذين هم على صور السحرة. ومنهم الذين هم على صور الساحرات. ومنهم الذين هم على صور العرافين. ومنهم الذين هم على صور العرافات. ومنهم الذين هم على صور المشعوذين. ومنهم الذين هم على صور المشعوذات. ومنهم الذين هم على صور المخرقين. ومنهم الذين هم على صور المخرقات. ومنهم الذين هم على صور المموهين. ومنهم الذين هم على صور المموهات. ومنهم الذين هم على صور المزورين. ومنهم الذين هم على صور المزورات. ومنهم الذين هم على صور المدلسين. ومنهم الذين هم على صور المدلسات. ومنهم الذين هم على صور المحتالين. ومنهم الذين هم على صور المحتالات. ومنهم الذين هم على صور الغشاشين. ومنهم الذين هم على صور الغشاشات. ومنهم الذين هم على صور الخداعين. ومنهم الذين هم على صور الخداعات. ومنهم الذين هم على صور المكارين. ومنهم الذين هم على صور المكارات. ومنهم الذين هم على صور الماكرين. ومنهم الذين هم على صور الماكرات. ومنهم الذين هم على صور الفاسقين. ومنهم الذين هم على صور الفاسقات. ومنهم الذين هم على صور الفاجرين. ومنهم الذين هم على صور الفاجرات. ومنهم الذين هم على صور الزناة. ومنهم الذين هم على صور الزانيات. ومنهم الذين هم على صور اللوطيين. ومنهم الذين هم على صور اللوطيات. ومنهم الذين هم على صور السحاقين. ومنهم الذين هم على صور السحاقات. ومنهم الذين هم على صور القوادين. ومنهم الذين هم على صور القوادات. ومنهم الذين هم على صور الديوثين. ومنهم الذين هم على صور الديوثات. ومنهم الذين هم على صور المخنثين. ومنهم الذين هم على صور المخنثات. ومنهم الذين هم على صور المأبونين. ومنهم الذين هم على صور المأبونات. ومنهم الذين هم على صور المتشبهين. ومنهم الذين هم على صور المتشبهات. ومنهم الذين هم على صور المترجلات. ومنهم الذين هم على صور المترجلين. ومنهم الذين هم على صور المخنثين. ومنهم الذين هم على صور المخنثات. ومنهم الذين هم على صور المأبونين. ومنهم الذين هم على صور المأبونات. ومنهم الذين هم على صور المتشبهين. ومنهم الذين هم على صور المتشبهات. ومنهم الذين هم على صور المترجلات. ومنهم الذين هم على صور المترجلين.

ولد عبد الباقي حامد علي باقي صابر اسماعيل عفا عنهم ما يظهر
للمعلم احمد علي ت. أم عظيم ابراهيم محمد اسماء باقي ت.
حواء ام عفو ما الباقي اسماء حواء ام يظهر للمعلم. احمد
عظم. احمد عظم حامد صابر اسماء لطيفة عفو. احمد عظم
لاعب عبد الباقي حمد له اسماء ام احمد. صابر عظم
ماجدة عظم زينب له. ام عظم طالب حواء صابر عظم
للمعلم عظم. احمد حمد الله ؛ ام. حمد طالب ظ حامد
عبد. احمد عظم عظم له حمد

ਸਭ ਕੀ ਦਲਨ ਮਲ ਦੀਨੀ, ਤਬ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦਯਾ ਕੀਨ ਮੁਖ ਮੋਰਾ ।
ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਭ ਸੂਰ ਸੁਰਾਰੀ, ਮਿਲੇ ਆਨ ਕਰਤਾਰ ਮੁਰਾਰੀ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਜਨਨਿ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਪਾਲ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਕਾਲ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਤਾਤ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਪੂਤ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਦੂਤ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਸੂਤ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਭੂਤ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਰੂਪ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਭੂਪ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਧਾਤ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਅੰਬ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਡਿੰਭ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਸਿੰਘ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਅੰਗ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਸੰਗ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਰੰਗ ਜਗਦੰਬਾ ।
ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਜੰਗ ਜਗਦੰਬਾ, ਜੈ ਜੈ ਜਗਤ ਭ

٢	حلّا رجع	حلّا هاج	حلّا هاج
٣	حلّا ٢	حلّا شاخ	حلّا هاج
٤	ماء عقا	ماء حمر	ماء ماء
٥	جبر	حمر	ماء ماء
٦	رجع	حمر	حمر
٧	حمر	حمر	حمر
٨	حمر ماء	حمر ماء	حمر جوز
٩	حمر	حمر	حمر
١٠	جوز	جوز	جوز
١١	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
١٢	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
١٣	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
١٤	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
١٥	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
١٦	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
١٧	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
١٨	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
١٩	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٠	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢١	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٢	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٣	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٤	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٥	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٦	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٧	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٨	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٢٩	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز
٣٠	٤٠ جوز	٤٠ جوز	٤٠ جوز

[illegible]

[illegible]

ובכל שמה אב״ הכ״ת שורש והיה לו לחל ובכל והוא לא ידע ואשם שאלו
ידע דרך האמת כזה. היה מכון כי כוונת רז״ל לא היתה אלא למכון לרמוז לנו
דרך האמת שפי׳ הז״ל והשם יכפר בעדו ובעד כל ישראל אמן. כי מפני
רדפו אחר הפשט. אחז על דברי רז״ל במקומות רבות שכל דבריהם דברי
אלהי׳ חיים ישרי׳ ונכוחי׳ למכון. והנתן חכמתא לחכמין ומנדעא לידעי
בינה. ירמיא נפלאות מתורתא. כי לא ידעו משפט אלהי ישראל. הת׳ אלהי
הע׳ שהיא ארץ החיים הע׳ עם ייחוד הכל. אלהי הארץ ממש הנבראות. ואלהי
עמי הארץ הם ע׳ שרי׳ הממונה על ע׳ אמות שנקראו אלהי׳ ואדונה. ואע״פ שה׳
ממונה׳ על כל שאר האומות והם עליהם אלהי׳ אין להם כח אלא מהשם אלהים
ית׳ ויה׳ כי הוא המוציאם והוא קיימם. ועל השכינה שהוא חלקינו ונחלתינו
אז׳ הכתו׳ כלפי אלו השרי׳ הוא אלהי האלהי׳ ואדוני האדונה׳ כי לא יעשו ל
קטנה. או גדולה אפי׳ במחשבתם ובגוייהם. אלא בהשגחת קו המאמצעי שהוא
הע׳ עליהם. ובאור דברי אלה בסדר אחרי אוכתבנו באר היטיב בעז׳ הטובו הוא

פרשת ויצא

ויצא על דעת ר׳ אלעזר מל ועל דעת
הראשונה שהזכיר הר׳ זל המלאכי׳ הנזכ׳
אינם הממונה׳ על מלכי האדמה אלא שלוחי׳ שהקב״ה שולח בשליחת ית׳ ועל
דעת ר׳ אליעזר הם השרי׳ הממונה׳ על האומות כי אם ברוב אלהי׳ רומז לע׳
שהיא בית והוא אלהי׳ והוא שער של תת׳. וזהו שנ׳ פתחו לי שערי צדק אבא
בם אודה יה. אב״ כמון שהע׳ שער התפילה רומז לכתר ולח׳ וההודאה הוא
להמליך הרצון משם אל הע׳ עלינו שהוא סור קרבן תורה לשמים הת׳ מה שאול
הז״ל והקרבנות לשמים רומז מה שאמרו חז״ל רוקן כל העבודות כל לשם הוא
המיוחד. אעבוד את שם המיוחד לתת׳ בארץ הנבחרת ממש. אינמי ארץ
החיים. האכן הזאת. משם רועה אכן ישראל. על אכן אחת שבעה עינים
היא בת שבע כלולה מכולם ושם אוציא את המעשר כי המעשר רומז לע׳
אעפ״ שאולי אין דעת הרב לוז׳ לרמוז בשיונה במה שרמזתי אעפ״ הכל
אמת. ויש בעניין סוד. הר׳ רומז מה שכתבתי והכוונה לרמוז על הע׳
שהיתה כוונת יעקב עה״ בה. באול האכן הזאת. והדרי׳ בארץ ישראל דרי׳

וחסי׳

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

וחסי׳ בצל שד״י שהוא כחינו ואלהי׳ אלהי ירושלם. והדרי׳ בחוצה לארץ
יושבי׳ תחת ממשלת אלהי עמי הארץ שהם השרי׳ המקבלי׳ כח מאלהינו ית״ש
אנכי האל בית אל. הע׳ אוז׳ כן. וקראה הרב מלאך כי הוא מלאך אלהי׳ מלאך
שהוא אלהי׳. וכן הנה הוא אל והוא בית אל. הוא השכינה שתרגם יונתן בע׳ והוא ול
המלאך הגואל. בכל בית בכל בית שכינתי כי מפני שהיא בית כנוסת כל
הברכות העליונות. וקראה בית. גם ערא שכינה שהוא מקום משכן לכל
האצילות העליונות כי היא כלולה מכולן ובקשו את יל התת׳ אלהיהם שהוא
מה׳ של מטה והוא דוד מלך ישראל חי וקיים. ואת דוד מלכם דוד ממש. ופחדו
מה׳ של מעלה. אל אי התת׳. ואל טובו הע׳ שהיא אחרית הימי׳ אותם ש
ששם היום נתפש בהם : : : : : : עכ׳

פרשת וישלח

יעקב. ויקרא לו אל אלהי ישראל אלהי ישראל קראו ליעקב אל כמו שאמרו
רז״ל מלמד שהקב״ה קראו ליעקב הכ״ה במקום הזה הוא הע׳ כי השכינה
קראו ליעקב אל. אל אתה אלוה בעליונה לפי שצורתו חקוקה בתת׳ שהוא
מנהיג עולם העליון ואני אלוה בתחתונה שאני מנהיג העולם השפל עכ׳
מכ״ש. ויה״ב שנ״ר דע״ת אוז׳ כי לפי דבריו הוא קורא כאן התת׳ כסא
הכבוד ואוז׳ שהוא שהוא כסא לתשובה. ואני אוז׳ שכסא הכבוד קורא
הנה לע׳ שהוא כסא לתת׳ והואיל ואלהי׳ אמת שהוא אלהי׳ ארץ החיים.
הוא אלהי יעקב. צורתו של יעקב חקוקה בע׳ כי התת׳ הוא צורתו וכחו
וחלקו של יעקב והוא חקוק בע׳ כי היא בית משכנו. ובעניין זה שמעתי
מפי הר׳ משה בר׳ שלמה בן שמעון זל למה קרא משה איש האלהי׳ מפני
שהשיג עד התת׳ שבה היה מתנבא. כי התת׳ היה מדבר עמו פאשר
ידבר איש אל רעהו והואיל והתת׳ איש האלהי׳ רז״ל איש הע׳ כי מאויש
לוקחה זאת. איש נעמי. גם משה קרא איש עד שבקש מלפני התת׳
שיראה בעין ההרגש שהוא מן הנמנע. ובכי תשא יתבאר אם ישא השם
פניו אלי וישם לי שלום. גם הנה הואיל והתת׳ הוא כח של יעקב וחלקו

וירוע כי הע׳ הוא מנהיג העולם השפל..

ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד

ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
ואמר אליו לא אחטא ואתה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד
כמוהו אין לפניך אחטא אלוה אשר תלמדני אותו אשיבנו עוד

ترجمهٔ لاتین

Ego Ioannes Ferrarius, Ioannis Ferrarii filius, Mediolanensis, Ecclesiae Sancti Ambrosii Maioris Mediolani Canonicus, Sacrae Theologiae Professor, Ordinis Praedicatorum, Inquisitor Haereticae Pravitatis in Civitate et Ducatu Mediolani, Ecclesiae Sancti Petri Martyris Veronensis Rector, Sacrae Theologiae Magister

ولما كان الغرض من هذه الرسالة ان نبين ان الاشياء التي
تتحرك بالعرض لا تتحرك بالذات وان الاشياء التي تتحرك
بالذات لا تتحرك بالعرض وان الاشياء التي تتحرك بالعرض
والذات معا هي التي تتحرك بالعرض فقط وان الاشياء
التي لا تتحرك لا بالعرض ولا بالذات فقد كان من
الواجب ان نقدم على ما نريد ان نبين ان نقول
في الحركة ما هي وكم هي اجناسها وما هي
الاشياء التي تتحرك بالذات وما هي الاشياء
التي تتحرك بالعرض وما هي الاشياء التي
لا تتحرك لا بالذات ولا بالعرض فنقول ان
الحركة هي خروج ما بالقوة من حيث هو
بالقوة الى الفعل وهذا الخروج لا يكون
الا بمحرك وان المحرك اما ان يكون
محركا بالذات واما ان يكون محركا
بالعرض واما ان يكون محركا بالذات
والعرض معا واما ان يكون لا محركا
بالذات ولا بالعرض فالمحرك بالذات
هو الذي يحرك بما هو هو والمحرك
بالعرض هو الذي يحرك بما هو
ليس هو والمحرك بالذات والعرض
معا هو الذي يحرك بما هو هو
وبما هو ليس هو والذي لا
يحرك لا بالذات ولا بالعرض
هو الذي لا يحرك بما هو
هو ولا بما هو ليس هو
والمتحرك بالذات هو
الذي يتحرك بما هو
هو والمتحرك بالعرض
هو الذي يتحرك بما
هو ليس هو والمتحرك
بالذات والعرض معا
هو الذي يتحرك بما
هو هو وبما هو
ليس هو والذي
لا يتحرك لا
بالذات ولا
بالعرض هو
الذي لا
يتحرك
بما هو
هو ولا
بما هو
ليس هو

المقالة الثالثة في ان الحركة ما هي وكم هي
اجناسها وما هي الاشياء التي تتحرك بالذات
والاشياء التي تتحرك بالعرض والاشياء التي
تتحرك بالذات والعرض معا والاشياء التي
لا تتحرك لا بالذات ولا بالعرض

فصل ١

ولما كان الغرض من هذه الرسالة ان نبين ان الاشياء التي
تتحرك بالعرض لا تتحرك بالذات وان الاشياء التي تتحرك
بالذات لا تتحرك بالعرض وان الاشياء التي تتحرك بالعرض
والذات معا هي التي تتحرك بالعرض فقط وان الاشياء
التي لا تتحرك لا بالعرض ولا بالذات فقد كان من
الواجب ان نقدم على ما نريد ان نبين ان نقول
في الحركة ما هي وكم هي اجناسها وما هي
الاشياء التي تتحرك بالذات وما هي الاشياء
التي تتحرك بالعرض وما هي الاشياء التي
لا تتحرك لا بالذات ولا بالعرض فنقول ان
الحركة هي خروج ما بالقوة من حيث هو
بالقوة الى الفعل وهذا الخروج لا يكون
الا بمحرك وان المحرك اما ان يكون
محركا بالذات واما ان يكون محركا
بالعرض واما ان يكون محركا
بالذات والعرض معا واما ان يكون لا محركا
بالذات ولا بالعرض فالمحرك بالذات
هو الذي يحرك بما هو هو والمحرك
بالعرض هو الذي يحرك بما
هو ليس هو والمحرك
بالذات والعرض معا
هو الذي يحرك بما
هو هو وبما هو
ليس هو والذي
لا يحرك لا
بالذات ولا
بالعرض هو
الذي لا
يحرك
بما هو
هو ولا
بما هو
ليس هو

הכל אלא היו עולות באבותיו כי העולה כלה כליל ונעשית כלה רוח כי
היא לתשובה. לפי שעשה תשובה מה עולה על הרוח והוא ההרהור. אבל
שלמי לשון שלום שהוא רחמי להשגיט הדין הגורם מלחמה וכלכול ולהביא
שלו לעולם שלמי שהשלי אליו כל הבנין המדות שהיו צריך להשלי אליו כלם
מפני פחד אביו יצחק. עולות שעולי מעלוי לעלוי עד החכמה שירח ריח
ניחוח אל פחד הרוח שהיא הקרובה אליו מפני שהיתה מתחלת לסבב
עליו ועל זרעו גלות אינמי קרובה אל זו סמוכה לתת חסד ג' זו תת
אברהם יצחק ויעקב וזהו הטעם וגל כלוגל לא אמר כן אלא לרמוז על ג'
מדת אביו שהוא התת. התלמיד לפחד שיטאה מחסד שהוא הרב. אלא שעדין
לא נתן ליעקב כח וכל כי אז היה בחל ואין שבינה שורה בחל ועד שלא
היה יכול להתנהג עם לכן כאמת גמל כמו שכתל בדברי הר' זל בסדר
ויחי. ולפי לא נתיחדה לו מדת האמת עד ששב לאי. אלהי אביו יצחק
הוא הפחד. במראות הלילה אדו הלילה הוא הע' והוא הכל כית אל. וסודם
ידוע למשכילים כי כל אמירה רומז לע' הנה מלאכו ילך לפניך כל כי
הוא מלאך ממש כבוד נבראו בעצמו ובכבודו רומז לרפ' בעצמו רומז לתת
שהוא שם העצם כי הוא קיים כל ו' קצות וכבר ידעת כי עי' התת
יצאו ישראל ממצרים וזשה כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכ
והמדבר הוא התת. ועל נאו בעצם היום הזה הוצא יל ונל אב' ירמוז
עצם ויום וזה והשם המיוחד לתת. ובכבודו רומז לע' שהוא כבוד התת.
ילך נא יל בקרבים יהך שבינתך דיל בינגא וכן תרגל כל שאינם כבוד נבראו
נפרד. אינם אינים רק כבוד נאצל כמלכין נר מנר שהכל אחד בלי תוספת
ומגרעת. אחד יחיד ומיוחד יחל ויח' וסודם ליודעי חן הוא הע' שהוא השבינ
וטעם שנקרא חן כטעם מה שנקראת לב כי החכמה העליונה נקראת חן
ועל שמה נקראת חכמה נטנה חן סתם. והכל בהשגחה ובחכמה ממנה
כי אונקלוס עה' היה חכם בקבלה האמיתית והיה משגיח כל דבר ודבר עדה
לפי הענין ולכך תרגם כמעמד הר סני כל מלת אלהי הנזכרת בפרשה
יקרא או מימרא דיל שרומז אל הע' שהוא כמל התת ומאמרו אנא איחות

כי כל כבדא

עמך כל

עמך כל כי מלת אנכי רומז לע' והאמירה והירידה שוים כלומר האומר עצמו
הוא שירד והאומר והיורד הוא הע' כי שם כתל והנה יי' נצב עליו שהוא התת
ובין שהתת רומז ליעקב שהע' תהיה עמו הוצרך לתרגם אונקלוס ממרי יהא
בסעדך כלומר שבינתי תהא עמך אבל כאן המדבר הוא השבינה. ובין שהע'
עצמה מדבר תרגל אונק אנכי אנא והזכיר הכתל עד ואומן כל כוונת הרא
שהזכיר עד ואומן בכלל הפקודי. בתולדת יחס זרע יהודה אליו עם פרץ
וזרח כאן וכזה כראי לרמוז סוד הגלגל לרמוז לא שנפשות פרץ וזרח הן הן
נפשות עד ואומן. שאלב' מה לא ולעד ואומן להזכיר שמלרו ומתם ומזכיר
עמהם פרץ וזרח על שם תולדותיהם. ועל שם מה יזכיר עד ואומן ומאי
נפקא לך מיניא אלא בנראי לא הזכירו הכתוב כי אם לרמוז סוד זה

פרשת ויחי

יעקב. מבשט' לאלהי אבות אשר לו הגדולה והגבורה
ענין זה חמור מאד ונפלא עניינו עב' אתה צריך לתתי לב ואני אפרש
ואבאר בעה' יתי. ותחלה אומר כמה קשה לשון הכתוב שחוזר לאמר פעמים
האלהי ועוד הרועה עב' ביאור הרב זה להודיע כי האלהי אשר התהלכו אבותיו
לפניו והוא הנקרא אלהי אבותיו רומז לתשובה אשר לו החסד והפ' והאלהים
הרועה רומז לתת והמלאך הגואל הוא שבינה של מטה והכן בקבלה ולא בסברא
כי שמי בקרבו לפי שהט' כלול בארץ החיים וזהו בקרב הארץ ואל יקשה
עליך מעודי עד היום הזה לפי הנראה כי מעולם היתה לו מדת האמת
ובפסוק ויזבח זבחה אומר שעדיין לא נתייחדה לו אותה מדה עד עתה
וזהו שאומר הרב בקדוק הלשון ואינם דרך האמת אמת ממש הגדולה
והגבורה הכ' זרועות. ועב' מידי אביר יעקב הוא מכריע ראשון משם
רועי אבן ישראל. וכבר פל כו הרב די זל משלים הכל כי הו' ספירות שהוא
ו' ימי המעשה נקראת בנין וזה משלת כאשר רמזתי בהקדמה. תתעלה בימים
והכן זה כי עמוק הוא ולא תבין אליו בסברא כי לא תוכל כאשר ערב לך הרב
ודע כי הימין הוא קורא לתת וזה תמצא מבואר בכמה מקומות. והנה תגנ
בתפילת רה' עוז בידך וגבורה בימינך כי העוז הוא מלכות ובשמתעלה בימים

שלא להוציא לעז על הצדיקים הראשונים עכ"ב גם אחז"ל בשמת ר' בעלה
כתובה מן הכתוב כלומר שהכתוב לא היו נזהרי' ממש אחרי מותו כמו כחיים
וכן אליה הנביא שהוא כהן שהיה נושא ר' עריבה אחרי מותו וכן ר' יוסי
הגלילי שהיה בא לבית עכ"ב וחשדו את אשתו שני תלמידי שעברו ושמעו ל
קולו שהיה עוסק בתורה ואמרו שהיתה עוברת עבירה והודיעו לבר"ו וה
והבטאוה ורצו להלקותה ואמר שהוא ר' יוסי הגלילי בעלה ולא האמינה לשבת אחר
עכ"ב בא כמנהגו ומצאה בוכה ומצטערת על שחשדוה שחרית גלה את עצמו
לזכור בבית הכנסת והעניש מהם רבים ושום לא בא לבית כי אלה סודות
רומזים למלכות השני אשר הזכיר הרז"ל קבלתי מפי רשב"ר עור מפני מה
אמר הרב על נפש יעקב אע"ה לברה וזו תחופק עליו כל היום רמשמע זו
לברו הפי' על הזה הוא שכל הנפשות נשארות ערומות ואינם לובשות לבגש
השני כל שעה שהם רוצות ומפי' נפשות הצדיקי' אלא בשעה שהבה רוצה לעשו
בנפשות הצדיקי' שליחות זה מתלבשות כמו הלבוש כגון נבות היז רעאלה
וכיוצא בו ואחר שעשו שליחותם מתפשטות ונשארות ערומות אבל של
יעקב אע"ה איננה נשארת ערומה אפי' שעה אחת אלא הלבוש מחופק
על נשמת תמיד ר"ל ר"ל שנשמת צדורה בצדור החיים והלבוש מצלה
תמיד מזומן ועומד ומחופק כל שעה שנשמת יעקב אע"ה רוצה להתלבש
כמו לבוש לאלתר היא מתלבשת ועכ"ב אחז"ל יעקב אבינו לא מת ולמה
זה כי יעקב יותר מאברהם יצחק מפני שהיתה מטתו שלימה כי כמו
היה ישמעאל ובצחק עשו ועו' כי יעקב היה נער גדול כנים מה שלא
היה כן במבותיו וכון שהוא סבל צער בחיי כלומר בעולם הזה בעולמו
גם לאחר מותו הוא סובל צער שנותיהם כי כשישראל בצער הגלות בעונותי
מיד נשמת יעקב ע"ה לובשת המלבוש ומבקשת רחמי' לפני השכינה ומשמשת
רחמי' על ישראל בכח תפילתם ואחר שנענית מיד שבה אל צדור החיים כלי
הלבוש כי הלבוש היא צורה נבראת בצורת רמות הגנך ואי אפשר לנשמה להתלבש
ולהמשיך שפע אלא עם לבושה זה ועכ"ב אהרז"ל על נשמת של יעקב אע"ה
וזו תחופק עליו כל היום. וזהו שאול החכם מה זרעו בחיים אלא הוא

בחיים. רצה לרמוז מה שאול מפני שהיא לו צער גדול בנו בחיים
גם אחרי כן מגין עליהם עכ"ב

ספר ואלה שמות

וירא אלהי' את בני ישראל רע כי הראיה לתשוב' והיריע' וידע אלהי' ולתת
המשפיעי' שפע ברכת טובה ואורה מן התת' אל הע' מלשון וידע אדם את
חוה בחפץ ורצון התשוב' כמו שאול הכתוב על התשו' בקרב שני' תוריע הע'
נקראת שנה אל תקרא שנים אלא שנים מלשון שני המאורות הגדולה הם רפ"
שהיריע' מהתשו' דרך אמת ואמונה והשמיעה וישמע אלהי' על הע' עכ"ב מכשי"
למאור פנו זה זה הע' ושמעתי כי רמוז אל מאור פנו לרפ"ו שהם פני' המאירי'
אינמי' ירמוז למאור פנו לצ"ר אל הרעות לתת' אל הרעת התת' ר"ל שקרב אותם
אל הת' ברוגז רחם הזכור רחם רומז לע' ולמעלה מבטאר כל זה יפה. מה שאול
כשי' שהשמיע' לע' ודאי כן הוא כמו שאול הכתוב' אל שמעה לע' אל סלחה לתת'
יי' הקשיבה לתשו' ולשון שמיעה מלשון וישמע שאול וגל מלמך שהוא פנו הוא
הע' כי יזכיר שמו וזכרו ירא' ויתי' אלו אול הכתוב אלהי אברהם ויצחק ויעקב
ולא אמר אלהי עם כל אחר היה הענין רומז אל הע' והאבות למורגשים אבל
עתה שהזכיר אלהי עם כל אחר מהם הענינו' רומז לאלהי אבותינו העליוני'
כלומר למושכל ולא למורגש שהכבוד אלהי אלהי הג' והפ' והתת' ומה שאול הרז"ל
כי יזכיר שמו רומז לג' ולפ' ואולי זכרו רומז לקו האמצעי ועד אבאר
זה בפ' זה בפרש הוא בפסוק זה שמי לעולם וכו' על ההר הזה רומז לע'
וכן הכטעקתה אל כסא כבודי הע' הוא כסא לתת' אות הברית רומז
לע' ולא ליסוד עולם אעפ' שהוא ערא אות וכן מצאתי בקבלת שפורטיא
וז"ל ויאול כי אהיה עמך וזה לך האות. ועד"ה אול הטם הגדול אני אהיה
עמך להבא ואתנה לך מעתה האות היא אות הברית שתהיה עמך ירמוז
למה הנקראת ברית והאות הזה אינו רומז ליסו' כי הנה הוא בכלל השם
הגדול שאול כי אהיה ולזה כיון הרז"ל שאול בדרך אני הנה בריתי אתך

ואת הבית אשר בנה שלמה למלך בירושלם בהר המוריה
אשר נראה אל דויד אביו אשר הכין במקום אשר הכין
בגרן ארנן היבוסי ויחל לבנות בחדש השני בשנה הרביעית
למלכו ויהי הבנין אשר בנה שלמה למלך לה' ארכה
ששים אמה ורחבה עשרים אמה וקומתה שלשים אמה
ואולם על פני היכל הבית ארכו עשרים אמה כפי רחב
הבית ורחבו עשר אמות על פני הבית ויעש לבית חלונים
אטומים וצלעות בנה על הקיר הבית סביב לקירות הבית
סביב להיכל ולדביר ויעש צלעות סביב ויעש הקומה
התחתונה חמש אמות רחבה והתיכונה שש אמות רחבה
והשלישית שבע אמות רחבה כי מסגרות נתן לבית מבחוץ
סביב לבלתי אחוז בקירות הבית סביב לדביר ולהיכל
ויעש לשכות סביב לכל הבית חמש אמות קומה לשכה
אחת ורחבה לשכה אחת חמש אמות ורחבה לשכה השלישית
שש אמות כי מגרעות נתן לבית מבחוץ סביב לשכות
בלתי אחוז בקירות הבית ובית מוצא הלשכה התחתונה
אל התיכונה ומן התיכונה אל השלישית ויעל אל הבית
בית מוצא הלשכה התחתונה בכתף הבית הימנית יעלו
בלולים אל התיכונה ומן התיכונה אל השלישית ויבן
את הבית ויכלהו ויספן את הבית בקורות ארזים
ויבן את חלל הבית לדביר ולהיכל לצלעות זהב ויצף
את הבית זהב פנימה ויצף את חלל הדביר ואת חלל
ההיכל ויעש על פני הדביר שני כרובים זיתים ועשרה
אמות קומת הכרוב האחד וכנפיו חמש אמות וכנף
הכרוב השני חמש אמות עשר אמות כנפי שני הכרובים
ויעש את הכרוב האחד בקצה הבית הפנימי ופני הכרובים
נפרשים ויעש את הכרוב האחד בקצה הבית הפנימי ופני
הכרובים נפרשים ויעש את הכרוב האחד בקצה הבית הפנימי

ופני הכרובים נפרשים ויעש את הכרוב האחד בקצה הבית
הפנימי ופני הכרובים נפרשים ויעש את הכרוב האחד
בקצה הבית הפנימי ופני הכרובים נפרשים ויעש את
הכרוב האחד בקצה הבית הפנימי ופני הכרובים נפרשים
ויעש את הכרוב האחד בקצה הבית הפנימי ופני הכרובים
נפרשים ויעש את הכרוב האחד בקצה הבית הפנימי ופני
הכרובים נפרשים ויעש את הכרוב האחד בקצה הבית
הפנימי ופני הכרובים נפרשים ויעש את הכרוב האחד
בקצה הבית הפנימי ופני הכרובים נפרשים ויעש את
הכרוב האחד בקצה הבית הפנימי ופני הכרובים נפרשים

להזכיר בזמן כתחת בא' ודוגא לרבים ויהב שנר דעתו גבלתי כי
הזמן ברוב המגומות לע' הכלה כלולה כדין ובחמי' וכן הזמן והוא פתח
וחירק. הפתח רחמי' זשה פותח את ומ' החירק דין וזהו ויחרקו ש' אמ'
אנכי אלהי אברהם מ' לשון גס' וטעם הזכירו אלהי עם כל אחד ואחד ולא
אג' אלהי אברהם יצחק ויעקב כי יזכיר שמו ויזכרו כי שמו אלהי אברהם אלהי
יצחק כמו שאפ' למטה בעניין. ויזכרו הוא אלהי יעקב ואלו לא אוא' אלהי כ
בכל אחד ואחד לא היה נכר כין שמו וכין זכרו לפי' הזכיר כל אחד ואחד
והטיל ו' ואלהי יעקב כי הוא זכרו. וזה זכרי לדור דור. ערה אלהי' במקום
הזה הוא השם הגדול וזה שמי לעולם יורה. כיצד המשכה ראוג אלהי אברהם
אלהי יצחק לראוג כי מכאן ההמשכה שלו כמהלו ואוג זה שמי לעולם לראוג אל
אלהי אברהם אלהי יצחק ולא שיאוג שיגרא הוא כן אלא שמי בכאן ר' אש ואים
ר' שהם הזרועות שהם אש ואים שהם הגדולה והגבורה שמשם השפע לעולם
שהוא שם הגדול. וזה זכרי ואלהי יעקב ולכך הוסיף לו ואו' להורות שהוא נכר
כין כלם ואות כרבבה שלו ולהורות כי השפע בא מחמשה אליו ומאמן לאחרות
וכדי לעשות אות כין המרה ההיא אל אחרות כת' ואלהי יעקב לדור ודור
והיא האחרונה והנה רמז בכאן שהשפע בא מן הגדולה והגבורה אל העולם
שהוא השם הגדול ומאמן לדור ודור ונגראת דור ודור בעבור כי כל הדורות בא'
מאמן עב' גס' ומכלל דברי ר' יב' בפי' המחזור זה שמי וזה זכרי בפסוק
זה ראוגי' שבעה הויות אברהם גדולה יצחק גבורה ויעקב תת' שמי הע'
וזכרי כדין דור דור נצח הוד עב'. ואעפ' שדברי אלה ישרי' ונכוחי' למכן
אין זה רעת הרב בפסוק זה. ויהב שנר דעתו אוג' כי בנבואה זומסר
הנבה למשה רעה סדר עשר ספירות כלי מה וסודן וזה סדרן על רעת הרב
זל חצי השם הנעלם לכתר וחצי' שהוא ראשית השם האיוחד לחכמה ולתשו
זה שמי זרועות עולם כלומ' זרועות של עולם ולמה נגראו שם מפני שהם
תחת השלש העליונות. והאי כלא נגוט בירך שכל דבר נגרא שם לעליונות
והוא תשומת ברב' לתחתונות ולפי' נגרא הע' ברוב שאר המגומות שם
לעולם לתפארת כי התת' מקבל מהתשוב בבתרי' שנגראו זרועות עולם

ועוד כי הוא

ועוד כי הוא גייום שש גצוות עולם נכלל בהם. ובשם הר' אברהם בר' זל
כי הטנה היא העולם הבא והע' העולם הזה. וזהו שאוג הבי' מן העולם ועד
העולם מן הב' ועד הע'. אב' ירמוז זרועות עולם לג' ולפ' ב' זרועות ג'
ופ' עולם לב' זרועות של עולם כלומ' זרועות של בינה עולם. ונגראו על שמו
כי הוא האצילם עם כל הבניין. וזהו זכרי הצדיק. לדור ודור הע' כי הע'
מקבל מן הצדיק מבכתרי' שנגראו עמורי עולם. והם נכלל' בכלל שמי. ונגראו
התת' עולם. מפני שהוא עד העולם וקיומו הכלול בשש גצוות. ונגראו הע' דור
דור מפני שכל הדורות באים ממנה אינמי מפני שהיא סבה לגללת ארץ התחתונ'
בבח דין שבה. זשה נגוף וררדר תצמיח לך. ונכת' לעולם חסר לראוג לנער שהוא
העולם בסגול תחת השן הוא המלכות. ארני הנטן להודיע כי כאשר התת' כלול אל
מחסד. ופחד כן הע' כלולה מהם רק שהתת' עד גבלתה מהחסד ועב' נגרא רחמי'
והע' עד גבלתה מהפחד לכן נגרא' דין. ורעכי כל עשר שפירות כלולות בשם
המיוחד. כיצד הוד' הכתובה כהלכתה עליה תג' וזהו גוט שליוד שהזכירו
רבותינו זל בתפילתן הנכן ההוא שאינו אות ואין אם יודעי' מה הוא ומה
שמו רומז לכתר שהוא רוחני' לאין תכלית. היו' עצמה לחכמה. ההא' לתשוב
הוא' לתת' ארון השש גצוות מקבל בראש הוא' משכינה עילאה היא התשובה
ומשפיע בגבל הוא' לשכינה תתאה היא הע' ובכלל הוו' גצוות הזרועות
והעמודים ומכריע שני. הא' אחרונה לע' ונגראת חכמה. יו' מפני שהיא
תחלת ישות עשר שפירות בבח גוט של יו' והתשובה נגרא' הא' מחמת
בריח תיכון לקבל מהשרים רוחניות ולהשפיע אל השתים נגפנות כלפי
דירה. הרי חמש רוחניות. ונגרא' התת' ואו' מהטעם שאמרנו. ועוד
שהוא בריח התיכון מבריח מן גצה התת' אל גצה הע' עד שעל ירו הכל
מיוחד יחוד גמור ושלם. ונגרא' הע' הא' גם היא כמו שנגראה התשוב
מפני שהיא היד הגדולה בעלת חמש אצבעות כלולה מחמש נגפנות כל
ביחוד חמש רוחניות. וכמו שהתשו' שכינה עילאה כך הע' שכינה תתאה
וכמו שהתשו' אחרית השלש עליונות שהם נשמה לכל נשמה. ונגראת עומן
אחרית. ונגרא' אלהי' ~~שהאתיל~~ העליונו' כך הע' אחרית לאצילות הייחוד

שהאתיל כל

ולכן נבעו כלן כי כחות העליונים עמדו בעצמן ולא נתנו כח למטה. זהו
כל מימות שבעולם. וזהו נקראו תהומות בלבים. כלומר ים החכמה כמו
ים ודרום ירשה. כך פי' הר' יצחק בר' יוסף ז"ל הוא ר' יצחק דפירה
ועד"ה ונט' היד הגדולה הע' הכלולה מחמש הנפעניות בייחוד הכל. כיר
האדם שיש בה חמש אצבעות והיא מדת הדין שעשה יל במצרים
כלומר והוא מה' שעשה הת"ת במצרים שעל ידה עשה השם הגדול המכות
במצרים. ומצאתי כתוב היד הגדולה היא הע' כי המדות חמש כנגד
חמש. חמש רוחניות וחמש נפעניות. והע' כלולה מחמש נפעניות. הרי
היא יד בחמש אצבעות. הרי כשהכתוב קורא יד הוא דרך כלל לא
לחמש ספירות והיא עמהם. וכשקורא מותם אצבע לה לבדה קורא
כי כאשר האצבע פרט מכלל היד כן הע' פרט מכלל האחדות ע"כ.
ואל תשתומם על לשון לבדה הוא דוקא כפעל שאין לוגל זה לבדה
עשתה כך וכך שהאוגל כן הוא נרגן מפריד אלוקי כי הכל אחד והדין
עצמו הוא עושה פעולת רחמה והרחמי. פעולת דין. אבל כעניין ראיתי
השם ר"ל לרמוז על דבר מהדברי שם ידוע יורע שתמוגל מדה עליונה
היא לבדה נקראת שמה כן אין שמה נצוף ולא פרוד באמרך לבדה
מצד המדה ההיא מס ושלו וחלילה אלא מצד העניין הנבדא אשר
נקראת המדה ההיא על שמה. והיא הימין אשר ונט' והיא דרוע יי' ונט'
עורי עורי ונט' כל זה רומז לע'. ולא יתעלם ממך ונט' ר"ל שהע' תתלבש
עד מהדין הקשה להפיל האויבים ותהיה ימין מצד החסד להצילו האוהבי
וזה שאנו הכתוב מידי אבי יעקב שהם חסד ופחד. משם רוע אבן
ישראל שמשם הע' מקבל דין ורחמה ועכ' היא כלולה מהכל מטיבה
לטובי ולישרא כלכותם מכח הימין והמטי שקלקלותם יוליכם יי' את
פועלי האון בכח שמאל. ולשון ר"ם בזה הוא. ואל יקשה בעיניך
ימינך יל תרעץ אויב וזכו' מה שכתבם מידי אבי יעקב שהיא שואב
מהרחמי והוא החסד ולכך נקראת ימין ג' ימינך יל נאדרי בכח
היא מדת הדין שהיא ימין השם ית' שהיא נאדרת בכח. כאן כח

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

הוא מה' כעניין שם ועד' יגדל נא כח יי'. ימינך יי' תרעץ אויב
מה' לבד. וכך ארז"ל היתה ידו א' משקערן וידו א' מטלרן. פי' כי
השם הגדול שהוא הכח היה שם בשם הנכבד ויד הכח שהיא הרחמים
היתה מטלת את ישראל. ויד הדין היתה מיקעת את מצרים. זה
ביאור מה שעתיד הר' לרמוז בפסוק ההוא על מצאתי כתוב ויהי
לי שהוא בכ"ט ימינך יי' נאדרי בכח וט' ימין השם שהוא הת"ת שהיא
הרחמי. הבאה מימין שהוא החסד מצלת האוהבי והימין הרועצת
ומכנעת האויבי הוא הע' ונקראת נ"ב ימין כי הנבורה שהע'
באה מכחה באה מהחסד אש מימים עכ'. ועד"ה וכו' עי' מלאך
האלהי הע' וכן ביאר מה לך הים כי תנוס מלפני ארון חולי ארץ
מלפני אלוה יעקב כ"ש ארון חולי ארץ רומז אל הע' ואל תטעה
באלוה יעקב לוגל שהוא הת"ת שגם אלוה יעקב רומז על הע' כי ש
היתה הרועה אותו והשומרתו משרו עכ'. ואני שמעתי כי הע'
אלה יעקב תקרא אבל לא אלהי יעקב שמן המקובלי שאוגל כי מה
שרגיל לכתוב הרב חצי השם כיור אלוקי כגון הנה שכתוב כיור פי'
אל צור עולמי שנתכוון סור כאלוקי אבל אני אוגל כי הרב לא נתכוון
אלא לכבוד השם לכתוב אותו בשלימות שלא לשם קרושה וכזאת
הברכה אדבר כן אם יפרכני צורי. אין עד אלא דיין הע'. זהאלי
ואניהו ואעלה אומן וט' אוגל על הע' זה אלי כלוגל אעלה הע' שהוא דין
אל נוהו שהוא רחמי. ויהיו רפ' שוים ברחמי בשל השלום. שיהא הא'
אחרונה מיוחדת עם שלש אותיות ראשונות. כי מעתה יהיה השם איש מלחמה
ב' ונט' כוונת הרב הוא לרמוז הייחוד כי מלחמה רומז לע' שהוא דין גם
שמו לע' רומז גם בא לייחד הכל כמו שאמרם בבהיר שאוגל מאי יי' איש
מלחמה והשיב שהאלוקי של איש רומז לכתר שהוא אין. והיור לחכמה והשין
לתשובה כטעם יל עתה ארומם ונט' כלוגל מה שאמר על הע' אלהי אבי שנרא
לאבותיו בע' שהוא אל שרי. ואלוהמנהו ט' כטעם מה שאוגל לנביא. עתה
ארומם ועתה אנשאו כלוגל אתעלה עם הרחמי. ויתכן שירמוז ונט' כלוגל

בשמתיך ובזותם אלא שחלון כבוד לשלמה ואשר עשה לם ר״ל כי העולם
שהוא התר״ הוא שעשה עמם הוא אשר קדשם בשבותיו ונתן לם תורתם
אחר אשר עשה עמם כמה נסים וכמה נפלאות והחיים להגיע לזמן
הזה ימי הנסים לברך שעשה נסים ושהחיים והגיעם לזמן הזה והיה
לם לומר שעשית והחיית לנסכם משעם שאמרם אלא שאם חולני כך
כבוד לתלו׳ שהוא עולם הלכל הנסתר מעיני כל חי׳ והסמוכה לחברתה
וכו׳ הן לנסכם׳ מפני שהן לתר״ וזהו ראיה חזקה לאמן דאמר בשמו
של הרב ז״ל שכוונת הברכות לתר״ חיק מי׳ ימי תלובה שהכונה לתלו׳
לפיכך הבא לכון כונה נכונה׳ יכוין ק׳ ברוך יכוין לכתר מפני שהוא
מקור כל הברכות באמרך אתה תתחיל לכוין לחכמה׳ ובכונך אתה לחכמה
מפרש בלבך לכון אתה ואתה מרבבות קדש ותמשך מחשבתך מהחכמה
אל התר״ ובהגיעך אל התר״ תפרש במחשבתך אתה מלכון ממש שהוא
לנסכם ותמשיך מחשבתך זו אל הע׳ כל זה יש לך לכוין בשלת אתה
ובשלת ה׳ תכוין אל התלובה׳ אלקים לזרועות עולם כלומר לתלובה
עם הזרועות מלך לתלו׳ העולם לתר״ כי התלובה הוא מלך עולם הבא
שהוא התר״ והתר״ מלך למנהיג עולם הזה שהוא הע׳ והע׳ מלך לעולם
הלכל הזה׳ אשר קדשם וכו׳ ואשר עשה לם כו׳ שהחיים וכו׳ לתר״ ותקנם
בעלים לשבח נסתר וכו׳ ומה שאמר קס״ לחלוק כבוד לשם הגדול ולתבש
שמש גדול כי הנסכם רומז לתר״ והנסתר לב׳ שנקרא כאן מלכות׳ ואעפ״י
שאנו מדברים בנסכם שרומז לתר״ באומרים אתה כאן שם מלכות נזכר
ברכה זו אנו מסיימין ברכה זו לשון נסתר כדי לחלוק כבוד למלכות שהו׳
הב׳ וכאן שהגיעם לעלים לשבח חייבים אנו לכתוב כו כאור כוונתים כי
באומרים אותו כי כל מי שקיבל כונת האמת בברכות חייב הוא לכוין על
כל מלה ומלה מה שקיבל כו׳ וקבלתי כי מי שלא כוין בברכה ראשונה של יח״
ברכות המקובל בכל מלה ומלה חוזר לראש ומכוין כראוי׳ ואני אומר דהוא
הדין לכל ברכה ותפלה שחייב לכוין׳ ואם לא כוין אינו חוזר לראש כדי לכוין
מובטח לו שתפלתם מקובלת פי׳ עלים לשבח׳ וכונת עלים לשבח כן היא

לאדון

לאדון הכל הכתר׳ וכן ליוצר בראשית הוא יוצר בראשית׳ ומתפללין אל אל לא
יוציע שאר הכחות כלומר שבעים שרים הממונים על האומות שאינם
חלקים ונחלתים כי ה׳ לבדו הוא חלקים ונחלתים הנותן כח לשבעים שרים
לכלל ארצותם לגוייהם לפני מלך התלובה שהוא מלך על מלכי׳ שהם זרועות
עולם עם עמודיו המלכים דפ״ שהתלובה נעשה הלאים לתר״ ושכינת עזו
הע׳ בנגבי מרומים שמקבלת ממרומים חסד ופחד ותר״ וכל הלאר
לתלובה כי ה׳ הוא האלקים התלו׳ שהוא אלקי׳ וכח בתפארת ממעל ועל הע׳
מתחת׳ ומה שאמרתי מתחת רומז לע׳ ולכל העולם הלכל שהנהגתם על פיה
ויש אומרים כי החכמה ממנה עיקר קבלת החסד וכה נעשה הכל׳ וזה
שאנו מברכים על המים שהכל נהיה בדברו׳ מצאתי בר חכם מלכיל
על כוונת הלילה בתפלה וז״ל על ק׳ בלילה הכונה לתלובה לא לתר״ ולע׳
מפני שבלילה מתפללין לאשר עליהן שיברכם ושומשיך עליהם ברכתם כדי
שיעשו בוס סדר פעולתם להמשיך לאשר תחתיהם כפי כחם׳ והכתוב
אומר כן הכפירים שואגים לטרף וכו׳ קורא הכפירים הלש קטות והע׳
קבלתי עור על הע׳ התחנה שהיא לע׳ מפני ירא שמיר וז״ל ישאל השואל
מפני מה תקנם חז״ל תחנה בוס ולא בלילה ולא בשבתות וימים טובים
ולא בימות האבל ולא בימות החתונה׳ ונהגו בעשרת ימי תלובה בלילות
לומר תחנה׳ ומה עניין נפילת אפים בתחינה מבתפילה׳ תלובה רע כי
כל התפלות כנגד תמידין תקנם׳ והיות עקר אמונתינו לרחד הלם
ית׳ ר״ל לוחד המדות מדת הגבורה עם מדת החסד כלומר כל מיני
דין עם כל מיני רחמים׳ וכה תחבר זו המדה שהיא אמונה עם אמת
שהוא הקו המקבל מן החסד ממה שלמעלה הימנו׳ וקו מלפיע ליסוד
המלפיע לאמונה׳ והתפלה היא ליסוד הבניין שהוא הכונה שהוא המלך
ונכנסת לו דרך אמונה שהיא שער לרבים והיא גם היא נקראת מלך
העולם׳ וזהו מה נירא המקום הזה אין זה כי אם בית אלקים וזה
שער השמים׳ והנה קראה בית ושער ולמעלה הימנה קראה אלקים ושמי
אעפי׳ שהיא גם היא אלקים ושמים למה שלמטה וזהו בוס עשות ה׳

לפי / הר׳ עזריאל החסיד זל׳ ואם תלאל היאך ידעו רז״ל כל ברכה לאין
בה אלמות אעפי לאינה סמוכה לחבירתה · תירץ אדוני אחי מ׳ אורן לאין
בה אלמות אינם ברכת הנהנין ולא ברכת המצות כי ברכת הנהנין וברכת
המצות בכלן יש בהן אלמות ונרך בהן אלמות אפני לאנו מזכירין מקבן
אפני לעי״ העולם נפשוינו במצות · יש לנו לומר בו אלמות אפני לאנו
נהנין · כי אעפי לנפשוינו על הנעלם · העולם מקבל כח מהמלך · וכן
ברכת הנהנין · ואבל כל זמן לאנו מברכין המלך יתפאר בדברי הלול והודאו
חסדיו אלר הוא מתנהג עמנו למען חסדו ולא סיעלה ידינו אין נריך
להזכיר אלמות כי אין הדבר כי אם עם הלם ית׳ להוא התלונה עכ״
ולם לתים עלרה עינות מים ולבעים תחרים העניין הזה
עדה רמז לסוד מה לאמר הכתוב ויקרא לו אלקי ישראל · ואמרו חכמים
זל אלמר לקראו וכ׳ כי יעקב אבינו הוא דוגמא למעלה כי כולר תפתל
ביעקב אבינו עה״ ובאבנו ובגיינו ובחמיו לכן ובלתי נלותיו לאה ורחל
ובב׳ לבניו לבני יה״ ובדינה בתו לילדה לאה עם לל בנים ולבני
יוכאי ירכן ועמו עמ״ ובאותיות לאו גם באותיות חמיו ובאותיות
לאה ולאה היתה מסותרת יולבת אהלים כלאה להוא אהל · ולאה היתה
רחל רועה ויוכאת תמיד חוכה · גם בוויתתה נקברת לאה בחסתרים
ורחל בתרלת דרכים כל זה לסוד נלגב ונעלם · כי יעקב עם כמו רוגמא
בתחתונים כי ישראל הוודאי האמתי בעליונים · והמבין יבין · מכאן
אתה למד לבתנים חלוכות נתן וכו׳ ר״ל להלליו בתלונה ולאו כהלכה
כהלכה הלולים הקבה חפצים לראות נדלו ומן תקבל יד הלם · אכן נתנ
להם בחדת לילה · וזהו לכ׳ ערב וידעתם כי אני יי׳ המוציא אתכם
מארץ מצרים ללין ערב חדת לילה · והמן ללאלו כהונן וכהלכה כי אין
אדם מתקיים כלא אכילה ובשחו בהקבה לאינם לוקשי׳ רבר יום ביומו
כי אם בלבת וזהו בשחון ללם לינשה בה׳ ליתן לו בכל יום פרנסתו
זה נתן להם בתנים מאירות להוא חדת היום וזהו ובקר וראיתם את
כבוד יי׳ · ואומר ללין בקר לאורה חדת היום הוא תראו את כבוד ה׳

ישמרו

הלכנה

הלכנה הנקרא אלמות · וכבוד הוא לקראו רז״ל זיו הלכנה · ומה להזכיר
הרב כתבוק אלר מי אל בלאים וגו׳ לרמוז לנו על הע׳ כי אלה רבינו
זל אליה היה מתפלל מתחנן מפני לבלם הנבבר חטא ועל הלכנה
מנעה ממנו מלהכנס בארץ · ובאומרו חטא לא לחטא אלא נרם
סיו לאכתוב במקומו אם יעזריני המקום · ומה היה לם כאלר תבין
לאה מדברי הר׳ זל׳ · עוד נראה לומר כי לכון להזכיר הר׳ בר באמרן
אבל כתלא הנדול ליעלה לבם בבקר ואמר עם זה תראו את כבוד
אלמות להכוונה לתת׳ להיא מדת היום והיא כבוד לב׳ לנקראת
אלך ואלמות בסוד בלכמ״לו · אלר יעלה הלם רומז לע׳ ראה כבודו
כלומר זיוו · וראו את כבודו וכ׳ כל זה לע׳ וכן דעת אונקולוס לרמוז
על הע׳ להוא העולם הזה הנלה אלר הנהנת העולם הזה על פיה
וכל הנביאים לם הם מלינים לומר עתידות · ועכ״ תרנם כי רומז
לזיו הלכנה כולו היה הכתוב לאמר וראיתם רומז לע׳ למעלה מהזיו
היה מתרגם ואתגלי ודע כי יש כמן וכו׳ אני יהב׳ לנר׳ דעתו קבלתי
כי המן היה נאכל מהנגה להוא כר׳ הרחמים · ועכ״ היה לכן · וידוע כי
מדתי לל מרז״ל היתה נגה ועכ״ המן יורד בגבורו להיה להם מקום
קמח ואמה כי קמח בני׳ נגה · והתורה נתנה על ידו עם המן עכ׳
מחרו רז״ל לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן · ויפכן לרה להר׳ זל
לאמר לבני הה׳ והיה קיומם בסוד המן להוא הזיו העליון רומז לזיו
הלכנה / לבא אליה מצר הרחמי / מצר הנגה כל דברי הרב כאן מוכני
הם למלכל אין צריכים ביאור · ומה לאמר בכאן הר׳ זל להיה מדבר
הזה בלחים אין נראה לתהיה כונתו לרמוז סוד אלא על הלחים
הנבראים ממש · הנני עומד לפניך לם על הצור קס׳ בעבור
לעניין הבאר הוא פלא קיים נגלה עליו הלם הנדול בלם הנבבר והו
לאמר הנני עומד לפניך לם על הצור · אכ׳ ירמוז הנני לתת׳ והצור
לע׳ ועדה נלא י׳ מנבעותיו לרום הלחים קס׳ לרומז ללם הנדול
לרמוז על יס׳ לדבק אותם הנ׳ באמונה הנלחם בישראל · וענין

הדין הגשה ולדוט במדת שלם שהוא מ״ר וחסה שיתגלגל מ״ר ל
למעלה בחסר לבד ויהיה כלו שלם בלי פחד כאוו׳ צא מאדת הדין
ושב במ״ר בחסר שנ׳ והוכן בחסר כסאו עב״ כת׳ וישא אהרן את
ידו יד חסרי׳ ומצאתי עו׳ על סור זה ביד חכם משכיל וזל אוג׳ הרב
ובכאן נתבאר עניין נשיאות כפים דברכת כהני׳ וסודו ומרעת רז״ל
כי האדם רמוז ופלול מהעליונים ועשר אצבעות ידי אדם רומזי׳ לי׳ מ״
ספירות והם חמש כנגד חמש לכך כשהכהן מלאך יל צבאות מלוין
נתשו למעלה ומיחד את השם בלבבו ובפיו והוא משא כפיו לרום ה
השמים שהוא מורה כי בי׳ ספירות נבראו השמי׳ והארץ׳ והוא פלול
מהם ומברך ישראל ואוזי יברכך יל ונו׳ והכ״ה מספיק להם הברכו׳
על ידו וזהו מאמרם זל שאסור להסתכל כשהכהן פורש ידיו שהשכינה
שורה בין ידיו ועניין זה מבואר ומוכן מסור הקרבן עב׳ ועדה כי הוד
הוא ממדת הפחד אשר על כסא יה׳ הוא הע׳ כי יד על כסא יה׳ נס׳ כי היד
שהוא מדת הדין שלמעלה שהוא על כסא יי׳ והוא על כסא מלכותן תהיה
הויה בעמלק למחות כל הדורות שלהם מדור דור׳ ועניין עמלק כי ממשלתן
ממדת הדין הגלה׳ ולכך הוכרם מלה ויהושע להלחם בהם ומלה לישא עלה
אצבעותיו לשמים להמליך הברכה על ישראל מה שלא הוכרם בשאר המלחמו
ונם יהושע היה מתפלל עד שיחלש הכח של עמלק וזהו שנ׳ ויחלש יהושע
את עמלק ואת עמו וכו׳ ולא אמר ויהרג יהושע שהכח שלהם סייע להם
והיה ידו הויה בהם כי בעזר שהכהן היה עושה נשיאות כפים מרוב ה
הלפע הנמשך בכל הספירות ומהן לכל השכלים הנבראי׳ ולא היה שום
מקטרג יכול לקטרג באות׳ השעה ולפי שהעולם לא תהו כראו לשבת
יצרה ואי אפשר שאותם המקטרגי׳ יהיו בטלי׳ ממלאכתן היה משה
מניח את ידו וזהו שנ׳ והיה כאשר יניח ידו ונבר עמלק׳ ודרשו רז״ל וכי
מלה היה מניח ידו כדי שיתנבר עמלק אלא מכאן שאסור לאדם לעמוד ג
שעות בכפות פרושות ולזה רמזו במאמרם זל שלא יהיה השם שלם עד
שיחסה זרעו של עמלק רומז לאומה ולשרה שהוא בא ממדה הגלה

כי לפי שנרם מקטרג את ישראל ואינם עובדי׳ את השם כראוי ולפיכך
אין כסא מלכות שלם שאין שפע בא לו כראוי עד שימחה זרעו של
עמלק ושרו כי אז יהיה השם שלם והכסא שלם עב׳ עו׳ מצאתי כתי׳
מכ״שט׳ כי יד על כס יה מלחמה ליי׳ בעמלק מדור דור כי יד הנבורה
או התפארת על כס יה על הע׳ מלחמה מדת הדין׳ מדור דור מנטח
והוד כס יהיה שלם והכסא שלם אז ימחה זכר עמלק כי עמלק בטח
על מה הגשה שהיא כחו של עשיו ועמלק ובא ונלחם בכח עם ישראל׳ כי
מדת הפחד היא כחן של אומות העולם וכאשר נחלש עמלק לפי חרב
על פי המזלות היתה החולשה ההיא ועב׳ ולא נמחה זכרם׳ אבל בימות
המשיח שיהיה אור החמה כשבעת הימי׳ ואור הלבנה כאור החמה
כמשל שיהיה התת׳ מתעלה עד התשו׳ ותבא הברכה ושפע רצון
וחיים מהתשו׳ אל התת׳ והע׳ תהיה כאור התת׳ שתהיה גם היא
מספקלי׳ המאירה כאשר היתה קודם הקטרוג שנגנז האור ונבדל ואז
יהיה זיו אור צח ובהיר מהשכינה על ישראל ויהיו מושלי׳ על כל העול
ותהיה הממשלה נמורה לישראל בדרך אמת ואמונה׳ ויהיה השם שלם
שהוא התת׳ ע׳ והכסא שלם ומיוחד אז יכחידו ישראל זכר עשו
ועמלק וימחו מן העולם ולא יזכרו ולא יעלו על לב אבל שאר מלכי
אומות העולם יהיו משועבדי׳ לישראל ומביאי׳ שי ומנחה ליי׳
צבאות שנ׳ ושמתי כסאי בעולם וכתי׳ ושמתי מלכי׳ אומיניך ונגש
ואז יתקיים מקרא שכתוב והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא
יהיה יי׳ אחד ושמו אחד רמז לשפע ברכה וחיים וטובה ואור
בהיר מצוחצח מהתשו׳ אל הבנין בדרך אמת ואמונה׳ והיה יי׳
התת׳ למלך מלכו של עולם הוא התשו׳ המלך המשפט על כל
צדיק יסוד הארץ ארץ חכן היא הע׳ יהיה התת׳ אחד אחדות
נמורה ושמו הע׳ אחד אחדות שלימה והוצרך הכתי׳ לוג׳ אחדות
על התת׳ וייחוד כמו על הע׳ שאלו אג׳ והיה יי׳ למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי׳ ושמו אחד לא היה אחד נמור שלא היה משמע

נשיע אל משה ובא הכתוב להשיע בהזכיר דבר עם גוי כי דבר
התת עם ישראל היה באמצעות הע׳ ואזה תבין מ׳ לומר כיון שאתה
רואה דב׳ נתנה תורה לישראל מתוך זה תבין שהתורה נתנה בשבעה
קולות כי בכלל דב׳ ז׳ קולות התת׳ מ׳ קולות והע׳ הרי אלו ז׳ קולות
כי כלן נקראו זה בשם זה וזה בשם זה והכל לפי הענין. עוד מתוך
האש שאומר בפסוק שאיעה ודבר לקולות תבין כי כז׳ קולות וכו׳
הוא הבניין שהם ז׳ ספירות ונפנייות כלפי נ׳ עליונות אשר שם
היום נתפי בהם והם שהזכיר דוד בהם לה׳ בני אלים וכו׳ ויהב
שנר׳ דעתו ראיתי לכתוב כאן קבלת מזמור זה הואיל ואתא לידן כמו
שאמרתי במדרש הם לי׳ שלש ראשונות עליונות שהם אלים על כלם
מלשון אילות והשבעה ביניהם קול ה׳ על המים קול התשובה כלומר
המשכת שפע ברכה אל החסד. קול ה׳ בכח זה הנבורה שיש בה כח ו
ונבורה להשפיל את האוייבים. קול ה׳ בהב בהדר זה התת׳ קול ה׳ שובר
ארזים זה נצח. קול ה׳ חוצב להבות אש זה הוד קול ה׳ יחיל מדבר
זה צדיק. קול ה׳ יחולל אילות זה צדק ובהיכלו כלו אומר כבוד רמז לע׳
הנקרא כבוד והיכל ה׳ וקול. וכל כלה שהיא כלולה והכל והאמירה
מיוחד אליה והיא הכבוד ה׳ לחבול ישב׳ רמז כי בהיות המבול נמחו
כל כחות הנשמות שהיו בקליפות ללב האילן ונשאר הלב שהוא הקו ה׳
האמצעי. ואין השעם הזה אמרו כי לא היה המבול בארץ ישראל כי היא
כנגד הקו האמצעי. וישב ה׳ מלך יתבשלו כל הכחות שהם סביבות הקו
האמצעי וכלם לקרא בשם ה׳. והוא המנין וכו׳ מנין ז׳ קולות כן הוא.
ויהי קלת ובקיים הרי קול אחד כי קלת כתיב חסר. וקול שופר חזק
מאד הרי שנים. ויהי קול השופר הרי נ׳ משה ידבר והאלקי יענו
בקול הרי ד׳ וכל העם רואים את הקולות חסר ואו הרבוי הרי חמש
ואת קול השופר הרי שש. וידבר את כל הדברים האלה נמי קול הרי הוא
שבע הקולות הנסתרים רומזי לנ׳ ולפ׳ ונצח והוד וצדיק ונסתרים הם
שהרי אינם מפורשים בכתוב בתורה ולא רומזים. אבל שנים מפורשים

הם בהזכרת

הם בהזכרת שם המיוחד ואלקים שרומזים לדב׳ זכור ושמור ואזהו
שרמז הרב לפנים בהמאו פסוק אחת דבר אלקים שתים זו שמעם
ורז׳ סמכו מ מאמרם שזכור ושמור בדבר אחד נאמרו. והכוונה
כי למשה רמיע ז׳ וכו׳ כלומר שלא נרמזו החמשה בפסוק ושר׳ ר׳ ש
שנתנה תורה בה׳ קולות. ובמדרש אומר בז׳ הוא לרמוז לנו כי כוזמי
התורה בז׳ קולות נתנה. אבל דוקא למשה רמיע ז׳ כי מעפי שישראל
ידעו כח הבניין וידעו בהם. ר׳ בשבעה קולות נפלאים ונעלמים
מהרבה נבואים. מעפי מ משה רמיע ז׳ היתה מעלתו נדולה ממעלת
כל ישראל מאד בהם. כי משה רמיע ז׳ היה מ כח להשיג בהם השגה
מופלא להתבונן בהם בכוונת שלו הטוב בסוד השתלשלותם והשפעתם
והמשכתם ופרנסתם וקיומם אותם בכללים ובפרטים רבים מהיום
הראשון ועד יום האחרון מה שלא היה לאחר כח להתבונן בדרך זה
אבל מכל מקום ישראל ניתן להם רשות וכח באותו שעה לשמוע קול השנים
המפורש׳ כלומר קול נדול שרמז לתת׳ באמצעות הע׳ שהוא הקול הכלול
המיוחד בשבעה קולות. אבל משה רמיע ז׳ ראה ושמע בהתבוננות שלו
הטוב בכל השבעה וישראל בע׳. והנה בבאור זה יובן דברי הרב במקום
זה כונה פרשית ודוק ותשכח. אבל ישראל בקול שמעו הוא הע׳ ותמונה
אינכם רואים זה התת׳ זולתי קול זה הע׳ כי כל הקולות יראו קול אחד
וכו׳ כלומר הקולות האלו אינם אלא לע׳ כי מפני שהיא כלולה מכלם
עכ׳ נקראו כל הקולות בה בשם כל א׳ אחת דבר אלקים שתים זו שמעם
אמרו על מה שהשיגו זכור ושמור בדבר א׳ נאמרו רומז ליחוד דב׳
שתים זו שמעם. אנכי ולא יהיה לך. עוד אחת דבר אלקים שתים זו
שמעם אמרו על מה שהשיגו שהוא הע׳. דבר אלקים מגיעים לשם הנכבד
קרבנות מדעתי כי למד זו של לשם כלמד של אמרי לי אחי הוא שפי
בעבור השם הנכבד לנורכים. וכוונת הר׳ בזה שהקרבנות נגשים כדי להמשיך
השפע והברכה וחיים ורצון ואור כח מטחנה ממעיין הקדש אל השם הנכבד
לצרך הנהגת כל בני עולמו עליונים ותחתונים. כי אין כוונת הר׳ לומר שמגיעים.

הקרבנות אין מונתם לשם הנכבד כלבד חו׳ כי אין לך קטן גדול מזה
ובמונה זו נעשו נדב ואביהוא כי מונה התנונה האמתית תמיד תהיה
לדם מחד. אנכי יי׳ אלקיך עכ׳ מכלל אנכי יי׳ אלקיך יי׳ התת׳ אלהי הע׳
והמדבר הוא התת׳ כי המדות האלה הנזכרות ולמעלה בחפץ וידיעה
והלגמה וכל מוצא בהם הנזכרים על הלם ית׳ הן סמוך נגד העם ר״ל כי
בכל הפעולות ולגויי העתים לטוב או להפך על בני אדם אעפ׳ שהכל
מפי עליון אין הענין אלא מצד העם לוחר מצד הנבראים כי הלגוי
והחדוש בדברים ההוים על בני אדם ולגוי העתים והלוקי הזמנים לאלו
עוברים ולא מתחדשים ובאות החסרון והתוספת וכל מוצא בזה אין כל
חדת אלו בנבראים אלא מצד עצמן לא מצד הלם חלילה. דכתיב אני יי׳ לא
לגיתי. לא יהיה לך אלקים אחרים מכלל הע׳ נקראת אחרית ונקראת אל
מפני לחדת הדן הרפה מכח האל הגדולה להיא הפחד ונקרא אלי ויחר
אלי יי׳ ונקראת אחרת יי׳ פי יי׳ צור ונקראת צור עכ׳. ומצאתי כתוב בר
חכם מלכול כי בזוב המקומות בתורה אלי כתוב יי׳ אלקיך הלם לב ואלקיך
לתת׳. ואנכי יי׳ אלקיך לבדברות מלת אנכי רומז הרמלון והלם ק׳ ד׳ אותיות
הח׳ והב׳ ואלקיך התת׳ עכ׳ ויראה לי כי העקר הוא דרך כלש על פי
דעת הר׳ זל. ובקס לא יהיה לך אלקים אחרים על פני ירצה לומר לא
יהיה לך אלקים אחרים אלא על פני. ועדה כי גם לם הגדול בכבודו
היה בהר והם אחרו אנכי ולא יהיה לך וכל עלית הדברות אעפ׳ להם
לא לחעו אלא מפי הנבורה נתיחד הכבוד לשם הנכבד. וכן נראה דעת
אונקלוס לתירגם לא יהיה לך אלוה אוחרן בר מיני והוא על פני עכ׳.
ויהב לנ׳ רעתו אומר במיעוט לכל לבי כי כל עצמו לא הרב הוא לרמוז
בסוד לא יהיה לך אלקים אחרים על פני לא לקטן בנשיעות לא להפריד
הע׳ במחלבה לא לכוין אלא בקרבנות ותפלה כלבד אלא ביחוד הבנין
והמדבר הוא הב׳ ואומר ק׳ להע׳ לנקראת אלקים ונקראת אחרים לא
נקחנה במחלבה לברה על פני על הפנים המאירים להוא הת׳ ואנכי בנוקן
כבודי לאחר. כבר ידעת כי התת׳ כבוד לב׳ לאחר רומז לע׳ כי החוטא

לע׳ נקמת

לע׳ נקמת נקמתה ממנו ונעשית אחר לחוטא אינמי הת׳ מרבר
ואומ׳ השמר ללא תתאירני כן שלא ישמש שמי מקרבן ויגזום נקמת
מהחוטא. עי׳ מכל לומ׳ שהכתב׳ מזהיר אותם שלא נמיר הנאצל
בנבראו ושוב אלהי׳ אחרי על הנבראו. ופני לע׳ שהוא פני השם
והבן יכון. עי׳ לא תעשון וכל כיאור ע״ר הקבלה מאחר מגדולי
המקובלי׳ וזל׳. נראה מהסנה דרה בהלכה של רמות צורת לבמת ומ׳
רמתקיין התם כי הא דתניא לא תעשון אתי לא תעשון אותי. ואית
רגרסיין כרמותי ולא כרמות שמשי המשמשי לפני במרום כגון אופני
טרפי׳ וחיית הקורש ומלאכי השרת חמה ולבנה כוכבי ומזלות בעניין
סור והכי פירושו האי דאמרי׳ לא תעשון אותי בדמות הוא היא
רמות אדם כדאמרינן נעשה אדם בצלמינו כדמותינו ופי׳ בצלמינו
כדמותינו ירוע למשפילי׳ כי פרטקי האדם וקומת הזקופה נעשה רוגמ׳
של מעלה וכל איברו וכל עניינו נעשו כמכמה מעניין רוגמת של
מעלה ועכ׳ אד׳ לא תעשו כדמותי כלומ׳ צורה כצורת גוף האדם
ופרטקי שלו ומזה לא נאסר עדין אם הוא עושה צורה כצורת פני
או כנפים כיון שאינו צורת אדם לבד אבל אחרי כן אסרו הכל פרש
אמרו כגון אופני ושרפים ומלאכי השרת וחיית הקורש שיש להם
פני אדם. והכ׳ לפי משמעות הענין נראה שם בדברי רזל בענין
המלאכי׳ שהם גוף כצורה וכדמות לא כדברי הפילוסופי׳ שסוברי׳
שהם שכליים נבדלי׳ ואעפ׳ שאם אומרי׳ שהם גוף מה שיתקיימו
לנצח באין כשול שאף הפילוסופי׳ לא יכשלו הגוף אלא בבנרא ית׳
מפני שאין הגוף ראוי המצאות בעצמו ולהתקיים לנצח מכ׳ שעוה
אבל כל גוף אחר יכול להתקיי׳ לנצח בקיום הבנרא ית׳ אותם —
והעמידו שהוא הבנרא ית׳ בעניני׳ מועטי׳ מהם מאמיני הקדמות
שהם מקיימי הגלגל לעד בקיום המצאות. וכבר ידוע הוא שאף
הנשמה כהם במקצת ואין להאריך וחלילה חלילה לעלת במצלם ורמות
אלא שהדבר סתו׳ וחתו׳ והרמז ממנו מה שארזל במקום אחר כל

ישראל בין הגוים אף עתה בשובם אל ה' אלהיהם ישובו ולא יוסיפו עוד
לשגות אחרי גלוליהם ולא יעשו עוד את הרעות הגדולות האלה אשר
עשו אבותיהם לפני ולא יחטאו עוד כמו שחטאו בראשונה ולא יהיו
עוד לעם אחד כי אם לאלהים אחד ולא יהיו עוד שתי ממלכות כי אם
ממלכה אחת לכל הארץ ולא יהיו עוד שני מלכים כי אם מלך אחד
לכולם ולא יחללו עוד את שם קדשי בנשיאתם ובמלכותם ובחטאתם
ובפשעיהם אשר חטאו בם בכל מושבותם אשר נפלו בהם ולא יהיו
עוד לעם אחד ואני אהיה להם לאלהים ועבדי דוד יהיה נשיא בתוכם
ומלך אחד יהיה לכולם ולא יהיו עוד שתי ממלכות ולא יחלקו עוד
לשתי ידות ולא יטמאו עוד את עצמם בגלוליהם ובשקוציהם ובכל
פשעיהם והושעתי אותם מכל מושבותיהם אשר חטאו בהם וטהרתי
אותם והיו לי לעם ואני אהיה להם לאלהים ועבדי דוד מלך עליהם
ורועה אחד יהיה לכולם ובמשפטי ילכו וחקותי ישמרו ועשו אותם
וישבו על הארץ אשר נתתי לעבדי ליעקב אשר ישבו אבותיכם בה
וישבו עליה המה ובניהם ובני בניהם עד עולם ודוד עבדי נשיא להם
לעולם וכרתי להם ברית שלום ברית עולם תהיה אותם והנתי אותם
והרביתי אותם ונתתי את מקדשי בתוכם לעולם ומשכני יהיה עליהם
והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם והגוים ידעו כי אני ה' מקדש
את ישראל בהיות מקדשי בתוכם לעולם

ויאמר אלי הנביא קרא לאמר כה אמר ה' צבאות קנאתי לציון קנאה גדולה
וחמה גדולה קנאתי לה ואמר ה' שבתי אל ציון ושכנתי בתוך ירושלם
והיתה ירושלם תקרא עיר האמת והר ה' צבאות הר הקדש כה אמר ה'
צבאות עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלם ואיש משענתו בידו
מרוב ימים והרחובות העיר ימלאו ילדים וילדות משחקים ברחובותיה
כה אמר ה' צבאות כי יפלא בעיני שארית העם הזה בימים האלה גם
בעיני יפלא נאם ה' צבאות הנני מושיע את עמי מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש והבאתים ושכנו בתוך ירושלם והיו לי לעם ואני אהיה
להם לאלהים באמת ובצדקה כה אמר ה' צבאות תחזקנה ידיכם השמעים
בימים האלה את הדברים האלה מפי הנביאים אשר ביום יסד בית ה'
צבאות ההיכל להבנות כי לפני הימים ההם שכר האדם לא היה ושכר
הבהמה אין ולצאת ולבא אין לצר מפני הצורר ואשלח את כל האדם
איש ברעהו ועתה לא כימים הראשונים אני לשארית העם הזה נאם
ה' צבאות כי זרע השלום הגפן תתן פריה והארץ תתן יבולה והשמים
יתנו טלם והנחלתי את שארית העם הזה את כל האלה והיה כאשר
הייתם קללה בגוים בית יהודה ובית ישראל כן אושיע אתכם והייתם
ברכה אל תיראו תחזקנה ידיכם כי כה אמר ה' צבאות כאשר זמותי
להרע אתכם באשר הקציפו אבותיכם אותי אמר ה' צבאות ולא נחמתי
כן שבתי זמותי בימים האלה להיטיב את ירושלם ואת בית יהודה אל
תיראו זאת העשו דברו אמת איש את רעהו משפט אמת ושלום שפטו
בשעריכם ואיש רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבועת שקר אל תאהבו
כי את כל אלה שנאתי נאם ה' ויהי דבר ה' צבאות אלי לאמר כה אמר
ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה
לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים והאמת והשלום אהבו
כה אמר ה' צבאות עוד אשר יבאו עמים וישבו יושבי ערים אחת והלכו
יושבי אחת אל אחרת לאמר נלכה הלוך לחלות את פני ה' ולבקש את
ה' צבאות אלכה גם אני וכן באו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את
ה' צבאות בירושלם ולחלות את פני ה' כה אמר ה' צבאות בימים
ההמה אשר יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו בכנף
איש יהודי לאמר נלכה עמכם כי שמענו אלהים עמכם

BIBLIOTECA NACIONAL DE MADRID

د ع دعز ئا للا-ادعو . دهل طللا-ربو دهل دعا ادعو
ملا. د دعاس ئا-ادعو دلج . ع دعاس دما ئلج ربتاب ادعاس عمج
ماس دعاس . ئلا-ربو ملا دعاس ئا-ادعو ملا عمج ئا-ادعو
ربو ملا دعاس ئا-ادعو ملا عمج ئا-ادعو ملا عمج ئا-ادعو
ملا عمج

ימי שלם עם השכנעי שהוא שכת ומאין בא׳ בשכת כנסת ישראל כת זוגך
ימי שי עם זה גלות תניחהו ואם לאו לא תסבור כו סבראו ושמיני של
חג כבר כתבנו למעלה שהוא הע׳ וכן יום שבעות ולפי שהוא עם הבנין
אחר בכח ולא בפועל לא נאוה כו קורא אל מקרא כי קדושתו בכח ונעלית
יותר מכל מה שלמעלה ממנו ואעפ׳ שהכל אחר מיוחד בדוק שם כבר מלכו
לשלם ועד. וממשוט שכל שבי אני אוה כי לפי שהעומר עשירית האיפה
והוא רומז לע׳ שהיא עשירית אם חייבי לכרך על העומר מעומר כך לה
להתעלות הע׳ אל מקור הקדושה ותהיה מלאה ברכה שפע אצלות חיי ורצון
ולפי שהנהגת העולם הזה על פיה היה עומר לגלגלות שהוא אחר מעשרה
באיפה והע׳ אחר מעשרה ובשכת הנהגתו בי׳ ובע׳ ששכת שכתון ובכור
ושמור רומזי להם שנים מעשרה כאיפה לגלגלות ושד מדעתי כי
עניין קריאת ההלל מעומר רמז להתעלות הע׳ ולפי׳ אם אומרי כי
מנהג כשר הוא עד מאר מה שנהגו ישראל לוה הלל בר״ח ומעומר
כי קרבן שעיר ר״ח כל עקרו לכפר פני הגעם מהע׳ ולהעלותו אל הב׳
או אל התר׳ והכל אחר והכלל שאומרי כלל פסח מיושב רמז לשפע
הרחמי מלמעלה למטה על הע׳ מפני שיציאת ישראל ממצרים נאסר
החמץ שלא לקצץ וכיון שעניין ההלל כמו לידי אכתל כו אנב ברא
שכל המסתכל בדרך אמת עיין דך שכלי ימצא כו שחייב כל ישראל
משפל לייחד השם ית׳ ייחוד שלם אמתי שלא יפסיק מכבוך שאמר
עד עטרת קדיש שאחרי נפילת אפים בנום שיש בהם נפילת אפים
ובמי׳ שיש בהם הלל עד קדיש אחר ההלל. גם בשום פני בעולם לא
יחלוק התפילין עד אחר עטרת הקדיש הנזכר ואם יעשה כן תמיד
אשרי. ואשרי חלקו כי זהו מייחד השם ית׳ ייחוד אמתי והיודע
סוד תפילה של ר״ח ותפלת י״ח וסוד תפלה של יד והתחינה יכון
שדה אמת ונכון סולת עייה והמתפלל יחידי ורוצה לייחד את השם
ית׳ ויתעל ייחוד אמתי אם הימי׳ ימי נפילת אפים שתקנו שמנה.

עשרה

עשרה שיפול על פניו ויאוה תחנה ואוה שלא יפסיק לא פסוקי׳ או כשיר
או מזמרי׳ מלבד פסוקי דזמרה ואין צ׳ שלא יעסוק בשיח בטילה אלא שיכון
לרבי ש״ג ואלהי אמן המברך לכל ומתברך יאיר עינינו לראות נפלאות
מתורתו אמן וכי׳ והנה הסתכל במה שכתבנו ותבין דברי הרב״ל
בסדר זה ורוב דבריו בסדר בהר סיני. ברית עולם ברית רומז
לע׳ עולם לת״ת. כלוה ברית של עולם וירמוז ברית עולם לע׳. אינמי
ברית עולם לכבוד ולתפארת שכנבי אהרן דוגמא להם ומתוך שהנבי
הרב החיים והשלו׳ שאלת החיי׳ רומזת לע׳ שהוא אלהי׳ חיים והשלו
רומז לנ׳ שהוא המשלה שראה לוה כי ירמוז ברית עולם לכ׳ ולע׳

פרשת בהר

לא כן נתכוונו כלומר אין זה
עיקר כוונתם ואלו היה רמי׳ ז״ל
מקובל בסודות התורה לא היה
לזרק מלומר דברי כוונת ר״ל מיאמר זה ובמקומות רבים לזרק ואעפ׳ ז
להאור עיני הגולה בתורה לבכתב ובתורה לבעל פה ובל רז ממנו לא נעלם
זכרו לחיי עולם אמר הר׳ ז״ל ובזכר את מזבח לזמוע מה לאני ובו אם
כפרת מזבח ולמעת מה לכתבתי בסוד אחור תבין רוב דברי הר׳ ז״ל והלבים
ירמוזו ובו קס׳ ר״ל כי ימי בראשית רמז לבע לבים מן הלמיטה והלבים
ההם ירמוזו לאלר יהיה בבראשית כל ימי עולם הוא היובל הגדול עב׳ ובעולם
הבא רמז לרב׳ אמנם כוונת הר׳ ז״ל כמן נראה להיא כך להדין והארץ
ובראשית ועולם הבא רומזים לע׳ עוד מקס׳ והנה הודיעוהו כל ההוייה
מתחילה ועד סוף חוץ מהיובל להוא קדוש. ומה לרמז כמן דיו לעבד להיות
כרבן לא הבנתי למה כמן הרב בטה לכתב על זה ואמר והארץ לא ת
תמכר לצמתות לפי להארץ העליונה היא לו בלנה הלמעית ומעבה
פועלת לום הוויה בעולם ואחרי לכן הוא דיו לעבד ליהוא כרבן כי אחר
לאינה פועלת הויותו בארץ הרי כאלו הארץ התחתונה אינו לו ובאלו א
אינו עוזו גרים ותולבים בלנה ההיא אבל בלאר הלבים לפועלת הויותו

اخبار عن ابن عباس رضي الله عنهما قال: قال رسول الله صلى الله عليه وسلم: من حج هذا البيت فأتى فيه بخصلة من هذه الخصال كفرت عنه ما كان قبلها من ذنب: من أتى عرافا فسأله عن شيء فصدقه بما قال لم تقبل له صلاة أربعين يوما. ومن أتى كاهنا فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد صلى الله عليه وسلم. ومن أتى امرأته حائضا أو امرأة في دبرها فقد كفر بما أنزل على محمد صلى الله عليه وسلم. ومن أتى ساحرا فصدقه بما يقول فقد كفر بما أنزل على محمد صلى الله عليه وسلم. ومن أتى امرأة حراما أو أمة على فرجها

ابتدای نسخه

مؤلف در اینجا فصلی جامع بر تمهید. فایده علم حدیث. اصل آن نه بر
اصالت تصور رأی حکماء. حاجت خلق. اصل در سه چیز. اصل اول در سه علم
و هشت اصل هر علم را شرح دهد و بیان کند. اصل دوم در بیان حد علم
و حد موضوع و حد غایت. اصل سوم در بیان حد علم حدیث و حد
حدیث. اصل چهارم در بیان حد علم اصول حدیث و حد اصول. اصل
پنجم در بیان حد علم رجال و حد رجال. اصل ششم در بیان حد علم
اسماء الرجال و حد اسماء الرجال. اصل هفتم در بیان حد علم جرح و
تعدیل و حد جرح و حد تعدیل. اصل هشتم در بیان حد علم غریب
الحدیث و حد غریب الحدیث. اصل نهم در بیان حد علم ناسخ و منسوخ
و حد ناسخ و حد منسوخ. اصل دهم در بیان حد علم مختلف الحدیث و
حد مختلف الحدیث. اصل یازدهم در بیان حد علم شرح مذاهب و حد
شرح مذاهب. اصل دوازدهم در بیان حد علم تاریخ و حد تاریخ. اصل
سیزدهم در بیان حد علم تصحیف و حد تصحیف. اصل چهاردهم در بیان
حد علم مشتبه و حد مشتبه. اصل پانزدهم در بیان حد علم مؤتلف و
مختلف و حد مؤتلف و مختلف. اصل شانزدهم در بیان حد علم
موضوعات و حد موضوعات. اصل هفدهم در بیان حد علم ادب و حد ادب.
اصل هیجدهم در بیان حد علم اخبار و حد اخبار. اصل نوزدهم در بیان
حد علم تفسیر و حد تفسیر. اصل بیستم در بیان حد علم فقه و حد فقه.
اصل بیست و یکم در بیان حد علم کلام و حد کلام. اصل بیست و دوم
در بیان حد علم تصوف و حد تصوف. اصل بیست و سوم در بیان حد
علم نحو و حد نحو. اصل بیست و چهارم در بیان حد علم لغت و حد
لغت. اصل بیست و پنجم در بیان حد علم قرائت و حد قرائت. اصل
بیست و ششم در بیان حد علم خط و حد خط. اصل بیست و هفتم در
بیان حد علم حساب و حد حساب. اصل بیست و هشتم در بیان حد علم
فرائض و حد فرائض. اصل بیست و نهم در بیان حد علم طب و حد طب.
اصل سیم در بیان حد علم نجوم و حد نجوم. اصل سی و یکم در بیان
حد علم حیل و حد حیل. اصل سی و دوم در بیان حد علم فلسفه و حد
فلسفه. اصل سی و سیم در بیان حد علم سحر و حد سحر. اصل سی و
چهارم در بیان حد علم شعبده و حد شعبده. اصل سی و پنجم در بیان
حد علم کیمیا و حد کیمیا. اصل سی و ششم در بیان حد علم رمل و حد
رمل. اصل سی و هفتم در بیان حد علم فراست و حد فراست. اصل سی و
هشتم در بیان حد علم تعبیر رؤیا و حد تعبیر رؤیا. اصل سی و نهم در
بیان حد علم زجر و حد زجر. اصل چهلم در بیان حد علم طلسمات و حد
طلسمات. اصل چهل و یکم در بیان حد علم نیرنجات و حد نیرنجات.
اصل چهل و دوم در بیان حد علم کهانت و حد کهانت. اصل چهل و سیم
در بیان حد علم عزائم و حد عزائم. اصل چهل و چهارم در بیان حد علم
اسرار حروف و حد اسرار حروف. اصل چهل و پنجم در بیان حد علم
اسرار اعداد و حد اسرار اعداد. اصل چهل و ششم در بیان حد علم
اسرار کلمات و حد اسرار کلمات. اصل چهل و هفتم در بیان حد علم
اسرار آیات و حد اسرار آیات. اصل چهل و هشتم در بیان حد علم
اسرار سور و حد اسرار سور. اصل چهل و نهم در بیان حد علم اسرار
ادعیه و حد اسرار ادعیه. اصل پنجاهم در بیان حد علم اسرار اسماء
الحسنی و حد اسرار اسماء الحسنی. اصل پنجاه و یکم در بیان حد علم
اسرار صلوات و حد اسرار صلوات. اصل پنجاه و دوم در بیان حد علم
اسرار اذکار و حد اسرار اذکار. اصل پنجاه و سیم در بیان حد علم
اسرار اوراد و حد اسرار اوراد. اصل پنجاه و چهارم در بیان حد علم
اسرار اسماء الله تعالی و حد اسرار اسماء الله تعالی. اصل پنجاه و پنجم
در بیان حد علم اسرار اسماء الانبیاء و حد اسرار اسماء الانبیاء. اصل
پنجاه و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء الملائکه و حد اسرار اسماء
الملائکه. اصل پنجاه و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الجن و حد
اسرار اسماء الجن. اصل پنجاه و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء
الشیاطین و حد اسرار اسماء الشیاطین. اصل پنجاه و نهم در بیان حد
علم اسرار اسماء الجبال و حد اسرار اسماء الجبال. اصل شصتم در بیان
حد علم اسرار اسماء البحار و حد اسرار اسماء البحار. اصل شصت و یکم
در بیان حد علم اسرار اسماء الانهار و حد اسرار اسماء الانهار. اصل
شصت و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الاشجار و حد اسرار اسماء
الاشجار. اصل شصت و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الحیوانات و حد
اسرار اسماء الحیوانات. اصل شصت و چهارم در بیان حد علم اسرار
اسماء الطیور و حد اسرار اسماء الطیور. اصل شصت و پنجم در بیان حد
علم اسرار اسماء الحشرات و حد اسرار اسماء الحشرات. اصل شصت و
ششم در بیان حد علم اسرار اسماء الجواهر و حد اسرار اسماء الجواهر.
اصل شصت و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء المعادن و حد اسرار
اسماء المعادن. اصل شصت و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء
النباتات و حد اسرار اسماء النباتات. اصل شصت و نهم در بیان حد علم
اسرار اسماء الکواکب و حد اسرار اسماء الکواکب. اصل هفتادم در بیان
حد علم اسرار اسماء الملوک و حد اسرار اسماء الملوک. اصل هفتاد و
یکم در بیان حد علم اسرار اسماء الوزراء و حد اسرار اسماء الوزراء.
اصل هفتاد و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الکتاب و حد اسرار
اسماء الکتاب. اصل هفتاد و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الحکماء
و حد اسرار اسماء الحکماء. اصل هفتاد و چهارم در بیان حد علم اسرار
اسماء الصحابه و حد اسرار اسماء الصحابه. اصل هفتاد و پنجم در بیان
حد علم اسرار اسماء التابعین و حد اسرار اسماء التابعین. اصل هفتاد و
ششم در بیان حد علم اسرار اسماء تبع التابعین و حد اسرار اسماء تبع
التابعین. اصل هفتاد و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء العلماء و حد
اسرار اسماء العلماء. اصل هفتاد و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء
الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد. اصل هفتاد و نهم در بیان حد علم
اسرار اسماء العباد و حد اسرار اسماء العباد. اصل هشتادم در بیان حد
علم اسرار اسماء الصالحین و حد اسرار اسماء الصالحین. اصل هشتاد و
یکم در بیان حد علم اسرار اسماء الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء.
اصل هشتاد و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الصدیقین و حد اسرار
اسماء الصدیقین. اصل هشتاد و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء
الانبیاء و حد اسرار اسماء الانبیاء. اصل هشتاد و چهارم در بیان حد
علم اسرار اسماء الرسل و حد اسرار اسماء الرسل. اصل هشتاد و پنجم
در بیان حد علم اسرار اسماء الملائکه و حد اسرار اسماء الملائکه. اصل
هشتاد و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء الجن و حد اسرار اسماء
الجن. اصل هشتاد و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الشیاطین و حد
اسرار اسماء الشیاطین. اصل هشتاد و هشتم در بیان حد علم اسرار
اسماء الجبال و حد اسرار اسماء الجبال. اصل هشتاد و نهم در بیان حد
علم اسرار اسماء البحار و حد اسرار اسماء البحار. اصل نودم در بیان حد
علم اسرار اسماء الانهار و حد اسرار اسماء الانهار. اصل نود و یکم در
بیان حد علم اسرار اسماء الاشجار و حد اسرار اسماء الاشجار. اصل نود
و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الحیوانات و حد اسرار اسماء
الحیوانات. اصل نود و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الطیور و حد
اسرار اسماء الطیور. اصل نود و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء
الحشرات و حد اسرار اسماء الحشرات. اصل نود و پنجم در بیان حد علم
اسرار اسماء الجواهر و حد اسرار اسماء الجواهر. اصل نود و ششم در
بیان حد علم اسرار اسماء المعادن و حد اسرار اسماء المعادن. اصل نود
و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء النباتات و حد اسرار اسماء
النباتات. اصل نود و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الکواکب و حد
اسرار اسماء الکواکب. اصل نود و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء
الملوک و حد اسرار اسماء الملوک. اصل صدم در بیان حد علم اسرار
اسماء الوزراء و حد اسرار اسماء الوزراء. اصل صد و یکم در بیان حد
علم اسرار اسماء الکتاب و حد اسرار اسماء الکتاب. اصل صد و دوم در
بیان حد علم اسرار اسماء الحکماء و حد اسرار اسماء الحکماء. اصل صد
و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الصحابه و حد اسرار اسماء
الصحابه. اصل صد و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء التابعین و حد
اسرار اسماء التابعین. اصل صد و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء
تبع التابعین و حد اسرار اسماء تبع التابعین. اصل صد و ششم در بیان
حد علم اسرار اسماء العلماء و حد اسرار اسماء العلماء. اصل صد و
هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد.
اصل صد و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء العباد و حد اسرار اسماء
العباد. اصل صد و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء الصالحین و حد
اسرار اسماء الصالحین. اصل صد و دهم در بیان حد علم اسرار اسماء
الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء. اصل صد و یازدهم در بیان حد علم
اسرار اسماء الصدیقین و حد اسرار اسماء الصدیقین. اصل صد و دوازدهم
در بیان حد علم اسرار اسماء الانبیاء و حد اسرار اسماء الانبیاء. اصل
صد و سیزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الرسل و حد اسرار اسماء
الرسل. اصل صد و چهاردهم در بیان حد علم اسرار اسماء الملائکه و حد
اسرار اسماء الملائکه. اصل صد و پانزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء
الجن و حد اسرار اسماء الجن. اصل صد و شانزدهم در بیان حد علم
اسرار اسماء الشیاطین و حد اسرار اسماء الشیاطین. اصل صد و
هفدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الجبال و حد اسرار اسماء الجبال.
اصل صد و هیجدهم در بیان حد علم اسرار اسماء البحار و حد اسرار
اسماء البحار. اصل صد و نوزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الانهار و
حد اسرار اسماء الانهار. اصل صد و بیستم در بیان حد علم اسرار اسماء
الاشجار و حد اسرار اسماء الاشجار. اصل صد و بیست و یکم در بیان حد
علم اسرار اسماء الحیوانات و حد اسرار اسماء الحیوانات. اصل صد و
بیست و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الطیور و حد اسرار اسماء
الطیور. اصل صد و بیست و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الحشرات و
حد اسرار اسماء الحشرات. اصل صد و بیست و چهارم در بیان حد علم
اسرار اسماء الجواهر و حد اسرار اسماء الجواهر. اصل صد و بیست و
پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء المعادن و حد اسرار اسماء المعادن.
اصل صد و بیست و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء النباتات و حد
اسرار اسماء النباتات. اصل صد و بیست و هفتم در بیان حد علم اسرار
اسماء الکواکب و حد اسرار اسماء الکواکب. اصل صد و بیست و هشتم در
بیان حد علم اسرار اسماء الملوک و حد اسرار اسماء الملوک. اصل صد و
بیست و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء الوزراء و حد اسرار اسماء
الوزراء. اصل صد و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الکتاب و حد اسرار
اسماء الکتاب. اصل صد و سی و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء
الحکماء و حد اسرار اسماء الحکماء. اصل صد و سی و دوم در بیان حد
علم اسرار اسماء الصحابه و حد اسرار اسماء الصحابه. اصل صد و سی و
سیم در بیان حد علم اسرار اسماء التابعین و حد اسرار اسماء التابعین.
اصل صد و سی و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء تبع التابعین و حد
اسرار اسماء تبع التابعین. اصل صد و سی و پنجم در بیان حد علم اسرار
اسماء العلماء و حد اسرار اسماء العلماء. اصل صد و سی و ششم در بیان
حد علم اسرار اسماء الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد. اصل صد و سی و
هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء العباد و حد اسرار اسماء العباد.
اصل صد و سی و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الصالحین و حد
اسرار اسماء الصالحین. اصل صد و سی و نهم در بیان حد علم اسرار
اسماء الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء. اصل صد و چهلم در بیان حد
علم اسرار اسماء الصدیقین و حد اسرار اسماء الصدیقین. اصل صد و
چهل و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء الانبیاء و حد اسرار اسماء
الانبیاء. اصل صد و چهل و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الرسل و حد
اسرار اسماء الرسل. اصل صد و چهل و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء
الملائکه و حد اسرار اسماء الملائکه. اصل صد و چهل و چهارم در بیان
حد علم اسرار اسماء الجن و حد اسرار اسماء الجن. اصل صد و چهل و
پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء الشیاطین و حد اسرار اسماء
الشیاطین. اصل صد و چهل و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء الجبال
و حد اسرار اسماء الجبال. اصل صد و چهل و هفتم در بیان حد علم
اسرار اسماء البحار و حد اسرار اسماء البحار. اصل صد و چهل و هشتم
در بیان حد علم اسرار اسماء الانهار و حد اسرار اسماء الانهار. اصل صد
و چهل و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء الاشجار و حد اسرار اسماء
الاشجار. اصل صد و پنجاهم در بیان حد علم اسرار اسماء الحیوانات و
حد اسرار اسماء الحیوانات. اصل صد و پنجاه و یکم در بیان حد علم
اسرار اسماء الطیور و حد اسرار اسماء الطیور. اصل صد و پنجاه و دوم
در بیان حد علم اسرار اسماء الحشرات و حد اسرار اسماء الحشرات. اصل
صد و پنجاه و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الجواهر و حد اسرار
اسماء الجواهر. اصل صد و پنجاه و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء
المعادن و حد اسرار اسماء المعادن. اصل صد و پنجاه و پنجم در بیان حد
علم اسرار اسماء النباتات و حد اسرار اسماء النباتات. اصل صد و پنجاه
و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء الکواکب و حد اسرار اسماء
الکواکب. اصل صد و پنجاه و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الملوک
و حد اسرار اسماء الملوک. اصل صد و پنجاه و هشتم در بیان حد علم
اسرار اسماء الوزراء و حد اسرار اسماء الوزراء. اصل صد و پنجاه و نهم
در بیان حد علم اسرار اسماء الکتاب و حد اسرار اسماء الکتاب. اصل صد
و شصتم در بیان حد علم اسرار اسماء الحکماء و حد اسرار اسماء
الحکماء. اصل صد و شصت و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء الصحابه و
حد اسرار اسماء الصحابه. اصل صد و شصت و دوم در بیان حد علم اسرار
اسماء التابعین و حد اسرار اسماء التابعین. اصل صد و شصت و سیم در
بیان حد علم اسرار اسماء تبع التابعین و حد اسرار اسماء تبع التابعین.
اصل صد و شصت و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء العلماء و حد
اسرار اسماء العلماء. اصل صد و شصت و پنجم در بیان حد علم اسرار
اسماء الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد. اصل صد و شصت و ششم در بیان
حد علم اسرار اسماء العباد و حد اسرار اسماء العباد. اصل صد و شصت و
هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الصالحین و حد اسرار اسماء
الصالحین. اصل صد و شصت و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء
الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء. اصل صد و شصت و نهم در بیان حد
علم اسرار اسماء الصدیقین و حد اسرار اسماء الصدیقین. اصل صد و
هفتادم در بیان حد علم اسرار اسماء الانبیاء و حد اسرار اسماء
الانبیاء. اصل صد و هفتاد و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء الرسل و
حد اسرار اسماء الرسل. اصل صد و هفتاد و دوم در بیان حد علم اسرار
اسماء الملائکه و حد اسرار اسماء الملائکه. اصل صد و هفتاد و سیم در
بیان حد علم اسرار اسماء الجن و حد اسرار اسماء الجن. اصل صد و
هفتاد و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء الشیاطین و حد اسرار
اسماء الشیاطین. اصل صد و هفتاد و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء
الجبال و حد اسرار اسماء الجبال. اصل صد و هفتاد و ششم در بیان حد
علم اسرار اسماء البحار و حد اسرار اسماء البحار. اصل صد و هفتاد و
هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الانهار و حد اسرار اسماء الانهار.
اصل صد و هفتاد و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الاشجار و حد
اسرار اسماء الاشجار. اصل صد و هفتاد و نهم در بیان حد علم اسرار
اسماء الحیوانات و حد اسرار اسماء الحیوانات. اصل صد و هشتادم در
بیان حد علم اسرار اسماء الطیور و حد اسرار اسماء الطیور. اصل صد و
هشتاد و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء الحشرات و حد اسرار اسماء
الحشرات. اصل صد و هشتاد و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الجواهر
و حد اسرار اسماء الجواهر. اصل صد و هشتاد و سیم در بیان حد علم
اسرار اسماء المعادن و حد اسرار اسماء المعادن. اصل صد و هشتاد و
چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء النباتات و حد اسرار اسماء
النباتات. اصل صد و هشتاد و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء
الکواکب و حد اسرار اسماء الکواکب. اصل صد و هشتاد و ششم در بیان
حد علم اسرار اسماء الملوک و حد اسرار اسماء الملوک. اصل صد و
هشتاد و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الوزراء و حد اسرار اسماء
الوزراء. اصل صد و هشتاد و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الکتاب
و حد اسرار اسماء الکتاب. اصل صد و هشتاد و نهم در بیان حد علم
اسرار اسماء الحکماء و حد اسرار اسماء الحکماء. اصل صد و نودم در
بیان حد علم اسرار اسماء الصحابه و حد اسرار اسماء الصحابه. اصل صد
و نود و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء التابعین و حد اسرار اسماء
التابعین. اصل صد و نود و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء تبع
التابعین و حد اسرار اسماء تبع التابعین. اصل صد و نود و سیم در بیان
حد علم اسرار اسماء العلماء و حد اسرار اسماء العلماء. اصل صد و نود
و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد.
اصل صد و نود و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء العباد و حد اسرار
اسماء العباد. اصل صد و نود و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء
الصالحین و حد اسرار اسماء الصالحین. اصل صد و نود و هفتم در بیان
حد علم اسرار اسماء الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء. اصل صد و
نود و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الصدیقین و حد اسرار اسماء
الصدیقین. اصل صد و نود و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء الانبیاء و
حد اسرار اسماء الانبیاء. اصل دویستم در بیان حد علم اسرار اسماء
الرسل و حد اسرار اسماء الرسل. اصل دویست و یکم در بیان حد علم
اسرار اسماء الملائکه و حد اسرار اسماء الملائکه. اصل دویست و دوم در
بیان حد علم اسرار اسماء الجن و حد اسرار اسماء الجن. اصل دویست و
سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الشیاطین و حد اسرار اسماء
الشیاطین. اصل دویست و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء الجبال و
حد اسرار اسماء الجبال. اصل دویست و پنجم در بیان حد علم اسرار
اسماء البحار و حد اسرار اسماء البحار. اصل دویست و ششم در بیان حد
علم اسرار اسماء الانهار و حد اسرار اسماء الانهار. اصل دویست و
هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الاشجار و حد اسرار اسماء الاشجار.
اصل دویست و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الحیوانات و حد اسرار
اسماء الحیوانات. اصل دویست و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء
الطیور و حد اسرار اسماء الطیور. اصل دویست و دهم در بیان حد علم
اسرار اسماء الحشرات و حد اسرار اسماء الحشرات. اصل دویست و
یازدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الجواهر و حد اسرار اسماء
الجواهر. اصل دویست و دوازدهم در بیان حد علم اسرار اسماء المعادن و
حد اسرار اسماء المعادن. اصل دویست و سیزدهم در بیان حد علم اسرار
اسماء النباتات و حد اسرار اسماء النباتات. اصل دویست و چهاردهم در
بیان حد علم اسرار اسماء الکواکب و حد اسرار اسماء الکواکب. اصل
دویست و پانزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الملوک و حد اسرار
اسماء الملوک. اصل دویست و شانزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء
الوزراء و حد اسرار اسماء الوزراء. اصل دویست و هفدهم در بیان حد
علم اسرار اسماء الکتاب و حد اسرار اسماء الکتاب. اصل دویست و
هیجدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الحکماء و حد اسرار اسماء
الحکماء. اصل دویست و نوزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الصحابه و
حد اسرار اسماء الصحابه. اصل دویست و بیستم در بیان حد علم اسرار
اسماء التابعین و حد اسرار اسماء التابعین. اصل دویست و بیست و
یکم در بیان حد علم اسرار اسماء تبع التابعین و حد اسرار اسماء تبع
التابعین. اصل دویست و بیست و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء
العلماء و حد اسرار اسماء العلماء. اصل دویست و بیست و سیم در بیان
حد علم اسرار اسماء الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد. اصل دویست و
بیست و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء العباد و حد اسرار اسماء
العباد. اصل دویست و بیست و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء
الصالحین و حد اسرار اسماء الصالحین. اصل دویست و بیست و ششم در
بیان حد علم اسرار اسماء الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء. اصل
دویست و بیست و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الصدیقین و حد
اسرار اسماء الصدیقین. اصل دویست و بیست و هشتم در بیان حد علم
اسرار اسماء الانبیاء و حد اسرار اسماء الانبیاء. اصل دویست و بیست و
نهم در بیان حد علم اسرار اسماء الرسل و حد اسرار اسماء الرسل. اصل
دویست و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الملائکه و حد اسرار اسماء
الملائکه. اصل دویست و سی و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء الجن و
حد اسرار اسماء الجن. اصل دویست و سی و دوم در بیان حد علم اسرار
اسماء الشیاطین و حد اسرار اسماء الشیاطین. اصل دویست و سی و سیم
در بیان حد علم اسرار اسماء الجبال و حد اسرار اسماء الجبال. اصل
دویست و سی و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء البحار و حد اسرار
اسماء البحار. اصل دویست و سی و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء
الانهار و حد اسرار اسماء الانهار. اصل دویست و سی و ششم در بیان حد
علم اسرار اسماء الاشجار و حد اسرار اسماء الاشجار. اصل دویست و سی
و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الحیوانات و حد اسرار اسماء
الحیوانات. اصل دویست و سی و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء
الطیور و حد اسرار اسماء الطیور. اصل دویست و سی و نهم در بیان حد
علم اسرار اسماء الحشرات و حد اسرار اسماء الحشرات. اصل دویست و
چهلم در بیان حد علم اسرار اسماء الجواهر و حد اسرار اسماء الجواهر.
اصل دویست و چهل و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء المعادن و حد
اسرار اسماء المعادن. اصل دویست و چهل و دوم در بیان حد علم اسرار
اسماء النباتات و حد اسرار اسماء النباتات. اصل دویست و چهل و سیم
در بیان حد علم اسرار اسماء الکواکب و حد اسرار اسماء الکواکب. اصل
دویست و چهل و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء الملوک و حد اسرار
اسماء الملوک. اصل دویست و چهل و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء
الوزراء و حد اسرار اسماء الوزراء. اصل دویست و چهل و ششم در بیان
حد علم اسرار اسماء الکتاب و حد اسرار اسماء الکتاب. اصل دویست و
چهل و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الحکماء و حد اسرار اسماء
الحکماء. اصل دویست و چهل و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء
الصحابه و حد اسرار اسماء الصحابه. اصل دویست و چهل و نهم در بیان
حد علم اسرار اسماء التابعین و حد اسرار اسماء التابعین. اصل دویست
و پنجاهم در بیان حد علم اسرار اسماء تبع التابعین و حد اسرار اسماء
تبع التابعین. اصل دویست و پنجاه و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء
العلماء و حد اسرار اسماء العلماء. اصل دویست و پنجاه و دوم در بیان
حد علم اسرار اسماء الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد. اصل دویست و
پنجاه و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء العباد و حد اسرار اسماء
العباد. اصل دویست و پنجاه و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء
الصالحین و حد اسرار اسماء الصالحین. اصل دویست و پنجاه و پنجم در
بیان حد علم اسرار اسماء الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء. اصل
دویست و پنجاه و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء الصدیقین و حد
اسرار اسماء الصدیقین. اصل دویست و پنجاه و هفتم در بیان حد علم
اسرار اسماء الانبیاء و حد اسرار اسماء الانبیاء. اصل دویست و پنجاه و
هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الرسل و حد اسرار اسماء الرسل.
اصل دویست و پنجاه و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء الملائکه و حد
اسرار اسماء الملائکه. اصل دویست و شصتم در بیان حد علم اسرار
اسماء الجن و حد اسرار اسماء الجن. اصل دویست و شصت و یکم در بیان
حد علم اسرار اسماء الشیاطین و حد اسرار اسماء الشیاطین. اصل
دویست و شصت و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الجبال و حد اسرار
اسماء الجبال. اصل دویست و شصت و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء
البحار و حد اسرار اسماء البحار. اصل دویست و شصت و چهارم در بیان
حد علم اسرار اسماء الانهار و حد اسرار اسماء الانهار. اصل دویست و
شصت و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء الاشجار و حد اسرار اسماء
الاشجار. اصل دویست و شصت و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء
الحیوانات و حد اسرار اسماء الحیوانات. اصل دویست و شصت و هفتم در
بیان حد علم اسرار اسماء الطیور و حد اسرار اسماء الطیور. اصل دویست
و شصت و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الحشرات و حد اسرار
اسماء الحشرات. اصل دویست و شصت و نهم در بیان حد علم اسرار
اسماء الجواهر و حد اسرار اسماء الجواهر. اصل دویست و هفتادم در
بیان حد علم اسرار اسماء المعادن و حد اسرار اسماء المعادن. اصل
دویست و هفتاد و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء النباتات و حد اسرار
اسماء النباتات. اصل دویست و هفتاد و دوم در بیان حد علم اسرار
اسماء الکواکب و حد اسرار اسماء الکواکب. اصل دویست و هفتاد و
سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الملوک و حد اسرار اسماء الملوک.
اصل دویست و هفتاد و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء الوزراء و حد
اسرار اسماء الوزراء. اصل دویست و هفتاد و پنجم در بیان حد علم
اسرار اسماء الکتاب و حد اسرار اسماء الکتاب. اصل دویست و هفتاد و
ششم در بیان حد علم اسرار اسماء الحکماء و حد اسرار اسماء الحکماء.
اصل دویست و هفتاد و هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء الصحابه و حد
اسرار اسماء الصحابه. اصل دویست و هفتاد و هشتم در بیان حد علم
اسرار اسماء التابعین و حد اسرار اسماء التابعین. اصل دویست و هفتاد
و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء تبع التابعین و حد اسرار اسماء تبع
التابعین. اصل دویست و هشتادم در بیان حد علم اسرار اسماء العلماء و
حد اسرار اسماء العلماء. اصل دویست و هشتاد و یکم در بیان حد علم
اسرار اسماء الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد. اصل دویست و هشتاد و
دوم در بیان حد علم اسرار اسماء العباد و حد اسرار اسماء العباد. اصل
دویست و هشتاد و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الصالحین و حد
اسرار اسماء الصالحین. اصل دویست و هشتاد و چهارم در بیان حد علم
اسرار اسماء الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء. اصل دویست و هشتاد
و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء الصدیقین و حد اسرار اسماء
الصدیقین. اصل دویست و هشتاد و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء
الانبیاء و حد اسرار اسماء الانبیاء. اصل دویست و هشتاد و هفتم در
بیان حد علم اسرار اسماء الرسل و حد اسرار اسماء الرسل. اصل دویست
و هشتاد و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الملائکه و حد اسرار
اسماء الملائکه. اصل دویست و هشتاد و نهم در بیان حد علم اسرار
اسماء الجن و حد اسرار اسماء الجن. اصل دویست و نودم در بیان حد
علم اسرار اسماء الشیاطین و حد اسرار اسماء الشیاطین. اصل دویست و
نود و یکم در بیان حد علم اسرار اسماء الجبال و حد اسرار اسماء
الجبال. اصل دویست و نود و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء البحار و
حد اسرار اسماء البحار. اصل دویست و نود و سیم در بیان حد علم اسرار
اسماء الانهار و حد اسرار اسماء الانهار. اصل دویست و نود و چهارم در
بیان حد علم اسرار اسماء الاشجار و حد اسرار اسماء الاشجار. اصل
دویست و نود و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء الحیوانات و حد اسرار
اسماء الحیوانات. اصل دویست و نود و ششم در بیان حد علم اسرار
اسماء الطیور و حد اسرار اسماء الطیور. اصل دویست و نود و هفتم در
بیان حد علم اسرار اسماء الحشرات و حد اسرار اسماء الحشرات. اصل
دویست و نود و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء الجواهر و حد اسرار
اسماء الجواهر. اصل دویست و نود و نهم در بیان حد علم اسرار اسماء
المعادن و حد اسرار اسماء المعادن. اصل سیصدم در بیان حد علم اسرار
اسماء النباتات و حد اسرار اسماء النباتات. اصل سیصد و یکم در بیان
حد علم اسرار اسماء الکواکب و حد اسرار اسماء الکواکب. اصل سیصد و
دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الملوک و حد اسرار اسماء الملوک.
اصل سیصد و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء الوزراء و حد اسرار
اسماء الوزراء. اصل سیصد و چهارم در بیان حد علم اسرار اسماء الکتاب
و حد اسرار اسماء الکتاب. اصل سیصد و پنجم در بیان حد علم اسرار
اسماء الحکماء و حد اسرار اسماء الحکماء. اصل سیصد و ششم در بیان
حد علم اسرار اسماء الصحابه و حد اسرار اسماء الصحابه. اصل سیصد و
هفتم در بیان حد علم اسرار اسماء التابعین و حد اسرار اسماء التابعین.
اصل سیصد و هشتم در بیان حد علم اسرار اسماء تبع التابعین و حد
اسرار اسماء تبع التابعین. اصل سیصد و نهم در بیان حد علم اسرار
اسماء العلماء و حد اسرار اسماء العلماء. اصل سیصد و دهم در بیان حد
علم اسرار اسماء الزهاد و حد اسرار اسماء الزهاد. اصل سیصد و
یازدهم در بیان حد علم اسرار اسماء العباد و حد اسرار اسماء العباد.
اصل سیصد و دوازدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الصالحین و حد
اسرار اسماء الصالحین. اصل سیصد و سیزدهم در بیان حد علم اسرار
اسماء الشهداء و حد اسرار اسماء الشهداء. اصل سیصد و چهاردهم در
بیان حد علم اسرار اسماء الصدیقین و حد اسرار اسماء الصدیقین. اصل
سیصد و پانزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الانبیاء و حد اسرار
اسماء الانبیاء. اصل سیصد و شانزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء
الرسل و حد اسرار اسماء الرسل. اصل سیصد و هفدهم در بیان حد علم
اسرار اسماء الملائکه و حد اسرار اسماء الملائکه. اصل سیصد و
هیجدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الجن و حد اسرار اسماء الجن.
اصل سیصد و نوزدهم در بیان حد علم اسرار اسماء الشیاطین و حد
اسرار اسماء الشیاطین. اصل سیصد و بیستم در بیان حد علم اسرار
اسماء الجبال و حد اسرار اسماء الجبال. اصل سیصد و بیست و یکم در
بیان حد علم اسرار اسماء البحار و حد اسرار اسماء البحار. اصل سیصد و
بیست و دوم در بیان حد علم اسرار اسماء الانهار و حد اسرار اسماء
الانهار. اصل سیصد و بیست و سیم در بیان حد علم اسرار اسماء
الاشجار و حد اسرار اسماء الاشجار. اصل سیصد و بیست و چهارم در
بیان حد علم اسرار اسماء الحیوانات و حد اسرار اسماء الحیوانات. اصل
سیصد و بیست و پنجم در بیان حد علم اسرار اسماء الطیور و حد اسرار
اسماء الطیور. اصل سیصد و بیست و ششم در بیان حد علم اسرار اسماء
الحشرات و حد اسرار اسماء الحشرات. اصل سیصد و بیست و هفتم در
بیان حد علم اسرار اسماء الجوا

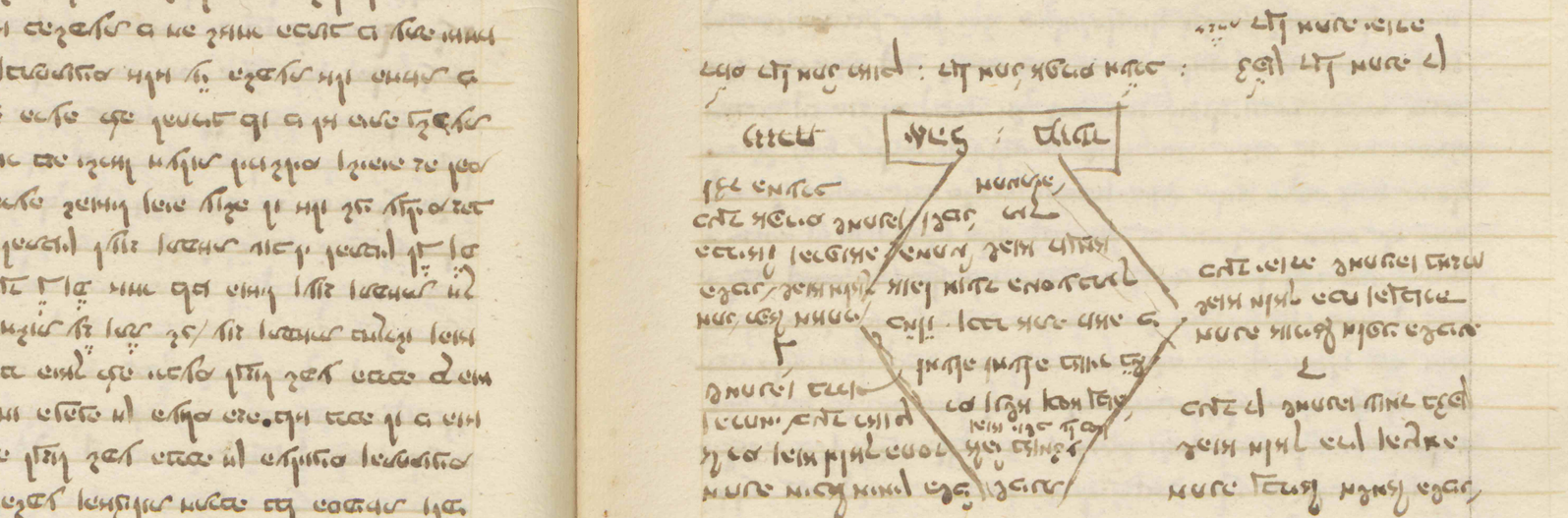

ترجمه شده بود که در آن زمان در ایران
بسیار رایج بود. اما در دوران صفویه
این کتاب به فراموشی سپرده شد و
تنها چند نسخه خطی از آن باقی ماند.
در سال ۱۳۰۲ ه.ق. میرزا حسن‌علی
خوشنویس معروف به امر ناصرالدین
شاه قاجار این کتاب را از روی
نسخه‌ای کهنه استنساخ کرد و
مقدمه‌ای بر آن افزود که
منبع اصلی ما در این بخش است.

میرزا حسن‌علی در مقدمه‌ی خود
می‌نویسد که در سفر به تبریز
نسخه‌ی کهنه‌ای از این کتاب
را در کتابخانه‌ی یکی از
بزرگان یافت. این نسخه
فاقد آغاز و انجام بود و
حدود ۱۲۰ برگ داشت.
او با مقابله‌ی آن با
نسخه‌های دیگر
توانست بخش‌های
افتاده را تا حد
زیادی بازسازی
کند.

והנ״ל שהוא שלום ויסלק ממנה כח הפ״ ואם״ הרי הכל אורה ושמחה ושלון ויגר
ובבלע״ ושמו את שמי הגדול עכ״ ואני יהב״ שנב״ רעתו ברחמי השם ית״ל
ובזו העובה שתהיה עלי ועל כל ישראל תמיד נתעוררתי מתוך השלום לפרש
פסוק זה שהוא או יחזק במעזי יעלה שלום לי שלום יעלה לי על דרך האמת
כבר ירעת שמעלת מרג״ל על שאר הנביאים שמרג״ל נתנבא בבח תת״ ולפי אמר
תמיד וידבר יי״ שהדבור ויי״ רומזים לתת״ ושאר הנביאים בבח הע״ ועכ״ אמ
תמיד כה אמר יי״ כי לשון אמירה ולשון כה רומזי לע״ אכ״ דברי הנביאים
הע״ שמדברת אתם אמרה הע״ או יחזק במעזי וגו׳ יש לך לדעת כי כל הר
הרחמים וכל מיני עובה הבאים אל המצוות מהב״ והתת״ מתעלה עד הב
ושואב משם רחמים ומשפיע לכל שש גבורות ולפי הוא״ רומז אל התת״ ו
ואלקי יעקב ותמצא בתורה ה׳ פעמים יעקוב מלא לרמוז על התפארת
שהוא חמשית מלמעלה למעה מהתחלת הש׳ הישות שהתחיל ממנה בסי״ וי
ומחשה למעלה תחשוב מהע״ ולפי שהב״ עליון על כל עליון נקרא אלוף רום
בחלם שהוא עליון ולפי שהתת״ גו המצעי נקרא אלוף רום בשורק ובלי
ובישראל עושין רצונו של מקום ית׳ וית׳ מתעלה עד הב׳ ויקרא מז גם הוא
אלוף רום בחלם ואם לאו מסתתם מעצמו ונקרא רום בשורק והפ״ ב
נקרא עז ומעז והע״ נקרא על שם הפ״ עז ומעז גב״ ובבלע״ בשם מורי
הר׳ שלמה צרפתי הקטן ז״ל עז חמה לע״ וזרוע עזו כי הע״ כלולה מתרי״ג
מצות והוא שנ׳ עז התאזר התאזר בני תרי״ג עכ״ וכבר ירעת כי הת״ והנ״
שני מכריעים מפני שמכריעים ומעילים שלום בעולם ומסלקין כל מחלוקת
וזהו כמאור הפסוק אמרה כנסת ישראל לפני הב״ הב׳ או המלך והוא
יהיו אחד ויחזק במעזי שהוא הפ״ שעיקר גבורתי משם ואם יהיה בך זה
יעלה שלום לי שלום יעלה לי אמר שתי פעמים שלום לרמוז על שני
המכריעים שהם שלום שתתמלא הע״ ותתברך מהם ובמשר אמרתי פי״ זה
להתפיר הר׳ אבנר שמח ויצר בעינו אחכ״ אמר לי רמה נא כי הקדים
מעלה לשלום ומיד הרגשתי שפתח לי פתח טוב כי ר״ל התת״ יעלה לי כלוה

יתקן מלשון ויחהר לעשות אותו: יתכן ויכונן השלום שהוא הנ״ לי בעמרי
כמו אמרי לי ואחכ״ שלום שהוא הנ״ יעלה לי יתקן ויכונן אותי בברכת
שלום חיים ורצון ואהל״ מיע״ל נס״ אויר לשה״

פרשת בהעלותך

אמר הרב כי החלום בלילה
ומשל מדעתי כי כוונת
הרב ז״ל בדבר זה לפי

שנבואת מרג״ל בבח היום שהוא הת״ היה מתנבא בזום ושאר הנביאים
שהם מתנבאים בבח הלילה שהוא הע״ הוא מתנבאים בלילה ובחלום במצוה
הגדולה הזאת הרומזת לדבר עליון וסוד נשגב גבלתי כי עניין המנורה
לע״ רומז ולפיכך היתה עשויה מקשה לרמוז שהכל אחד יחוד אמתי זה
בזה והכל מאס״ לאס״ והיו ז׳ קנים שלה מאירים כל הקנה המצעי אליו פונים
ובמגרת פניו חונים ומזיוו חטנים רומז לו׳ גבורות אשר קיומם בהיכל
המכון במצע הוא הקו המצעי והיכן רומזים שלש העליונות כבר אתה
רומה כי כמשר תהיה המנורה בלא נר אין שם רק הז׳ קנים נגלה בלא נשמה
וכמשר הקנים חלקים הרי חייה שלימים ותמימים והרי היא נגלה ונשמה
וזשה״ נר אלקים נשמת אדם פסוק זה רומז לקיום כל המצוות מהנמצא ועד
הנעלה הנר שהוא הב״ נשמת האדם והנה על המנורה שלשה דברים שאי
אפשר להיותה חלקת להיות בה כלמה מבלעדיהם והן שמן ופתילה ולהבה
ושלשה אלו הם אחד יחוד אמתי ויחוד נמורה בתכלית שאי אפשר לזה
בלא זה ולזה בלא זה בלום פנים בעולם ולפי מעפ״י שכל אחד מהם
בעיני המקובלים שלש עליונות מיוחדות יחוד נמורה. והשמן הוא משל על
שפע חיים ורצון הבא מג׳ העליונות אל כל הבנין מאס״ לאס״ וזהו כשמן
העוב שיורד וגו׳ וכיון שהיה אהרן שהמנורה רומז לקיום כל המצוות היה
הוא עצמו באהבה גדולה מורה ומדליקה תמיד ולפיכך שבחו חד לאהרן
הכהן במדרו זקן אהרן שיורד על פי מדותיו שם רמז חד סודות עב
עצומים והסתכל ותמצא ולפי ששלש עליונות מיוחדות יחוד נמור מזכרי

הב׳ מיקום לשלשתם ובזכרון התלו׳ הכל מוזכר. ואולי אל סור זה קרא הר׳ ז״ל
דבר עליון וסוד נשגב כי לפי מעוט שכלי מרן לך כלל גדול שכרוב המקומות ל
שתמצא בדברי הרב עליון רומז לב׳ שנ׳ אל עליון קונה שמים וארץ וכבוד
ירמוז לע״ שנ׳ ונקרא בכבודי בזוך כבוד יי׳ נשגב ונדול רומזים לתת שנ׳ ונשגב
יי׳ לבדו בזום ההוא ונקרא גדול לפי שעיקר גבלתם מהגדולה נעלם רומז לב׳
למעלה תרועה יתקעו למטעיהם כמ״ הוא מה הרפה שבה נפלה חומת יריחו
ולכך היתה חרם ר״ל כי מפני שנצחם עם המרה ההיא והיא קדושה ראוי ל
שיהיה סערת יי׳ והעיר גדל כועם ראשית עריסותיכם תרימו חלה שנם היא
גדל רומז לה עכ״. אבל הסכנה זו לתקיעה וזו לתרועה ר״ל כי כוונת התקיעה
לת״ מפני פשעות והת״ רחמים וכוונת התרועה לע״ מפני שהתרועה כעין דבר
מורכב מקולות מורים ומורים נהיו שבדון נשמה והע״ דין וכוון שכן הוא למה
נסיף על תקיעה אחת ותרועה אחת נתקע ל׳ תקיעה לע״ ונתקע תקיעה וירמוז
לת״ והרי הענין שלם שרומז לרמ״ שהכל בכלן ולמה נסיף תקיעה אחר
תרועה כדי שלא נקצף בנשיעות שלא יחשוב אדם הלומעה ויודע סודה בה
לבדה ומתוך שיש תקיעה לפניה ותקיעה לאחריה ואחרי היא באמצע הרי
היא כלולה ברחמים והכל אחד. ואם כבה את יראה לי כי ר״ל ז״ל פירשו כ
כלפי מעלה ומיך אמר הר׳ וכו׳ ואם כבה את עושה לי כל דברי הר׳ במקומה
הזה כנן את במה אנו. הלם אל גדולה הלם אלקים מפיך הכל רומז לע״
וכן את כרוב מוחלת כמ״ כי רומז לכרוב הלני שהוא רומז לכנסת ישראל ב
בצורתו ולכך אמר לשון את עכ״ הרי הע״ כרוב הלני והתת כרוב הראשון אהבה
לע״ מלאכים וכו׳. באור דברי זה תמצא בסוד אחרי ע״ ושבעים ושנים רומז
לשבעים שרים ושנים לרמ״ אדון וכפרת ומשכן שהם רומזי לע״ בשם הגדול
המפורש הוצא מוסע. ויבא. ויט. וזה עצמו יוצא מהשם המיוחד במספרי
ורועים כמשר כתבתי בזולה שמות ולפי׳ אדון על כלם בשמעון אלקי׳ נצב
הוא הע״ בקרב אלקים בקרב השרים האלו או בקרב הידוע הדיינין כל מה
שהאריך הרב ז״ל באצילות לדבר בו אינו אלא כדי להבריח מאנו הפירושים

המורים בו

המורים בו פירוד וקיצון והסכים שאינו אלא לשון המשנה זה מראה אחורים
לפי מעוט דעת שבי כי רומז אל הע״ ומרגל הלינ והתבונן בו יותר מכל האר
שנ׳ וראית אחורי ובקש לראות בן בתת ולא נתן לו שנ׳ ופני לא יראו
בכי תשא מבואר בזר היטב

פרשת שלח לך

ליל החותם הוא ליל הושענא
רבה ונקראת בן לפי שהמרם
הנכתב בזוים שעברו מראש הלנה

עד עתה בספר הראוי ליכתב נחתם בשלומות עד הלילה הזה אשר עין בעין
נראה אתה וכו׳ מדעתי כי העין רומז לת״ שהוא הלם הגדול כעין רומז לע״
אתה יי׳ לתת רומז ופי׳ הפסוק הוא כי המראה והכח הנראה בע״ הוא ר
התת כבר בארתיו למעלה ובבשע עין הראשון הת״ הלני הע״ שכן הת״ כח
הע״ והעדות על זה נקוד אלף נראה שאם היה נקוד סגול היה רומז
על התשובה אבל עכשיו שהוא נקוד בקמץ רומז לת״ ועל השפע הבא מחנה
שכן קמץ הוא זו ונקודה הזו רומז לזו המחצעי שהוא התת והנקודה רומז
לשפע הבא מן התת לאין לע״. עכ״ הלם הנכתב על זו הדרך יי׳ אני אומר
אני שרומז יי׳ ליס ולב נתיבות פלאות חכמה רע כי תשע כלולה סגולות
הן שלש עליונות אחת על גב שתים כזה יי׳ השלש שנות שתים על גב
אחת כזה גם שלש שלישיות שתים על גב אחת והעשירית כלולה מכלם
עכ״ וזו היא הדרך שקבלתי אני יהב שנ״ דעתו בכתיבת הלם כבה שלשה
יודין הרי לב׳ והנקודה רומז לע״ ורומז לשפע ברכה הבא מהב׳ לכל הבנין
ולכל המצאות ואם תרצה לומר שהשלש יודין רומזי׳ לשלש עליונות תהיה
הנקודה רומזת לשפע המתפשט מהן רומז לרפ״ לצרך כל המצאות וכסדר
לך לך כתבתי עוד על פסוק זה הראבן ז״ל כי בחדת אחת יהיו חייבי׳ לפי
שהוא כלולה גם מדין ואם עיקרה רחמים אבל החסד שהוא הנ׳ רחמים
גדולים מאד ותמיד מרחמת אנו על הרשעים. הרב כמו לרומז לנו כוונת
הקדיש לתת ואנו אומרים ועתה יגדל נא כח יי׳ כי יגדל רומז לגדולה

عليه الصلوة والسلام فرمودند خانه فرعون امروز حدود حدائق ندارد
خانه امن است هر كه خانه خود را بندد و در خانه خود بنشيند
تا مسلمه كذاب لعنة الله تعالى در عهد خلافت حضرت صديق
خانها بست . امن حدود دران خانه حدود اسلام قرار يافت هيچ
صوم و صلوة نماند . كسانيكه در خانه خود بنشستند
ايمن شدند . و هر كه از خانه بيرون آمد كشته شد .
فرمان بخانه خود بنشستن . امن و امان حاصل شدن
است . و بيرون آمدن موجب خوف و هراس . و
همچنين است حال اين فرقه ناجيه . هر كه در خانه
خود بنشيند و بدعت نكند و بر سنت و جماعت
اعتماد كند ايمن شود . و هر كه بيرون آيد و
بدعت و خلاف آرد و از جماعت جدا شود
هلاك شود . و اين فرقه ناجيه را بسبب آن
فرقه ضالة مضلة كه بدعت و خلاف آرند
هلاك نكنند . و بر ايشان غالب نشوند .
و ايشان را بسبب آن فرقه ضالة مضلة
خوف و خطر نباشد . و اين فرقه ناجيه

۱۲ هجری	۱۱ هجری	۱۰ هجری	۹ هجری	۸ هجری	۷ هجری
دهمار	هاشم	۰	۰	ژیتو	ویلیز/
ریخه	ها‌ئیچ	۰	هلدار	مهار	۲۵۰
هلچ	وریاس	۰	ریّ	۰	۳۰۰
مرّچهر	حاچ دکّو	۰	ریّاهار	دهار	مانهار
مرّچه ریّ	دکّو	ژمّزا	ژدارپر	مرّیچ	مژمّا
وهاپر	داد	داد	هدار	۲۳۰	۲۳
ژدارپر	ژچرا	۱۰۱۱	هدار	ریحا	۱۸۳۰
ڤاپر	۱۱۳۱	۲۱۱	۵۳۱۳	۲۳۰۳	۵۳۰
۳۳۰	۴۳۰	۲۳۳	۲۳۳	هلار	۲۱۳۰
۲۳۰	۲۳۳	۲۳۳	۲۳۳	۲۳۳	۲۳۳
۲۳۰ ریاچ	۳۳ مانهار	ژمّزا	ژمّزا	ژمّزا	۳۳ مانهار

ژمّزا ژمّزا دهار ژمّزا ۱۵ م ژمّزا ۵۳ ژمّزا

ژمّزا ۳۳۰ ۳۳۰

ژمّزا ۳۳۰

ژمّزا ۳۳۰

ژمّزا

ענייני הלכות ברכות מזונות ושאר ברכות הנהנין מן הלקוטים

ברכות המזון ומדרשן

ענין אכילת פת בסעודה ומה שיש לאכול קודם הפת ומה שיש לאכול אחר הפת

ומה שיש לאכול עם הפת ומה שאין לאכול עם הפת ומה שיש לאכול אחר הפת ומה שאין לאכול אחר הפת ומה שיש לאכול בין הפת לפת ומה שאין לאכול בין הפת לפת ומה שיש לאכול בין הפת לתבשיל ומה שאין לאכול בין הפת לתבשיל ומה שיש לאכול בין תבשיל לתבשיל ומה שאין לאכול בין תבשיל לתבשיל ומה שיש לאכול בין תבשיל לפרי ומה שאין לאכול בין תבשיל לפרי ומה שיש לאכול בין פרי לפרי ומה שאין לאכול בין פרי לפרי ומה שיש לאכול בין פרי לשתיה ומה שאין לאכול בין פרי לשתיה ומה שיש לאכול בין שתיה לשתיה ומה שאין לאכול בין שתיה לשתיה ומה שיש לאכול בין שתיה לתבשיל ומה שאין לאכול בין שתיה לתבשיל ומה שיש לאכול בין שתיה לפרי ומה שאין לאכול בין שתיה לפרי ומה שיש לאכול בין תבשיל לפת ומה שאין לאכול בין תבשיל לפת ומה שיש לאכול בין פרי לפת ומה שאין לאכול בין פרי לפת ומה שיש לאכול בין שתיה לפת ומה שאין לאכול בין שתיה לפת ומה שיש לאכול בין פת לפת ומה שאין לאכול בין פת לפת ומה שיש לאכול בין פת לתבשיל ומה שאין לאכול בין פת לתבשיל ומה שיש לאכול בין פת לפרי ומה שאין לאכול בין פת לפרי ומה שיש לאכול בין פת לשתיה ומה שאין לאכול בין פת לשתיה ומה שיש לאכול בין שתיה לשתיה ומה שאין לאכול בין שתיה לשתיה ומה שיש לאכול בין שתיה לתבשיל ומה שאין לאכול בין שתיה לתבשיל ומה שיש לאכול בין שתיה לפרי ומה שאין לאכול בין שתיה לפרי ומה שיש לאכול בין פרי לפרי ומה שאין לאכול בין פרי לפרי ומה שיש לאכול בין פרי לתבשיל ומה שאין לאכול בין פרי לתבשיל ומה שיש לאכול בין תבשיל לתבשיל ומה שאין לאכול בין תבשיל לתבשיל ומה שיש לאכול בין תבשיל לשתיה ומה שאין לאכול בין תבשיל לשתיה ומה שיש לאכול בין שתיה לשתיה ומה שאין לאכול בין שתיה לשתיה ומה שיש לאכול בין שתיה לפרי ומה שאין לאכול בין שתיה לפרי ומה שיש לאכול בין פרי לפרי ומה שאין לאכול בין פרי לפרי ומה שיש לאכול בין פרי לתבשיל ומה שאין לאכול בין פרי לתבשיל ומה שיש לאכול בין תבשיל לתבשיל ומה שאין לאכול בין תבשיל לתבשיל

פרשת וירא בלק

ARABIC MANUSCRIPTS TARA

דברי רמב"ן דברי פי חכם הן ואם לא הרגילו ולא לחע כי יי' אלקיו
עמו ותרועת מלך בו כל זה רמז לכן האחלעי מחה מאין סוף לאם
ואין בהם נחל ונסם הבאים מהבל ורק ומאל לא יוליע. מפי עליון
הוא לכתבתי רוח אלקים יד יי' רוחזים לע' באל לדי רוחזים לב' ולע'
מחזה לדי מרעתי כי הוא רוח הקדל ההפרל לכן נבואת מרגל לנבואת
בלעם. כלו הוא. לחרגל היה מזומן ועומד תמיד לקבל הנבואה בלי לאם
הכנה בעולם ובלעם בהפך כל זה רוצא כלהוא נפל ומעפי' לגולה
מהול לא היתה מעלתו גדולה עד לגבול לסבול כח הדבור מעומד. מלל לשבח
לא מלך וכו' בחלק רוחז על הע' השבח לבלעם הלר לחלה אבל בחלי דבור
כלומר בדין לבד כי הדבור שלם כלול מדין ורחמים והחלי הנגלה לנביאי
אה' הוא מלר מדת הדין וחלי הדבור תבון עניינו מחה לכתבנו כלומר
מחעלת אלקים כי בכל מקום בנבואת מוחות העולם אין נזכר שם בלתי
אלקים רק הכא לכבוד ישראל נגלה הלם המיוחד לבלעם בלעת הכבוד
לחען תחולינה על ישראל

פרשת פנחס

לאלקיו רומז לע' לפי שכל ב
מעל בת אל נלכר נורם לכר
שמאל להתחזק ולהתעלות

ומסלק לר' הרחמים הע' והלכונה מישראל ונוקמת נקמתה וכלהקנאים
פינעין בו הוא מתקן כל הדעות ומלפיע לפע הרחמים הנקרא לדק אל
הדרק ולפי לעיקר קבלת הע' והתת' מחג' להיא כח הכהנים והיא מחליך
כח הכהנים בכח ישראל וכח ישראל בכח הכלה הכלולה מהכהנים לוים וישראל
היא כנסת ישראל נעלה גם הוא כהן מדה כנגד מדה ולא אחר הכתוב וה
והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם כמלר אחר במהרן אבל אחר
ברית כהונת עולם ואחר את בריתי שלום ליתן לו ברית עם הלום ר
דבק ובמהרן נאחר לכבוד ולתפארת לכך אחר מלר קנא לאלקיו והמלכל
יכון כתבתי כל ללון חרב מקום זה מפני לחב הספרים הם בללון זה

מוטעים

מוטעי' יש מוסיף ויש גורע אבל זה קבלתי מפי שני לרמב"ן ומפי
ספרו שהוערך מכתב ידו הל' זלו ובאור דבריו כאשר קבלתי מפי אנשי
אמונה כן הוא ולא אמר ומל. ר"ל ששנה הכתב בהבטחת פנחס
מהבטחת אהרן בתוספת ברית שלום - בהבטחת פנחס מה שלא נאמר
כן באהרן שהרי באהרן לא נאמר והיתה לו ולזרעו אחריו כהנת עולם
ובפנחס נאמר ברית כהנת עולם ונאמר את בריתי שלום ע' שנה
הכתב והוסיף בהבטחת אהרן תפארת באמרו לכבוד ולתפארת
ולא הובטח פנחס כזה. כבר ידעת' שברית שלום של אדם הוא רוגל
לב' שהוא שלום ונקרא שלום מפני שמשלים ומחבר הע' עם הבנין
והוא מבריע מטיל שלום בקבלו שפע רחמל מלמעלה ומשפיע כל'ו
והוא' של שלום' זעיר רומז לאשר ראז עליו לא' רוקרא זעירא רומז
לע' ללמרים שהכל כלול מהכל והכל בכל. כי ב' ועל שניהם כל לפי
ששניהם יחוד אמתי בכח ושניים בפעל ולפי שהם שניים בפועל לא
נאנד האתרוג עם הלולב ולפי שהם אחד בכח חייב אדם לחבר
זה אלל זה להיות האהל והמשכן אחד והב' הזה הוא הבריח התיכון
המבריח מן הקצה אל הקצה. ומרעתי לפי שאי' הלדין מבריע נאמר
כמו התת' ולא שלום שלם כמוהו. הואיל והוא כלול במה' שהוא ע'
ואו' שלום זה שרומז לב' זעירא וכתבוג של אדם רוגמא לע' והע'
נקראת ברית במקל' זה כי גם הב' הוא ברית ומפני שכאן רומז
שלום לדרך ובריתי לע'. אמר' אנכי נתן לו את בריתי שלום שיתן
לו הברית עם השלום דבק בו כלול הלדך דבק בע' מפני שבמעש
זמרי נתעלה האדום המקטרג ונכם פירור בין הרחמי' והע' אל
ומעשה פנחס השפיל נבה קומת האדום המקטרג ונעשה דבק
הרחמל כע' דבק שלם. ולפי' נשתלם לו מדה כנגד מדה שנתכהן
ושלא מת אליבא דמאן ראוי שהוא אליה הנביא זלו ובמהרן נאמר
לכבוד ולתפארת הרי מעלה זו נגולה שלא השיג בה פנחס שזה

ואחר ואב מיב אלו יהיאש מיטיאת, מיבאלו יעל שיאש אל
מאמר יחמאת אלו יבאיאת אלו יבאל אלאש מיב אלו יהיאש:
ב אל אחר, יאחאיאת יבאל אלאל אלו יבאש אלאש מיב אלו יבאש אלו
יבאל אלו אלב אחאש. אלאל יבאיב יאלאש יאחאר יאלאש.
יאחר אלאל אלאל אלאל אלאל אלאל אלאל אלאל אלאל אלאל
אלאל



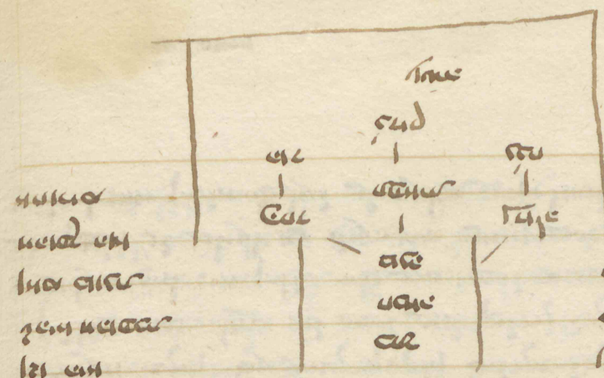

חסד ורחמים אינה חסר נמור אלא חסר היא ובה מקצת דין והם אעפ״י שהי
דין אינה דין נמור אלא דין הוא ובה רחמים ומפני שרוב הנ׳ רחמים
נקרא נדולה ומפני שרוב הפ״ ועיקרה דין נקראת דין קשה נמצא שהנ׳ עיקרה
רחמים מפני שמקבלת רחמים מן הה׳ דרך הב׳ ויש בה דין מצד שהיא
מקבלת שפע נם מהב׳ מצד היחוד ועוד שמחנה נמצלת הפחד והע׳ עיקרה
דין מצד שהיא מקבלת מהב׳ עיקר ויש בה רחמים מצד שהיא מיוחדת בנ׳
הרי למדנו שהנ׳ רחמים נדולים והפ״ דין שהיא המכריע והלכה כדברי
המכריע ולפי שהוא נגיה אל הנ׳ כלומר שעיקר קבלתו ממנה נקרא ר
רחמים. והנ׳ מקבל מהתת׳ מצד הפחד שכן נם הוא רחמים אבל לא כמהו
מצד התרחקו מהנ׳ והה׳ מקבל מהתת׳ מצד הפחד שכן ואינו דין כמו הפחד
מצד התרחקו ממנה מצינו למדין שהתת׳ מיחדין בו כל שלש נצוצות הוא
מקבל מהבל ומשפיע לכל. והצדיק מקבל מהנצח ומהה׳ ומהת׳ ולפיכך נקרא
כל שהוא מיוחד מהבל. נם הוא מכריע בין ה׳ לנ׳ ולפיכך השם המיוחד
רומז לתת׳ נמצא שהתפ׳ מכריע בין הנ׳ המקבל מהחכמה ומיוחד לב׳ ובין
ובין הפ׳ המקבל מהב׳ והמיוחד בנ׳ והה׳ המקבל מהת׳ והמיוחד בפ׳ והאיל
והוא מכריע אבל לא כמו התת׳ נקראו רוב שמותיו כשמות הת׳ והב׳ אלא
אלמעלה שלפע כלם כמים מאליה נמצא שהב׳ כולל הכל והע׳ כלולה מהבל
ובזמן שישראל עושין רצונו של מקום הע׳ מכל הת׳ כמו הכלה מצל החתן
והב׳ עליהם כמו נב החופה על החתן והכלה והה׳ סמבותיהם כולית החופה
מצל סמבות החתן והכלה ומקבלים שפע ברכה וחיים ורצון כשוה אלא ש
שעיקר קבלת התת׳ מהה׳ הנדול ולפיכך יקרא רחמים ועיקר קבלת הע׳
מהפ׳ ולפיכך תקרא מה׳ הרפה. והנה לך צורת י׳ ספירות על זה הדרך
שאמרנו. ואם תשתכל בצורת העמדתן מחל יתגלו לך סודות נפלאים
אם קבלת. הרי עיני בשר לך ועיני שכלך רואות שכל א׳ מי׳ ספירות
כלולה מדין ורחמים ואי איפשר לומר על אחת
מהם רחמים נדולים או דין נמור וכל האמר על
אחת מהם דין נמו׳ או רחמים נמורים הרי הוא

כ
ח

החסד

מקצת בנשיעות

מקצת בנשיעות ועליו
חוק מהכתר שהו׳ רחמי
בתכלית הפשיטות
זה התחיל בעל הספר
מהח׳ שהוא הפחלת
מאין תמצא ונאמר

ב
ג
פ
ת
נ
ה
נ
ע

נאמר ונרגן מפריד אלוקי
נדולים נמורים פשוטים
לאין תכלית ואולי מפני
יצירה מספר י׳ ספירות
הישות שנאמר והחכמה
עליה להנחיל אוהבי יש׳

יהי רצון מלפני המוציא מאין יש׳ שינחלינו עם אוהבנו יש׳

והנני מצייר לך עוד צורת י׳ ספירות בהעמדתן הנכונה האמתית
אשר נתן להם השם ית׳ עינים לראות ולב להבין. ולא ראיתי בכל
המקובלים אחר מני אלף מבלעדי שהרגיש בעניין זה מבלעדי מורי
וזו היא
שהיא מהופכת
ואם כוונת
מהופך הוא
אחורים

כתר
חכמה
בינה
פחד
הוד
תפארת
כדיק
עטרה
נדולה
נצח

ובל האומר על תכנית
דור תהפוכות הוא
האומר שוב׳ שלו
מבקש לראות
ואנחנו הפני

MAHDI MUNTAZA

تاریخ و ثقافة

اسرة ها وظهر صدقة
اسرة هها اعدا مرسومة
ة وعزل حاضرة لها حدة حدثة اعتبر لة اسرة منها عد منهم ان

وهو حاضر انها عدة حاضرة هذا ثم ذكر هذا من/ معدة.
ذكرة. اعدة وهذا عد هما ثلاثة وعاشر ثلاثة حدة عاشرة ثم
ما حدة حدثة ثم عشرة حدة اعتدة ما حدة ثم ما حدة ما وعاشر
ما حدة ما حدة ثم ما حدة ثم ما حدة ما وعاشر ما حدة اعتدة
عدة ثم ما حدة ثم ما حدة ثم ما حدة ما وعاشر ما حدة اعتدة

בלם אחר רומז שיהיה הכל אחר. ואפני זה אומר הנה אנכי כורת ברית
ברית אחרון ואת מעשה יי׳ כי נורא הוא אשר אני וכו׳. להראות מוראו ונדלו
עכ״ר ומה שאמה החסם כי יסור מדת יעקב אבינו עה״ר ואצאתי כתוב
ראיה על זה. והראיה כי אברהם היה ראש האומה ולקח ראש הבנין שהוא חסד
מכאן לא היה שלמות ליצחק כ״כ ולקח הפחד ויעקב היה לו שלמות ולקח כן ה
האוצני ואינהו המכריע הכולל את הכל יסור שהיא התשיעית. רע כי ענין
העגל שעשו ישראל היה מפני ששמו כל כוונתם אל הפ״ד בלבד עד מקום אבלות
שהוא שור שב׳ ופני שור מהשמאל. ואעפ״י שהנשר רומז אל הע״ מא״ עיקר
כי הע״ מאת הפחד שהשור רומז לה והיא מדת הדין רפה עכ״ר עשו עגל כי
ברובם היה במחשבה ומיעוטם במעשה. ועכ״ר היה המנפה במועטי כי עמי
אין לה רשות בהם רל עמי קורא לתת״ אין למדתה דין רפה רשות בהם.
ואתפלל אל יי׳ ואומר אדני יי׳ אל תשחת עמך רומז כי עתה התפלה שוה
בשניהם בתת״ ובע״ שיהיה חלקו במופלא במדת מני אבל לא שאר העמים
ויתיצב עמו שם הלם שהוא התת״ נתיצב בבאן בענין ותתצב אחרון ו
והאמת ברחמיו רל שני המכריעים פי׳ לנשיאות פי׳ של נגשא עון הוא. ונקה
לא ינקה פקד עון אבות ולא יתעלם מחיך לזה נכתבו שני שאות הללו במלקי
רלית מפני שעתה שניהם שוים בתפלה כמו שפירשנו ומעלה שהתפלה שוה
בשניהם ושעם שלא נבת אחד בשניהם בוי״ר הא״ אלא שניהם במלקי רלית
לפי שהיה רבוק בדבור לשם הנכבד לפי שישראל חטאו לו ולא היה חפץ
ללכת עמהם ומפני זה אחר הנה אנכי כורת ברית ואת מעשה יי׳ כי נורא
הוא שכל זה רומז לע״ עכ״. והנה ביאור דברי הר״ ז״ל שיהיה כל נפש מניהם
רומז כי בניין האדם נעשה על צורת בניין העליון ותריצא זה מבואר בסדר
מלפטים במלת הלשון רומז לתת״ שהוא מכריע הראשון המעבר הוא ברית
מילה רומז לצדיק שהוא מכריע שני בטעם נשיאות כפים שהיא כרי להמשיך
אצילות הברכה מהעשרה כי אות הוא הצדיק ושמחתם רמז לשמור שהוא הע״
כי הרוח תשוב אל האלקים אשר נתנה כלומר למה יכרתו מחללי הע״ לפי
שהרוח שהוא הנשמה העליונית הבאה אל האדם. ונן אלקים שהוא הע״ ברך

האמת

האמת ואמונה כשהיא זכה ונשיה ולא חללה השבת רשוב אל האלהים
הע׳ אשר נתנה. ואם חללה השבת שהוא האלהי׳ תכרת ולא תוכל לשוב
אליו והוא בתכלית הצער רל נשמת הרשע מדה כנגד מדה. היא תכרתו
הקדמת ומעשות האלהי׳ והאלהי׳ מבדילו מאמת ואבנגיל ראיה לא סור נאו
על דור המלך והיתה נפש אדו׳ צרורה בצרור החיים את יי׳ אלהיך ואת נפש
אויביך יקלענה בתוך כף הקלע וכו׳ מפני מה ראתה נפש רשע לאבן
בכף הקלע כי האבן עלה מאויר בבח האדם הקולעה ומחמת שבעה
כבירותה. נופלת לארץ אל עקר יסודה וזה מרן בה כח לעלות וכוכור
העומת מכבירין אותה ומורידי׳ אותה לארץ בהכרח. כן היא עולה ויורד
ונשא שלמה המלך עה״ ואת נפש הבהמה היורדת היא למטה לארץ כלומר
נפש האדם שמעשה אדם ולא מעשה בהמה עלה היא למעלה. אבל נפש
אדם שהיא בהמה שהיה רשע כבהמה שאין בה חלק מן השמים אלא
מן הארץ לכב יורדת למטה לארץ כאבן הקלע. ולא עד אלא חושבת
שתמצא אור להאיר לה הדרך והיא מצאה בכל פנה חשך ועפילה ואנו
ניהמם נדול אליה. המקו׳ יצלם ויצל כל עמו ישראל אבל מיני רינו נהיה
שלא ישלוט על נפשותינו אפי׳ אחר מהם ויקיים עליו מקרא שכתוב
כי אלך בחושך יי׳ אור לי. קומי אורי. בכל השבעי שהוא שבת שבתון קודש
ליי׳ בעבור שהוא יסוד של תפארת שהוא ה עולם ונקרא קודש אפני ש
שהמשכת באה מן הקודש שהוא החכמה שהיא תשומת מקום ברכות
הקודש שהוא ברית עולם. הע׳ ברית של התת״ שהיום הנדרך אות
והשבת הע׳ הוא לעולם לתת״ ברו נפש כל חי. ברו הע׳ נפש היסו
שהוא כל והוא חי העולמי׳ הריסות בניין קצוף נשיעות כי העבורה
לאלהי ישראל כלוד׳ לע׳ ולשמו נבדלו לתת״ בזכות זאת לא ירענו רק
השם לבדו אפני שעשאה במחשבה. ובעלי עבורה זאת היו מרובי
אבל בעלי העבורה השבת שהיתה מפורסמת היו מועטי׳ ועכ׳ לא
נהרגו בפרסום רק מועטי׳ הניחה רחמי׳ כלוד׳ לא תתפלל אליהם
כרי שיסתלקו רחמי׳ מאדת הדין. ואז תתחרה בהם כי כל עד

מנו העבירה

הקרבן. סוד הביאו על כפרה ונל כלוא תקריבו קרבן בר״ח כדי
לתהיה הברכה. שופעת במדת עליכם על הקרבן עכ״. ומה שאוא
כבר כתבתי למעלה עניין רום בשורין ורום בחולם לא ראיתי זה
בדבריו. ובאור עניין זה כתבתיו בדרכי מפתח הקבלה. כי בשהת״ת
מתעלה ומקבלת מאלקל רום בחולם. ובשעון הדור גורם שאינם מתעלה
עד למעלה. מסתלק בעצמו ונקרא אלקל רום בשורין רומז לו באדם
חוט השדרה. עד מקב״ עולה נעשית לתשו׳ ובאה לו הרהור הלב
ובאה לו אל הרהור הלב. ובאה מן הזכר. שלמים לשם הקדול שהיא
משלי׳ כל המדות ובהם משיל שלו׳ בעולם ובאים זכר אל נקבה. חטאת
היא תמיד נקבה והיא לכפר פנים במנחה ההולכת לפניו. פרי הנשרפת
ושעירי הנשרפת ושעיר הנשיא היא נקבה והיא חטאת שהיא למה
הרפה. וגם היא רומזת למה הקשה ואין בהם ריח נחוח והיא כל
בשעירי עד. חטאת יחיד הוא נקבה. והיא לחטאת ה׳ אחרונה. וריח
נחוח ליל סימן זה בידך כל זמן שיש חלון בחוץ מן האימורים אין
בו ריח נחוח עכ״. מפשט וכלול לאשים שתי אשות הן הע״ והתה״
עכ״. מצאתי בדר חכם משכיל אשה לשם אשה. ריח לשום ריח נחוח
לשם נחת רוח כלומר עולה שהיא עולה למדרגה לרצון שהוא המזבח.
ומשם ולהלן מעלוי לעלוי אשה אישים שהמזבח שם את רצון מקבל
תחלה ומתערבת עם הריח נחח לשם נחת רוח. ומשם יתברכם
כלם ומתיחד המלך בכסאו ומתברך פעליו משם וזה הריח והנחח
נחוח שהוא כלל הריח והריח הוא מעשה הקרבן הזכיחה לשם המזבח
שהוא האלקל. ובאשר נשרף הבשר ונעשרו האמורים הדבריו כפי
מלאכתן העשן עולה לרצון שהוא המזבח ובאשר נשרף הבשר יקטירו
האמורים יערב האש המזבח במזבח. מן המזבח באש הקדול
וזהו אשים ובאשר יתבשל ונצרפו חוזרת להיות רוח ומתיחד אותם
רוח ברוח ובריח על האומן אשר ממם יתל כל אמון נחוח שמתיחד
עם האלקל ומם הריח והרוח ומתיחד ברוחות וזהו בית תפארתי

אפאר

אפאר ומלם מתברכן כלם וזה נקרא קרבן למתקרב הכחות אלו באלו דרך
עלוי ומבורך אותם בתוספת מרוח וגם מקרב רצון הלבל ברצון העליון עי״ קרבן
וזהו לב׳ נפל כי תקריב מעלה עליו הכתוב כאלו הקריב נפלו ולזה נתרצה
מכל להוא זבח לשם המיוחד ומעלה עולה כמלכי לקרב הכחות ויתעלו עד
רום מעלה ולקחו כלם חלקם. ועי״ קרבנו נהנו ובתעלו ונרצה קרבנו. ובין
הביא מפרי הביא מפרי המדרה ולא לת לבן רק לאות ולא העלה העניין
למקום עלוי. ולזה אחרו רז״ל כי האחר לקח דרך האב והאחר לקח דרך האם
כי הבל לקח מעלה אבן להקריב תורה לשם המיוחד וכן תפל מעלה חמם
להפרידה העץ מן הגן. אחריהם בא נח והתבונן במעליהם ונפקחו עיניו
והלך בדרך ילדה והקריב עולות כמלכין וזהו לב׳ ויבן נח מזבח מלמד
לבנן למזבח חלקו והעלה הדברים כהווייתן ולכן נתרצה כרכתיב וירח הלם
את רוח הניחוח ויאמר הלם אל לבן לא אוסיף לקלל לאו המיוחד לקבל
את המדרה בעבור האדם וגו׳ ראה כי בקבלת הריח מזבור לשם המיוחד
נחת אל לבן להוא מה׳ ובית עמו בית ליעלים עמו מה׳ וזהו אות הקלת
ואמר לאו יקלל עוד המדרה בעבור האדם ליוכל להלים רצון ו
ובפירות המדרה כי הבהמות ליהיו תחת ידו ובהם יתקרב לרצון בוראו ו
וזהו לב׳ כל כאן קדר יקבצו לך ואילי נבות ילדתונך יעלו לרצון על מזבחי
ובית תפארתי אפאר כלומר כל הבהמות יתקבצו לך להנאתך ולפעולתך
כי בהן תתקרב אל הרצון ותקרב כל הכחות הקדולות לב׳ וקרב אותם אחד
אל אחד לך עץ אחד והיו לאחדים בידך ואחר תהיה מבורך בלחים. ולזה
רמז לע״ פרים לאנו מקריבים בחג כנגד ע״ לרים כדי לקרבם ולעלותם זה
בזה ולהיות המלכן אחר ויודו ללאו לכלם מקבלים ממנו ויהיו מתברכים
מן הברכה העליונה. ויתברכו הם הע״ ופר להיו מקריבים ילדאל מורה אחדות
לליחה כי ילדאל הם חלק י״ו ואין עליהם לר ולליט כי אם הלם לבדו ועל
ידיהם הם מתברכים לאר העמים כי הם מקבלים תחלה ואחריהם כל העמים
וזהו לאמר ונברכו בזרעך לתקבל את הברכות תחלה ועל ידך כל האמות כי
מאתך ועל ידך תתפלט להם הברכות וזה כל הארצות מתמצית לל מרך ילדאל

לותית ועד אחרו אחר ר' יוחנן אוי להם לאחות לאבדו ואינם יודעין מה
אבדו כי בהיות המקדש על מסוט ישראל מקריבים ע' פרים כמו להזכרם
והיו מתברכים ע"י ישראל וכאשר מקריב מהם הקרבן הוא מדבק נפשו למזבח
ומתעלה הנשמה למעלה דרך עלוי והוא נקרא מלאך שנ' כי שפתי כהן ישמרו
דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך י"י צבאות הוא והוא לוקחלו מהקרבנות
וזהו שאמר מלמד להכהנים מוכלים והבעלים מתכפרים כי הוא עומד ביום
הבעלים ונקרא מלאך בתחתונים וכאשר ידבק נפשו ומעלה אותו דרך
עלוי מעלה עליהם הקב"ה כאלו הם בעצמם הקרבן ומתדבקים בוצרם
כי נפשות האדם באות למזבח עליון שיורדות מלמעלה לכסא שהוא כסא ה
הקב"ה ומן הראש יורדות דרך חוט השדרה לבית ומן הבית נפלות במזבח
ומשם יוצאות נאות ומתלבשות צורה בנוף השפל · וזהו מאמרם ר' אלעזר
תוצא הארץ נפש חיה זה הוא עכ"ב בהדבק הנפש למעלה בתחלה מתעלה
נפש האדם כלומר שהוא יוצאה מארץ החיים ושבה לשרשה מאשר לוקחה
בוצאתה לנוף ואח"כ מתעלה למעלה עד מקום שורשה מעלוי לעלוי כמו המים
שעולים על המדרגה שממנה יוצאים וזהו ברכת כהנים כאשר פורשים
כפיהם לרום השמים ומברכים ישראל ומדבקים נפשם למעלה ומברכים
את העם וזהו מאמרם אחר ר' חמאי מאי דכתיב ויצא אהרן את ידיו
אל העם ויברכם נשיאות זו למה לפי שהקריב קרבן ונתקרב לפני מבוהם
שבשמים פי' שהוא מברך מותו אחר הקרבנו והברכה היא אחר דרך הקרבן
כי בתפלה הוא מברך אותם ואומר יברכך י"י וישמרך · כבר ידעת מי שנקרא
שומר ישראל שתרגום מטרת והוא המזבח ואח"כ מעלה נפשו ואומר יאר
י"י פניו אליך ויחנך · וכבר הוא מקובל מפנים המאירות ואח"כ ישא י"י
פניו וכו' שם זה שהוא שלום הוא המלך שהוא יסוד ושורש הנשמות כי הוא
רוח מרוח ונותן שלום בעולם נמצא שהכהן המעלה הנפש מעלוי לעלוי
וזהו המזבחה שני ההין הא' ברמש המלה והא' בסוף שהם כוללים הכל
האחת על חכמת שלמה והאחרת על חכמת אלקים ר"ל כי הקרבן מתחלה
מתעלה בחכמת שלמה ועולה דרך נבולו לחכמת אלקים · וכן עניין הנבואים

כי כלם

כי כלם בהם רבקים ומתוך התבודדותם וחכמתם לחכמת שלמה ומשם
לסולן כפי השגתם ונכ"ב כאשר נפרדת הנשמה מהנוף השפל ושבה ליסודה
מתחלה נאחזת בקרני המזבח ומשם מתעלה כפי פעולתה וזהו תפלת
החסידים האתפללים שיצלם מדין שמים שלא יצרף בלהב המזבח העליון
וזהו שאמר מליח השם תודיעיני אורח חיים שיעבור נפשו בגלל החסד
ולזה רמזו מאמר ר"ל כל הקבור בארץ ישראל כאלו הוא קבור תחת המזבח
ר"ל שארץ ישראל היא כנגד המזבח והכחות העליונים כאשר מתעלים מסבה
לסבה בתחלה הם מתעלים למזבח ומשם ולהלן דרך עלוי וזהו שאמר המלאך
ומנ"ח אם תעצרני לא אוכל בלחמך כלומר אם לי לבדי תעלה לא תקריבהו
לי כי פנוי הוא לשם להקריב לאחד מן הכחות כי אם לו לבדו ואם תעלה
לשם המיוחד תעלהו ויקח כל אחד חלקו ויהנה לי בעלוי · ומנוח קבל עצרת
וזבח לשם המיוחד ואז עלה המלאך בלהב המזבח פי' בכח המזבח ומשם
נתעלה לשמים וכבר הוא מקובל מהו השמים וזהו מוכרח כי מזבח מנוח
ר"ל הרצון כי לא הגיד הכתיב שבנה מזבח כי על הצור הקריב אז תיעב
תורת קרבנו מקרבן התודה שהקריב אדם הראשון שלא הקריב תודתו בלבד
אלא כדי להלל שמו ולגלו לכך כתיב ותיעב ל"י מלור פר · ואת לא מצינו
שור בן יומו שנקרא פר שלא יקרא ע' כך עד ג' שנים · ר"ל המעלה
בראשית בקומתן נבראו ולכך אמרו ז"ל קרניו דומות לפרסותיו ועוד קרן
אחת היה במצחו לפי שהיה אדם יחיד והוה מקריב תודה להודות להקב"ה
שהוא יחיד כדי להודות על כח הקיום שהמציא כדי לקיימו · ועל כח הדבור
שהמשילו עליון כדכתיב כל שתה תחת רגליו · צנה ואלפים כלם ונם בהמות
שדי וסון שראו אדם מתאוה בצלם אלקים היו סבורין לומר שהוא בראן
לפיכך היה קרבנו בקרן יחיד במצחו ולפי שכח הקיום והמזון שהאדם
והבהמה מתקיימין ממנו באין מכח השור ורוב תבואות בכח שור לפי' הקריב
שור שהיה מלך יחיד שבבהמות ולפי שהוא מפרה ומרבה כח הקיום נקרא
פר מלשון פרה ורבה הא למדת שכל מונתו של אדם להכיר לבוראים
יחודו של הב"ה כדי שלא ישעו כי שהוא יצרן והוא והן יהיו לב אחד להמליך

ספר בראשית נחלקת לשנים עשר פרשיות כמספר שנים עשר שבטי ישראל. ופרשה ראשונה מתחלת מבריאת העולם ומגיעה עד מבול. ופרשה שניה מתחלת מנח ומגיעה עד מגדל בבל. ופרשה שלישית מתחלת מאברם ומגיעה עד מות שרה. ופרשה רביעית מתחלת מיצחק ומגיעה עד מות אברהם. ופרשה חמישית מתחלת מיעקב ומגיעה עד שנולדו לו אחיו ובניו. ופרשה ששית מתחלת מיוסף ומגיעה עד שנמכר לישמעאלים. ופרשה שביעית מתחלת מיוסף ומגיעה עד שנמכר למצרים. ופרשה שמינית מתחלת מיוסף ומגיעה עד שנתגלה לאחיו. ופרשה תשיעית מתחלת מיוסף ומגיעה עד שבא אביו למצרים. ופרשה עשירית מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יעקב. ופרשה אחת עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יוסף. ופרשה שתים עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות לוי. ופרשה שלש עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות קהת. ופרשה ארבע עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות עמרם. ופרשה חמש עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות משה. ופרשה ששה עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אהרן. ופרשה שבעה עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות מרים. ופרשה שמונה עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהושע. ופרשה תשעה עשרה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אלעזר. ופרשה עשרים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות עתניאל. ופרשה עשרים ואחת מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אהוד. ופרשה עשרים ושתים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות שמגר. ופרשה עשרים ושלש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות דבורה. ופרשה עשרים וארבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות גדעון. ופרשה עשרים וחמש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות תולע. ופרשה עשרים ושש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יאיר. ופרשה עשרים ושבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יפתח. ופרשה עשרים ושמונה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אבצן. ופרשה עשרים ותשע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אילון. ופרשה שלשים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות עבדון. ופרשה שלשים ואחת מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות שמשון. ופרשה שלשים ושתים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות עלי. ופרשה שלשים ושלש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות שמואל. ופרשה שלשים וארבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות שאול. ופרשה שלשים וחמש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות דוד. ופרשה שלשים ושש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות שלמה. ופרשה שלשים ושבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות רחבעם. ופרשה שלשים ושמונה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אביה. ופרשה שלשים ותשע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אסא. ופרשה ארבעים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהושפט. ופרשה ארבעים ואחת מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהורם. ופרשה ארבעים ושתים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אחזיה. ופרשה ארבעים ושלש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות עתליה. ופרשה ארבעים וארבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יואש. ופרשה ארבעים וחמש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אמציה. ופרשה ארבעים ושש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות עזיה. ופרשה ארבעים ושבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יותם. ופרשה ארבעים ושמונה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אחז. ופרשה ארבעים ותשע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות חזקיה. ופרשה חמשים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות מנשה. ופרשה חמשים ואחת מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אמון. ופרשה חמשים ושתים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יאשיה. ופרשה חמשים ושלש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואחז. ופרשה חמשים וארבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהויקים. ופרשה חמשים וחמש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יכניה. ופרשה חמשים ושש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות צדקיה. ופרשה חמשים ושבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות גדליה. ופרשה חמשים ושמונה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות שרייה. ופרשה חמשים ותשע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהוצדק. ופרשה ששים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהושע. ופרשה ששים ואחת מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות כלב. ופרשה ששים ושתים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהושע. ופרשה ששים ושלש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אלעזר. ופרשה ששים וארבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות פינחס. ופרשה ששים וחמש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אליהו. ופרשה ששים ושש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות אלישע. ופרשה ששים ושבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהוא. ופרשה ששים ושמונה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואחז. ופרשה ששים ותשע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יואש. ופרשה שבעים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים ואחת מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים ושתים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים ושלש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים וארבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים וחמש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים ושש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים ושבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים ושמונה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שבעים ותשע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים ואחת מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים ושתים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים ושלש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים וארבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים וחמש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים ושש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים ושבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים ושמונה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה שמונים ותשע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים ואחת מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים ושתים מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים ושלש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים וארבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים וחמש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים ושש מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים ושבע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים ושמונה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה תשעים ותשע מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש. ופרשה מאה מתחלת מיוסף ומגיעה עד מות יהואש.

כלים בלעם פסולים לאמר הכלי בכהנים פסול בלוים כלי בלוים פסול
בכהנים. ומן הטעם הזה אמר כלי בתורים פסול בבני יונה כלי בבני יונה
פסול בתורים כי התורים צריכים להיות גדולים ולא קטנים סבותם וזים
ובני יונה צריכים להיות קטנים ולא גדולים סבותם אל. ואמרו ז"ל תחלת
צהוב בזה ובזה פסול כי בתורים קטנים ובינוה גדולים ולכן אמר מן בני היונה
ולא בתורים. וכבר ידעת שהכהנים והלוים זה לעמת זה כי הכהנים מצד
ימין המקבלים והחסד ועכ"ה היו ממונים על הקרבן ועניין כפרה ולבדך את
העם בפירוש כפים להתברך ולקבל ממעל ולברך ואמרו נקדשתם לכל דבר
שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון ולטול מנה יפה ראשון כל זה אמר
לעניין מוכרח כי הם התחלת הכל וזהו מעלת הימין על השמאל. ושאמרו
לקנה בשמאל ולא בימין. וכוס של ברכה בימין ולא בשמאל והוצרכת
לשאול מהו שתפייע לימין וכן תמצא כמקומות רבי דוגמת זה והתקיים
לקחנו אחר כהן לוי ואחריו ישראל הממוצע כל זה נמצא לעניין מוכרח
ומוצרך ובפרי כפים היה פורש למעלה מן השמאל. ובהא ויש אחרון
את ידו כתיל ואתיל מקבלה ואילך מצות כהנה שהשחיטה כשירה
בזר לפי שהיו נמנעי הכהני מלשחוט כי הוא עניין דין ובכל מקום
מדברי חכמי ז"ל תמצא שקורא מיכאל מלאך הרחמים לפי שהוא מכח הימין
ואוא כמדרש שיר השירים עמודיו עשה כסף אלו כהני שרת ואוא שבו מיכאל
השר הגדול עומד ומקריב קרבן. אך הלוים מטה שמאל ממונים על השיר
ולהשמיע הקול בפולחת האש ולכך היו רנין ומורי משפט לפי שסבתם
הוא דין וזהשל בסי אמש האלקי אויר הא' מים והש אש. והפיש
הא' רוממת מלשון קול רמה רקה שהוא רמז לחסד שכן דרך המים ללכת
לאט כלא השמעת קול. שין שורקת מלשון וישרקו רמז לפחד שכן דרך
האש לשרוק ולהשמיע קול. ולפי שהצפון דין כל דבר שהיה בא אל האש
חטאת ואשם שחיטתם בצפון במקום הדין ותורת ושלמים והכבוד והמעשר
שחיטתם בכל מקו' כעזרה לפי שלא היה בא על החטאו. ובמדבר סני

רבנו

רבנו עורי צפון ובאי תימן אלו שלות ושלמים שהשלות נשחטות
בצפון ושלמי' ברחם והשלה זכר ולא נקבה ושלמי' זכר ונקבה
ובכל מקום תמצא בכמאל שהוא ממונה על הדין שהוא מכח שמאל
ומה שאל הזל חוץ של סקרא היה שם כדי להבדיל בין דמי העליונים לדמי
התחתונים הוא דוגמת מים העליונים ומים התחתונים ובנוס הכפורים
היו ההגאות אחת למעלה ושבע למטה ומנה אחת אחת ואחת
ושתיים. אחת ושלש. וכן עד שבע. להוריע שהיה המשכתם אחת
עם כלם כל זה מכואר למשפיל. ומן התי הטעמים אשר אמרתם כל
דבר אשר לא יבא בגוש טהרתם כמים והבא בגוש טהרתם בגוש אך
במי נדה יתחטאו כי הטהרה הגדולה וכל זה מכואר. ולפי בניין
הדברי' תוכל לדעת לכן מאיז' צד הוא אורם כמו כן ועשה אמרו תגלי
אין מבדבי' על היין עד שיתן בתוכו מים הבא מן החסד. והתקיים לבדך
על המ' שהכל נהיה בדברו כי הדברי' היו לתחלת המעשה' וכן הוא
אוא שלם חסד יבנה. וחלב ודם. החלב מכח ימין והדם מכח שמאל ו
והחלב הוא פורש מן הבשר והדם כמו כן ואין ראוי לאכלם כא המקריב
קרבן לחזור ליסודם וזהו כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריבו ממנה
קרבן לוי. ואוא כי הדם הנפש. וכבר ידעת כי הדם הנפש סוף ההא
ספירות רוחניות אבל החיה ראויה לאכילת נבנה הותר
חלבם והזבחים יש מהם נאכלין כמו השלמים ויש מהם נאכלים כמו חטאת
ואשמות ובכלן זריקה והקטרת אימורים לכפרת העבירה אך העולה
כולה כליל. ולא היה רשות לדבר נפנה ליהנות ממנה לפי שעקרה
באה על שון הרהור כלבד כי העושה מעשה אין המחשבה טרודה כ"כ
בעבירה ולפי שהמחשבה הוא המקור והתחלת הכל והעבר המחשב
ההיא בהרהור רע. הוצרך להעלות עולה כליל מנפש ועד בשר. לשוב
הכל רוח כמו שהיתה עקר העבירה רוח. ועשה אחזיל הרהורי עבירה
קשה מעבירה. ובמדרש ר' תנחומ' ילמדינו רבינו העולה על מה

ولد ت. ٦٣٠ هـ. وفاته ٦٩٥ هـ. وهو من رجال الحديث. وقد ذكره ابن حجر في تهذيب التهذيب. وذكره ابن سعد في الطبقات الكبرى. وذكره الذهبي في سير أعلام النبلاء. وذكره ابن الأثير في أسد الغابة. وذكره ابن عبد البر في الاستيعاب. وذكره ابن الجوزي في صفة الصفوة. وذكره ابن قتيبة في المعارف. وذكره البلاذري في أنساب الأشراف. وذكره اليعقوبي في تاريخه. وذكره الطبري في تاريخه. وذكره المسعودي في مروج الذهب. وذكره ابن خلدون في تاريخه. وذكره ابن كثير في البداية والنهاية. وذكره السيوطي في تاريخ الخلفاء. وذكره ابن العماد في شذرات الذهب. وذكره ابن تغري بردي في النجوم الزاهرة. وذكره ابن إياس في بدائع الزهور. وذكره ابن طولون في مفاكهة الخلان. وذكره ابن الحنبلي في شذرات الذهب. وذكره ابن العماد في شذرات الذهب. وذكره ابن تغري بردي في النجوم الزاهرة. وذكره ابن إياس في بدائع الزهور. وذكره ابن طولون في مفاكهة الخلان. وذكره ابن الحنبلي في شذرات الذهب.

وفاته ٦٩٥ هـ. وهو من رجال الحديث. وقد ذكره ابن حجر في تهذيب التهذيب. وذكره ابن سعد في الطبقات الكبرى. وذكره الذهبي في سير أعلام النبلاء. وذكره ابن الأثير في أسد الغابة. وذكره ابن عبد البر في الاستيعاب. وذكره ابن الجوزي في صفة الصفوة. وذكره ابن قتيبة في المعارف. وذكره البلاذري في أنساب الأشراف. وذكره اليعقوبي في تاريخه. وذكره الطبري في تاريخه. وذكره المسعودي في مروج الذهب. وذكره ابن خلدون في تاريخه. وذكره ابن كثير في البداية والنهاية. وذكره السيوطي في تاريخ الخلفاء. وذكره ابن العماد في شذرات الذهب. وذكره ابن تغري بردي في النجوم الزاهرة. وذكره ابن إياس في بدائع الزهور. وذكره ابن طولون في مفاكهة الخلان. وذكره ابن الحنبلي في شذرات الذهب.

ואחר כך יהיה כך בזו הדרך שהוא אומר לו פתח לזה ופתח
לזה כפי הצורך שיהיה ראוי. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בפתח הראשון יפתח בפתח השני. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשני יפתח בשלישי. וכן כל הפתחים. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בכולם יפתח בפתח הרביעי שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בפתח הרביעי יפתח בחמישי שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמישי יפתח
בששי שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בששי יפתח בשביעי שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשביעי יפתח בשמיני שהוא פתח הכוליא.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשמיני יפתח בתשיעי שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשיעי יפתח
בעשירי שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בעשירי יפתח באחד עשר שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח באחד עשר יפתח בשנים עשר
שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים
עשר יפתח בשלשה עשר שהוא פתח הכוליא. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשלשה עשר יפתח בארבעה עשר
שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה
עשר יפתח בחמשה עשר שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בחמשה עשר יפתח בששה עשר
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח בששה
עשר יפתח בשבעה עשר שהוא פתח הכליות. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשבעה עשר יפתח בשמונה עשר
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשמונה
עשר יפתח בתשעה עשר שהוא פתח הכבד. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בתשעה עשר יפתח בעשרים שהוא
פתח הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בעשרים יפתח
באחד ועשרים שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח באחד ועשרים יפתח בשנים ועשרים שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים ועשרים
יפתח בשלשה ועשרים שהוא פתח הכוליא. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשלשה ועשרים יפתח בארבעה
ועשרים שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ועשרים יפתח בחמשה ועשרים שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ועשרים יפתח
בששה ועשרים שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בששה ועשרים יפתח בשבעה ועשרים שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשבעה
ועשרים יפתח בשמונה ועשרים שהוא פתח הכוליא.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשמונה ועשרים יפתח
בתשעה ועשרים שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בתשעה ועשרים יפתח בשלשים שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשלשים יפתח
באחד ושלשים שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח באחד ושלשים יפתח בשנים ושלשים שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים
ושלשים יפתח בשלשה ושלשים שהוא פתח הכוליא.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשלשה ושלשים יפתח
בארבעה ושלשים שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בארבעה ושלשים יפתח בחמשה ושלשים שהוא
פתח הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ושלשים
יפתח בששה ושלשים שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ושלשים יפתח בשבעה
ושלשים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה ושלשים יפתח בשמונה ושלשים שהוא
פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשמונה
ושלשים יפתח בתשעה ושלשים שהוא פתח הכבד.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה ושלשים יפתח
בארבעים שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעים יפתח באחד וארבעים שהוא פתח הטחול.
ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד וארבעים יפתח
בשנים וארבעים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשנים וארבעים יפתח בשלשה וארבעים
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשלשה וארבעים יפתח בארבעה וארבעים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה
וארבעים יפתח בחמשה וארבעים שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה וארבעים יפתח
בששה וארבעים שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בששה וארבעים יפתח בשבעה
וארבעים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה וארבעים יפתח בשמונה וארבעים
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה וארבעים יפתח בתשעה וארבעים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
וארבעים יפתח בחמשים שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בחמשים יפתח באחד וחמשים
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד
וחמשים יפתח בשנים וחמשים שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים וחמשים יפתח
בשלשה וחמשים שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה וחמשים יפתח בארבעה
וחמשים שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה וחמשים יפתח בחמשה וחמשים שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה וחמשים
יפתח בששה וחמשים שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה וחמשים יפתח בשבעה
וחמשים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה וחמשים יפתח בשמונה וחמשים
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה וחמשים יפתח בתשעה וחמשים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
וחמשים יפתח בששים שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששים יפתח באחד וששים
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד
וששים יפתח בשנים וששים שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים וששים יפתח
בשלשה וששים שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה וששים יפתח בארבעה
וששים שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה וששים יפתח בחמשה וששים שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה וששים
יפתח בששה וששים שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה וששים יפתח בשבעה
וששים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה וששים יפתח בשמונה וששים
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה וששים יפתח בתשעה וששים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
וששים יפתח בשבעים שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשבעים יפתח באחד ושבעים
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד
ושבעים יפתח בשנים ושבעים שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים ושבעים יפתח
בשלשה ושבעים שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה ושבעים יפתח בארבעה
ושבעים שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ושבעים יפתח בחמשה ושבעים שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ושבעים
יפתח בששה ושבעים שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ושבעים יפתח בשבעה
ושבעים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה ושבעים יפתח בשמונה ושבעים
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ושבעים יפתח בתשעה ושבעים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
ושבעים יפתח בשמונים שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשמונים יפתח באחד ושמונים
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד
ושמונים יפתח בשנים ושמונים שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים ושמונים יפתח
בשלשה ושמונים שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה ושמונים יפתח בארבעה
ושמונים שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ושמונים יפתח בחמשה ושמונים שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ושמונים
יפתח בששה ושמונים שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ושמונים יפתח בשבעה
ושמונים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה ושמונים יפתח בשמונה ושמונים
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ושמונים יפתח בתשעה ושמונים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
ושמונים יפתח בתשעים שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בתשעים יפתח באחד ותשעים
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד
ותשעים יפתח בשנים ותשעים שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים ותשעים יפתח
בשלשה ותשעים שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה ותשעים יפתח בארבעה
ותשעים שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ותשעים יפתח בחמשה ותשעים שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ותשעים
יפתח בששה ותשעים שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ותשעים יפתח בשבעה
ותשעים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה ותשעים יפתח בשמונה ותשעים
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ותשעים יפתח בתשעה ותשעים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
ותשעים יפתח במאה שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח במאה יפתח באחד ומאה
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד
ומאה יפתח בשנים ומאה שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים ומאה יפתח
בשלשה ומאה שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה ומאה יפתח בארבעה
ומאה שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ומאה יפתח בחמשה ומאה שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ומאה
יפתח בששה ומאה שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ומאה יפתח בשבעה
ומאה שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה ומאה יפתח בשמונה ומאה
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ומאה יפתח בתשעה ומאה שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
ומאה יפתח במאתים שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח במאתים יפתח באחד
ומאתים שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח באחד ומאתים יפתח בשנים ומאתים
שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשנים ומאתים יפתח בשלשה ומאתים שהוא
פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשלשה
ומאתים יפתח בארבעה ומאתים שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה
ומאתים יפתח בחמשה ומאתים שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ומאתים
יפתח בששה ומאתים שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ומאתים יפתח בשבעה
ומאתים שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשבעה ומאתים יפתח בשמונה ומאתים
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ומאתים יפתח בתשעה ומאתים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
ומאתים יפתח בשלש מאות שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשלש מאות יפתח
באחד ושלש מאות שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח באחד ושלש מאות יפתח
בשנים ושלש מאות שהוא פתח הכליות. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשנים ושלש מאות יפתח
בשלשה ושלש מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשלשה ושלש מאות יפתח
בארבעה ושלש מאות שהוא פתח הכבד. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בארבעה ושלש מאות יפתח
בחמשה ושלש מאות שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בחמשה ושלש מאות יפתח
בששה ושלש מאות שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ושלש מאות יפתח
בשבעה ושלש מאות שהוא פתח הכליות. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשבעה ושלש מאות יפתח
בשמונה ושלש מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשמונה ושלש מאות יפתח
בתשעה ושלש מאות שהוא פתח הכבד. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בתשעה ושלש מאות יפתח
בארבע מאות שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בארבע מאות יפתח באחד וארבע
מאות שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח באחד וארבע מאות יפתח בשנים וארבע
מאות שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים וארבע מאות יפתח בשלשה
וארבע מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה וארבע מאות יפתח
בארבעה וארבע מאות שהוא פתח הכבד.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה וארבע
מאות יפתח בחמשה וארבע מאות שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה וארבע
מאות יפתח בששה וארבע מאות שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח בששה
וארבע מאות יפתח בשבעה וארבע מאות
שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה וארבע מאות יפתח בשמונה וארבע
מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשמונה וארבע מאות יפתח בתשעה
וארבע מאות שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בתשעה וארבע מאות יפתח
בחמש מאות שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בחמש מאות יפתח באחד וחמש
מאות שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח באחד וחמש מאות יפתח בשנים וחמש
מאות שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים וחמש מאות יפתח בשלשה
וחמש מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה וחמש מאות יפתח
בארבעה וחמש מאות שהוא פתח הכבד.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה וחמש
מאות יפתח בחמשה וחמש מאות שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה וחמש
מאות יפתח בששה וחמש מאות שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח בששה
וחמש מאות יפתח בשבעה וחמש מאות
שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה וחמש מאות יפתח בשמונה וחמש
מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשמונה וחמש מאות יפתח בתשעה
וחמש מאות שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בתשעה וחמש מאות יפתח
בשש מאות שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשש מאות יפתח באחד ושש
מאות שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח באחד ושש מאות יפתח בשנים ושש
מאות שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים ושש מאות יפתח בשלשה
ושש מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה ושש מאות יפתח
בארבעה ושש מאות שהוא פתח הכבד.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה ושש
מאות יפתח בחמשה ושש מאות שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ושש
מאות יפתח בששה ושש מאות שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח בששה
ושש מאות יפתח בשבעה ושש מאות
שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה ושש מאות יפתח בשמונה ושש
מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשמונה ושש מאות יפתח בתשעה
ושש מאות שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בתשעה ושש מאות יפתח
בשבע מאות שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשבע מאות יפתח באחד ושבע
מאות שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח באחד ושבע מאות יפתח בשנים ושבע
מאות שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים ושבע מאות יפתח בשלשה
ושבע מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשלשה ושבע מאות יפתח
בארבעה ושבע מאות שהוא פתח הכבד.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה ושבע
מאות יפתח בחמשה ושבע מאות שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה ושבע
מאות יפתח בששה ושבע מאות שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח בששה
ושבע מאות יפתח בשבעה ושבע מאות
שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה ושבע מאות יפתח בשמונה ושבע
מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשמונה ושבע מאות יפתח בתשעה
ושבע מאות שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בתשעה ושבע מאות יפתח
בשמונה מאות שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשמונה מאות יפתח
באחד ושמונה מאות שהוא פתח הטחול.
ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד ושמונה
מאות יפתח בשנים ושמונה מאות שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשנים ושמונה מאות יפתח בשלשה
ושמונה מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשלשה ושמונה מאות
יפתח בארבעה ושמונה מאות שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה
ושמונה מאות יפתח בחמשה ושמונה מאות
שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה ושמונה מאות יפתח בששה
ושמונה מאות שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ושמונה מאות
יפתח בשבעה ושמונה מאות שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשבעה
ושמונה מאות יפתח בשמונה ושמונה
מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה
נכון לפתוח בשמונה ושמונה מאות יפתח
בתשעה ושמונה מאות שהוא פתח הכבד.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה ושמונה
מאות יפתח בתשע מאות שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשע מאות
יפתח באחד ותשע מאות שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד
ותשע מאות יפתח בשנים ותשע מאות
שהוא פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים ותשע מאות יפתח בשלשה
ותשע מאות שהוא פתח הכוליא. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשלשה ותשע מאות
יפתח בארבעה ותשע מאות שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה
ותשע מאות יפתח בחמשה ותשע מאות
שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה ותשע מאות יפתח בששה
ותשע מאות שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בששה ותשע מאות
יפתח בשבעה ותשע מאות שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשבעה
ותשע מאות יפתח בשמונה ותשע מאות
שהוא פתח הכוליא. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשמונה ותשע מאות יפתח בתשעה
ותשע מאות שהוא פתח הכבד. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בתשעה ותשע מאות
יפתח באלף שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה
נכון לפתוח באלף יפתח באחד ואלף שהוא
פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח באחד
ואלף יפתח בשנים ואלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים
ואלף יפתח בשלשה ואלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשלשה
ואלף יפתח בארבעה ואלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה
ואלף יפתח בחמשה ואלף שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה
ואלף יפתח בששה ואלף שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח בששה
ואלף יפתח בשבעה ואלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשבעה
ואלף יפתח בשמונה ואלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשמונה
ואלף יפתח בתשעה ואלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
ואלף יפתח באלפים שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח באלפים יפתח
באחד ואלפים שהוא פתח הטחול. ואחר
שיהיה נכון לפתוח באחד ואלפים יפתח
בשנים ואלפים שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים ואלפים
יפתח בשלשה ואלפים שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח בשלשה
ואלפים יפתח בארבעה ואלפים שהוא
פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ואלפים יפתח בחמשה ואלפים
שהוא פתח הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה ואלפים יפתח בששה ואלפים
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בששה ואלפים יפתח בשבעה
ואלפים שהוא פתח הכליות. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בשבעה ואלפים
יפתח בשמונה ואלפים שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ואלפים יפתח בתשעה ואלפים
שהוא פתח הכבד. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בתשעה ואלפים יפתח
בעשרת אלפים שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בעשרת אלפים
יפתח באחד ועשרת אלפים שהוא
פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
באחד ועשרת אלפים יפתח בשנים
ועשרת אלפים שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשנים
ועשרת אלפים יפתח בשלשה
ועשרת אלפים שהוא פתח הכוליא.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשלשה
ועשרת אלפים יפתח בארבעה
ועשרת אלפים שהוא פתח הכבד.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעה
ועשרת אלפים יפתח בחמשה
ועשרת אלפים שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשה
ועשרת אלפים יפתח בששה
ועשרת אלפים שהוא פתח הטחול.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בששה
ועשרת אלפים יפתח בשבעה
ועשרת אלפים שהוא פתח הכליות.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשבעה
ועשרת אלפים יפתח בשמונה
ועשרת אלפים שהוא פתח הכוליא.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשמונה
ועשרת אלפים יפתח בתשעה
ועשרת אלפים שהוא פתח הכבד.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בתשעה
ועשרת אלפים יפתח בעשרים
אלף שהוא פתח הלב. ואחר
שיהיה נכון לפתוח בעשרים אלף
יפתח באחד ועשרים אלף שהוא
פתח הטחול. ואחר שיהיה נכון
לפתוח באחד ועשרים אלף יפתח
בשנים ועשרים אלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשנים ועשרים אלף יפתח
בשלשה ועשרים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשלשה ועשרים אלף יפתח
בארבעה ועשרים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ועשרים אלף יפתח
בחמשה ועשרים אלף שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה ועשרים אלף יפתח
בששה ועשרים אלף שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בששה ועשרים אלף יפתח
בשבעה ועשרים אלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה ועשרים אלף יפתח
בשמונה ועשרים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ועשרים אלף יפתח
בתשעה ועשרים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בתשעה ועשרים אלף יפתח
בשלשים אלף שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשלשים
אלף יפתח באחד ושלשים אלף
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה
נכון לפתוח באחד ושלשים אלף
יפתח בשנים ושלשים אלף שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים ושלשים אלף יפתח
בשלשה ושלשים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשלשה ושלשים אלף יפתח
בארבעה ושלשים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ושלשים אלף יפתח
בחמשה ושלשים אלף שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה ושלשים אלף יפתח
בששה ושלשים אלף שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בששה ושלשים אלף יפתח
בשבעה ושלשים אלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה ושלשים אלף יפתח
בשמונה ושלשים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ושלשים אלף יפתח
בתשעה ושלשים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בתשעה ושלשים אלף יפתח
בארבעים אלף שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בארבעים
אלף יפתח באחד וארבעים אלף
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה
נכון לפתוח באחד וארבעים אלף
יפתח בשנים וארבעים אלף שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים וארבעים אלף יפתח
בשלשה וארבעים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשלשה וארבעים אלף יפתח
בארבעה וארבעים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה וארבעים אלף יפתח
בחמשה וארבעים אלף שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה וארבעים אלף יפתח
בששה וארבעים אלף שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בששה וארבעים אלף יפתח
בשבעה וארבעים אלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה וארבעים אלף יפתח
בשמונה וארבעים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה וארבעים אלף יפתח
בתשעה וארבעים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בתשעה וארבעים אלף יפתח
בחמשים אלף שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בחמשים
אלף יפתח באחד וחמשים אלף
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה
נכון לפתוח באחד וחמשים אלף
יפתח בשנים וחמשים אלף שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים וחמשים אלף יפתח
בשלשה וחמשים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשלשה וחמשים אלף יפתח
בארבעה וחמשים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה וחמשים אלף יפתח
בחמשה וחמשים אלף שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה וחמשים אלף יפתח
בששה וחמשים אלף שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בששה וחמשים אלף יפתח
בשבעה וחמשים אלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה וחמשים אלף יפתח
בשמונה וחמשים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה וחמשים אלף יפתח
בתשעה וחמשים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בתשעה וחמשים אלף יפתח
בששים אלף שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בששים
אלף יפתח באחד וששים אלף
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה
נכון לפתוח באחד וששים אלף
יפתח בשנים וששים אלף שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים וששים אלף יפתח
בשלשה וששים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשלשה וששים אלף יפתח
בארבעה וששים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה וששים אלף יפתח
בחמשה וששים אלף שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה וששים אלף יפתח
בששה וששים אלף שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בששה וששים אלף יפתח
בשבעה וששים אלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה וששים אלף יפתח
בשמונה וששים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה וששים אלף יפתח
בתשעה וששים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בתשעה וששים אלף יפתח
בשבעים אלף שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשבעים
אלף יפתח באחד ושבעים אלף
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה
נכון לפתוח באחד ושבעים אלף
יפתח בשנים ושבעים אלף שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים ושבעים אלף יפתח
בשלשה ושבעים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשלשה ושבעים אלף יפתח
בארבעה ושבעים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ושבעים אלף יפתח
בחמשה ושבעים אלף שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה ושבעים אלף יפתח
בששה ושבעים אלף שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בששה ושבעים אלף יפתח
בשבעה ושבעים אלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה ושבעים אלף יפתח
בשמונה ושבעים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ושבעים אלף יפתח
בתשעה ושבעים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בתשעה ושבעים אלף יפתח
בשמונים אלף שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון לפתוח בשמונים
אלף יפתח באחד ושמונים אלף
שהוא פתח הטחול. ואחר שיהיה
נכון לפתוח באחד ושמונים אלף
יפתח בשנים ושמונים אלף שהוא
פתח הכליות. ואחר שיהיה נכון
לפתוח בשנים ושמונים אלף יפתח
בשלשה ושמונים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשלשה ושמונים אלף יפתח
בארבעה ושמונים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בארבעה ושמונים אלף יפתח
בחמשה ושמונים אלף שהוא פתח
הלב. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בחמשה ושמונים אלף יפתח
בששה ושמונים אלף שהוא פתח
הטחול. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בששה ושמונים אלף יפתח
בשבעה ושמונים אלף שהוא פתח
הכליות. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשבעה ושמונים אלף יפתח
בשמונה ושמונים אלף שהוא פתח
הכוליא. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בשמונה ושמונים אלף יפתח
בתשעה ושמונים אלף שהוא פתח
הכבד. ואחר שיהיה נכון לפתוח
בתשעה ושמונים אלף יפתח
בתשעים אלף שהוא פתח הלב.
ואחר שיהיה נכון

ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜੋ ਕੁਝ ਵਾਪਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿਚ ਝਾਤੀ ਮਾਰਨੀ ਪਵੇਗੀ। ਇਹ ਪਿਛੋਕੜ ਕੋਈ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਪੰਜਾਹ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਆਜ਼ਾਦੀ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲਹਿਰ ਦੌਰਾਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਜੋ ਸੁਪਨੇ ਦੇਖੇ ਸਨ, ਜੋ ਆਸਾਂ ਬੰਨ੍ਹੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ ਸਭ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਾਗਡੋਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੱਥਾਂ ਵਿਚ ਆਈ, ਉਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਆਰਥਾਂ ਵਿਚ ਇੰਨੇ ਗ੍ਰਸੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਆਸਾਂ ਉਮੀਦਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਆਪਣੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਆਰਥਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਵਿਚ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦਿਨ-ਬ-ਦਿਨ ਹੋਰ ਮਾੜੀ ਹੁੰਦੀ ਗਈ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਲੋਕ ਗ਼ਰੀਬੀ, ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰੀ, ਭੁੱਖਮਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਨੇਕਾਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦੀ ਚੱਕੀ ਵਿਚ ਪਿਸਣ ਲੱਗੇ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਦਾ ਬੋਲਬਾਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਾਕਮ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਹੇਤੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਲੁੱਟਣ ਵਿਚ ਰੁੱਝ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਦੌਲਤ ਨੂੰ ਲੁੱਟ ਕੇ ਆਪਣੇ ਬੈਂਕ ਬੈਲੈਂਸ ਭਰ ਲਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕੋਠੀਆਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੱਡੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕਾਰਾਂ ਖ਼ਰੀਦ ਲਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕਰ ਲਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਕ ਬੈਲੈਂਸ ਭਰ ਲਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸਥਾਪਤ ਕ

ترجمهٔ باب سوم

در بیان آنکه چون از عالم عناصر بگذرد بعالم مثال رسد و آن عالم چگونه عالمی است و در آن عالم چه چیزها بیند و چه کسها بیند و چه کسها نبیند و چه چیزها نبیند و چه کسها بیند و چه چیزها نبیند و چه کسها بیند و چه چیزها نبیند و چه کسها ب

הבדים שהוא מצד הרחמי׳ כי כל לבן רומז לב׳ מצד כחו של כהן
שהוא הגדול ומיכאל כחו משם ולכך אמרו רז״ל מיכאל כהן גדול כי שמת
של מעלה מיכאל ושמת של מטה אהרן הכהן וזרעו. וגדול האחר
לעזאזל דע כי סוד שעיר המשתלח לעזאזל יודע לך מסוד פסוק
אנכי שיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם
צויתי. אין כל חדש תחת השמש. כי ששת ימי עשה יי את השמי
ואת הרמ״ץ והרי הכל מתוקן ושומר. אני יי לא שניתי. כי הוא בעצמו
הוא החיים והוא הרצון והוא החכמה אין במעשה ידיו שני חפץ ו״ל
ושני רצון הפקיר פקידה ומנה אותם אחד על מסעו ועל עבודתו
והוא צדיק וישר ולפי׳ היו צריכי׳ ישראל לסתום פיו של שטן. בהלטה
זאת שהלעטוהו לרשע ודמות זה מתנה לכלב עדם להתנדות כי
עד תום אדוניו אכולתו בשלו׳ ובשמחה ואם בעל נפש אתה מבטיר
לפניך ואעפ״ב אפרט כי דברי מקצת רבותים מנידי אמת ז״ל אמ
רז״ל שעיר זה עצו בדבר הן עצו אחי אחד שעיר את כל עונותם עונות
תם אחד שוחד הן נותנין לסמאל כדי שלא ילמד קטיגוריא על ישראל
והיה אומר סמאל לפני הלם בניך ישראל דומים למלאכי הצרת וכו׳
כמו שהבטא הר״ ז״ל ועל כל עם הקהל יכפר הנה מורה לסמאל המקטיג
והם שוחדין אותו מזה הלעיר והיאך היו מקריבין קרבן לסמאל והא
כתיב זובח לאלקים יחרם בלתי ליי׳ לבדו אלא בעבור זה היו מלאכים
נגלות מה שאין כן בשאר קרבנות ולא היו בוחרין אותו בלתי נגלה
שלא יראה כעובדין לסמאל אלא כמו שעי׳ נגלה היה בא אין בכך כלו
שאין הלם הוא בא דכתיב בחיק יושל הנגלה ומיי׳ כל מלפטו ומיי׳ יצא
מלפטו ובעבור זה היו מעמידין שניהם לפני יי׳ זה החלק המגיע
לעזאזל הוא מתת הלם ועזאזל הוא עז אזל שהוא לשון קלה מפני
שזה סמאל אין שולטנותו אלא על דבר מלחמה ורעה כמו עצו דכתי
ועל חרבך תחיה ולפיכך היו מלאכין אותו המרבה לחקים חרבן
שהוא מקום שולטנותו וכשנשל עזאזל זה הלוחד לא היה מקטרג

ועוד זה

בכוד הב׳ שהוא שבעי שבת אם לחדת דברי הימים והנה הוא בשבת כלומר העצרת
שהוא הע׳ הוא בשבעי של פסח בב׳ והרי הוא בשבת כמו הב׳ שהוא סוד שבת שהוא
זכור ושמור בזום שבת כו זכור הב׳ ושמור הע׳ כבר יום הב׳ וכבוד לילה הע׳ ועב׳ אי
אמר כמו בשבעי של פסח עצרת ליי׳ אלקיך ליי׳ הב׳ אלהיך הע׳ כי המשלה חוזר לע׳ שהוא
הגדולה וכבר סודם כאמור

פרשת שפטים

צדק צדק ג״ם צדק ראשון הוא
הלכנה דמיקרי צדק ילין פה ו
וצדק הלב הוא יסוד שהוא סובע
ישועה בראשון של אלפות ואין ראשון אלא אחת שב׳ ראש דבר אחת ואין אחת אלא שלום
שאין הסוד נקרא אחת כי התת׳ והשלום שניהם בזב המקומות נקראים
כאמר אב׳ צדק הלבנה הוא יסוד אב׳ ואומר הפסוק תשפוט אתה בבית
רעיך צדק ואם תעלה כך צדק צדק ותעלה אותם תחיה לעולם הבא ב
בצדק הלבנה שהוא צדק עליון והוא אור הגדול הצפון לצדיקים לעתיד
לבא והוא עתו של הב׳. וירשת את הארץ התחתונה בצדק הראשון ש
שהוא ארץ ישראל עב׳ אעפ״י שדברי חכם נבונים קלה לו דברים כי אעפ״י
שאין הנראה במקצת הוא אבל לא בשלומות כי אם צדק שני רומז לב׳
פ׳ בצדיק ואין רבר שהיה אין הצדיקים מתפחדים לא אין הפחד ועוד אם
צדק שני רומז לב׳ אין אותו ישועה ואין ישועה רומז לדין והורע
סוד ברכת אבות יבין זה ועוד אין ואחר שהב׳ הוא הסובע והוא הראש
שב׳ ראש דברך אחת ואומר שהסובע של ראשון של אלפות ואומר שהוא עז
ואין עוז אלא רין ומדעתי כי צדק חצוני הוא הב׳ שהוא שכינה עילאה
וצדק שכינה תחתה שהיא הא׳ אחרונה תשיב הא׳ ראשונה והוא שכינה עילאה
והוא עולם הבא צדור החיים כי הוא נשמה לנשמה והוא סובע ישועה לת׳
ויהיה סובע רומז לב׳ וישועה לפ׳ והראש לת׳ שב׳ ראש דברך אחת והפ׳
שהצדיקים מתפחדים הוא מהפח והב׳ כי עיקר קבלת הפ׳ מהב׳ והב׳ מתח
אב׳ גם העוז ירמוז לב׳ שהוא עז של ת׳ והם נחת רוח לפניו בודרת וב

ונמשכת רוח הקדש לע״ז שהוא פני הלם לצורך המציאות כלו להשפיע עליהם
רחמים עליהם כלי תעמבת רין מהעליון שאמר ונעשה רצוט כלומר שנתקן
הרצון עוב לבא עליט ולברכיט. ואעפ״י שלמון הר׳ לגבור דברים הללו לרמוז
מה שכתבתי בהם הואלתי לכתוב כן מפני שרלי גוכרו תמיד על דרך פשוטו
ומשל כלי פנימיות אחד בע״ז או בעובדיה מפני שהלם ית׳ אל קנאי ו
ונוקם בה מעובדיה מאד מכל שאר העמדות ועכ״ עובדה מיוחדה חמורה
שהוא שלך סגילה כי הברית בארץ הברית בארץ הנבראת שהא ארץ של הברית
ורמוז אל הע״ כלומר הברית שהוא הע״ שוכן בה והרי הדר בחוצה לארץ
הוא תחת ממשלת הלרים וכאלו הוא עובד ע״ז שהוא מתלוכן בכל גרים
התורה עצמה שהוא תורה שבעל פה חכמה שלומה שהוא שומר ישראל כסא
של התת״ תועבת״ כל נבה לב ואמר הכתוב על ע״ז ועל הדברים הנמאסי
כמוה תועבת״ אשר שנא אב״ אדם שיש בו נטות הרוח יהיה בעיניו כ
כע״ עצמו והר׳ אמר בתורה הנבוכים וכ״ כאן הבא הרמב״ן ז״ל דבר מדברי
הרמב״ם ז״ל ושתקן שתקה הוראה היא ודין הוא כי דברים נכוחים דבר עה״
השארין בלשון שאר וחכמי העופות שוארן שמחתי בדבור זה כמוצא שלל
רב לפי שפרשתי בבראשית דבור חכמת השיר שהגבור הר׳ שם בחוצ ל
מדעתו עד״ שבאר הנה והיה ספק בידי אם כוונת הר׳ היתה כן אם לא
ושבח ותהילה לאשר הוציא יש מאין אמן. והדבור ההוא שאמר
לפנים ותרב חכמת שלמה מחכמת כל בני קדם מה היתה חכמתן של
בני קדם שהיו יודעים בשיר שרש דבר בם כלומר עיקר של פעמים
מומרים אמת גם פעמים מלקרים והוא עניין מופלא ומי שיודע עיקרו
והיודעים אסור לעשות עניין או להניחו לעשותו על סהם אמנם להתבונן
בהם עם תמימות לב להלם ית׳ מותר הוא ושמעתי על ר׳ אפרן הלוי
ז״ל מפי אחד מתלמידיו ההגונים כי כאשר היה מהלך בשוויים ובחובות
שהיה מסתכל בהם להבין ולהורות אבל לא לעשות או להניח ולא לדרוש
מהוברי שמים. תמה אני על הרמב״ן ז״ל איך כלל בכלל מעוין ומנם ש

הוברי שמים

הוברי שמים שהוא חכמת האמצעניות ואחר כן בהשגחה פרטית התיר
העניין באינרת ששלח להחכם הר׳ מאיר מנרבונה ז״ל וכבר הזכרתי זה
בפסוק והית תמים. תמים תהיה עם י״י אלהיך מה רמה הר׳ שאמר
למעלה פעמים רבות אל יסודות ועקרים נחלים שיבא לאדם המסתכל
בהם תועלת נחלה בבאורם כעין זה שאמר וכבר בארתי זה למעלה
וכבר רמזתי סודה וכוצא בזה במקומות רבים ושתק ולא באר מקומו
וכון שאין בדבור ידיעת זה ידיעת סוד נחל ולא באור דבר נסתר
פרסם ואמר וכבר הזכרתי זה בפסוק והיה תמים עכ״ אני אומר
כי בעניין זה וכוצא בזה נצבר חסידותו של אדם ואהבתו הנחלה אל
הלם ית׳ ומחשבתו התמימה הדביקה תמיד בלם י״י וניכרים בו סימני
שהרה שבאדם שמרוב אהבתו ז״ל ותמימותו מחשבתו של הלם ית׳ ה
הללים דבריו שהיה תמים ואעפ״י שאין בפירוש חדוש נחל ומחז״ל בעניין
כזה מתוך ברכותיו של אדם ניכר אם הוא חכם כשאדם מדקדק בלשון
בכל כחו לדבר בלשון נקיה בחר בו לבדו והיה בעיניו בחזקת הנון ומאני
ובאמרי לבדו לאפוקי חבירו אמר הר׳ לפי השעם הזה יש בתחבולה
הזאת תועלת וכ״ לא אמר כן בדרך שכונתו כך שעניין הערוכה היה בעבו
תחבולה זאת שהרי הוא מקשה עליה וסופו מוכיח על תחילתו שרמז בו
הסוד כלי תחבולה ולא אמר כן אלא בדרך מהבל כאשר התבול שעם
הקרבן ושעם חש׳ מרז״ל שכתב הרמב״ם ז״ל שאלו היה שעם עריפת ה
העגלה עבור זאת התחבולה הרבה תחבולות לנורא עלילה שכוה לעשות
ולא להמית העניה הזאת מיתה מלוכה כזאת והלא רחמיו על כל מעשיו הו
ובעבור דבור אלב אחד אכזרי שאמר רבים הקדוש לעגל נתיסר בכמה
יסורין ולא סרו ממנו עד שאמר דבור של רחמנות על העכברים לפי תמו
כדי שיבא מלב שלם והתורה חסה על ממונם של ישראל ולמה לא חסה
על העגלה והשדה אשר לא יזרע ואם הרוצח חשא עגלה ושדה מה חשאו
אבל העניין סוד לא נורע כן אלא לאשר קבלו או קבל כוצא בו עד שיבאן

תרגום ויקיפדיה

ישוע נולד בבית לחם שביהודה בתקופת שלטונו של
הורדוס המלך. בעקבות כך הגיעו חכמים ממזרח
לירושלים ושאלו: "איפה נמצא מי שנולד להיות
מלך היהודים? ראינו את כוכבו במזרח ובאנו
להשתחוות לו". כששמע הורדוס המלך את הדברים
האלה נבהל, וכל ירושלים נבהלה יחד איתו.
הורדוס כינס את כל ראשי הכהנים ואת חכמי
העם, ושאל אותם היכן אמור המשיח להיוולד.
הם ענו לו: "בבית לחם שביהודה, כי כך נכתב
בנבואה: 'ואתה בית לחם, בארץ יהודה, לא הקטנה
שבין ערי יהודה, כי ממך יצא מושל שירעה את
עמי ישראל'". אז הורדוס קרא בסתר לחכמים
ושאל אותם מתי הופיע הכוכב. הוא שלח אותם
לבית לחם ואמר: "לכו ושאלו היטב על הילד,
וכשתמצאו אותו, בשרו לי, כדי שגם אני אבוא
ואשתחווה לו". אחרי שהמלך דיבר איתם, הם
יצאו לדרכם. והנה, הכוכב שראו במזרח הלך
לפניהם עד שהגיע ועמד מעל המקום שבו היה
הילד. כשראו את הכוכב עמד, שמחו שמחה גדולה
מאוד. הם נכנסו לבית, וראו את הילד עם מרים
אמו, ונפלו על ברכיהם והשתחוו לו. אחר כך
פתחו את אוצרותיהם והקריבו לו מתנות: זהב,
לבונה ומור. אחרי שקיבלו חלום שלא יחזרו
להורדוס, חזרו לארצם בדרך אחרת.

ز ام. حد طرف ام حزا زحم مامد له ٤٤ مد لزه مرلا ه مه
مامد امل غمه ملم مه لا لزه حرلا طمر رلمر ٥٥٥ امنجه ٥ مله
مه حرمه ٤٤ مد ٥ ٥٥٥ حه له ملم مح حمد مامد مل حمه
معجه، امحده مهم ولمه. مله لمحده لمد ٥٥٥ له امحد
لمحمد له حمد مله مل حد ملمر ححمده حامده امحه
حمد امد ٥٥٥

ولد ابن ابن ابن

לה״ב ומפרסמו תתת לו לכר מופלא בעיני כל רואי שאל גם על דרך זה
ויתפרש פסוק עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו מרה כנגד מרה
הרי למדנו סוד תהו של אלף הלפעי שיחרב העולם ויתמוך כל הב
הבריות ומאחר שאין הבריות אין שפע כי לא תשרה שכינה על העצים
ועל האבנים ויתמוטט העולם ויעשה תהו כאשר היה בתחלת הבריאה
ואח״כ באלף השמיני יוצא הלם ות׳ יש מאין ויחדש העולם כן ילך על
דרך זה עד היום הגדול שהוא יובלו של הב״ה והוא חמשים אלף שנה אלף
דור הם ועוד האלף הזה הלין מרגל אבל באלף הזה כעצמו וכ״ש מ
ממנו והלאה אין שאחד חמשים שערי בינה נבראו בעולם ולם נמסרו
למרגל חוץ מאחר במחרם בינה ולא אמר חכמה מפני שהב״ה הוציאה מן
הכח אל הפועל הכל ואפי׳ למאן דאמר כי באלף השביעי לא יחזור
לתהו כאשר היה בתחלת הוצרה רק מהבריות לבד אבל הגלגל יעשה
סיבוב של יסד ארץ על מסניה וכו׳ או גם למאן דאמר שחרבן העולם
לא יהיה אפי׳ מהבריות אבל ולא אלא על חרבן תאותם בעניני הגו
לבד כי כל הממית תאותו בחייו והנקי חרב כאלו אין לו נקי וב
ובחייהם הם מתים ואחרי מותם הם חיים ושה׳ ושבח אני את
המתים שכבר מתו ואחד״ל המצה שלא ימות ימות׳ כדי שלא ימות
מה כולי עלמא מודו ולימא מאן דפליג כל בר ישראל בתורת משה
ובגלת הנביאים מורה שבחמשים אלף שנה יחזור העולם לתהו
כמו שהיה קודם ששת ימי בראשית וזהו כמו יכר הרע הרי בחר לך
הר׳ ג״ל בדבר מועט כל מה שכתבתי אז לכן ואם תסתכל בכל דבריו
הנה תדע כי כן הוא כוונתו כאשר כתבתי ״ ״

פרשה וילך

אבל יהושע לא היה במעלה ההיא
כי היא פני משה כפני חמה ופני
יהושע כפני לבנה ולפיכך כשהיה
מדבר בא לצורך משה לבדו היה משה נבנס באהל והוא היה יוצא הדבור

M. T. AHADE KÜNYVTÁRA